

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 22
20 de juliol de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 14, primera reunió

SUMARI

Pregunta

al Govern sobre els objectius i el disseny de la política de beques
per a estudiants universitaris (tram. 310-00092/09) p. 4

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a fomentar els perfils professionals en l'àmbit de la tramitació
processal i l'auxili judicial de l'Administració de justícia (tram. 310-00093/09) p. 4

Pregunta

al Govern sobre l'endarreriment de la construcció de la carretera N-II i de l'ampliació
del tercer carril i el millorament dels accessos de l'autopista AP-7 al pas
per les comarques de Girona (tram. 310-00094/09) p. 6

Pregunta

al Govern sobre la situació del transport sanitari (tram. 310-00095/09) p. 7

Pregunta

al Govern sobre el model de beques universitàries (tram. 310-00096/09) p. 8

Pregunta

al Govern sobre política econòmica (tram. 310-00090/09) p. 9

Pregunta

al Govern sobre l'evolució de l'ocupació (tram. 310-00087/09) p. 10

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a reduir estructures polítiques
i nivells administratius (tram. 310-00091/09) p. 12

Pregunta

al Govern sobre el servei de transport sanitari (tram. 310-00088/09) p. 13

Pregunta

al Govern sobre les accions iniciades amb relació als incidents produïts al voltant
del Parlament el 15 de juny de 2011 (tram. 310-00089/09) p. 14

Pregunta

al president de la Generalitat sobre l'estratègia que seguirà en el procés cap a la independència de Catalunya
(tram. 317-00059/09) p. 15

→

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els resultats de la reunió de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat en matèria aeroportuària (tram. 317-00057/09) p. 16

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les mobilitzacions
contra les retallades pressupostàries (tram. 317-00058/09) p. 18

Pregunta

al president de la Generalitat sobre el balanç d'actuació del primer semestre
i les prioritats per al període de sessions següent (tram. 317-00056/09) p. 19

Pregunta

al president de la Generalitat sobre l'enfocament dels ajustos econòmics (tram. 317-00061/09) p. 20

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els resultats de la reunió de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat (tram. 317-00060/09) p. 22

Situació

de compatibilitat de diputats (tram. 234-00014/09 i 234-00015/09) p. 23

Liquidació

del pressupost del Parlament corresponent al 2010 (tram. 232-00002/09) p. 23

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2011 (tram. 200-00005/09) p. 24

Projecte de llei

de mesures fiscals i financeres (tram. 200-00006/09) p. 48

Projecte de llei

de simplificació i millora de la regulació (debat de totalitat) (tram. 200-00008/09) p. 65

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 14.1

La sessió s'obre a les deu del matí i set minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major, el lletrat Pere Sol i Ordís i l'oidor de comptes.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Situació de compatibilitat de diputats (tram. 234-00014/09 i 234-00015/09). Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 106, 56).
3. Liquidació del pressupost del Parlament corresponent al 2010 (tram. 232-00002/09). Mesa ampliada. Liquidació del pressupost (art. 29.3.h del Reglament).
4. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2011 (tram. 200-00005/09). Comissió d'Economia, Finances i Pressupost. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 111,3).
5. Projecte de llei de mesures fiscals i financeres (tram. 200-00006/09). Comissió d'Economia, Finances i Pressupost. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 112, 3).
6. Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació (tram. 200-00008/09). Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i, si escau, votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 104, 5).
7. Projecte de llei d'agilitat i reestructuració administrativa (tram. 200-00009/09). Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i, si escau, votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 104, 45).
8. Projecte de llei de promoció de l'activitat econòmica (tram. 200-00010/09). Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i, si escau, votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 104, 81).
9. Procediment per a elegir el director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya (tram. 284-00005/09). Grups parlamentaris. Designació.
10. Interpe·llació al Govern sobre el futur de les polítiques socials (tram. 300-00068/09). Pere Bosch Cuenca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
11. Interpe·llació al Govern sobre el cànon de l'aigua i la situació de l'Agència Catalana de l'Aigua (tram. 300-00069/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació.
12. Interpe·llació al Govern sobre la posada en funcionament del corredor ferroviari mediterrani (tram. 300-00072/09). Joan Laporta i Estruch, del Grup Mixt. Substanciació.
13. Interpe·llació al Govern sobre la gestió del Departament d'Empresa i Ocupació (tram. 300-00070/09). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.

14. Interpe·llació al Govern sobre el futur de la inspecció de treball (tram. 300-00073/09). Maria de Llanos de Luna Tobarra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

15. Interpe·llació al Govern sobre la política cultural (tram. 300-00071/09). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.

16. Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre el compliment dels acords de la Cimera per a la Reactivació Econòmica del 25 de març de 2011. (tram. 302-00052/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre el servei públic educatiu amb relació a la garantia d'equitat, excel·lència i igualtat d'oportunitats (tram. 302-00053/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les prioritats pel que fa a la despesa en sanitat pública i al millorament dels serveis i de la qualitat assistencial. (tram. 302-00054/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la situació del món agrari (tram. 302-00055/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'energia nuclear (tram. 302-00056/09). Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la política industrial i d'ocupació (tram. 302-00057/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Comencem la sessió.

Aquest Ple és un ple llarg, serà probablement el darrer d'aquest segon període de sessions, i, per tant, intentarem que no sigui massa feixuc, amb la col·laboració de tots vostès i de totes vostès.

Jo els voldria recordar un parell de coses. M'agradaria, abans d'iniciar unes merescudes vacances d'estiu, que tots tenim ganes de tenir-les, recordar-los contenció. I en quin sentit dic aquesta contenció? Contenció en el *tempus* que utilitzen i que en el darrer Ple, sobretot en el capítol de les mocions, doncs, majoritàriament, els diputats i diputades no van esmerçar el temps que els pertocava, sinó que van superar aquest temps, i en aquest Ple d'ara tenim molts punts a l'ordre del dia. I també els demano contenció en les formes. Algun diputat, alguna diputada, no van reunir les formes que aquest Parlament constantment ha defensat sempre, i jo crec que és important recordar-los i demanar-los que seguim sent un parlament al més dignes possible de tots els que tenim al nostre entorn.

I res més.

Pregunta

al Govern sobre els objectius i el disseny de la política de beques per a estudiants universitaris (tram. 310-00092/09)

Comencem l'ordre del dia, comencem amb les preguntes al Govern, i la primera pregunta al Govern és sobre els objectius i el disseny de la política de beques per a estudiants universitaris. La formula l'il·lustre senyor Gerard Figueras, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Gerard M. Figueras i Albà

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, ahir, a darrera hora del vespre, coneixíem la possibilitat que s'hagi produït un avenç, en el marc de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat, en el que podria significar el traspàs de la competència en matèria de beques a mans del Govern de la Generalitat. Aquest seria un avenç que donaria, doncs, compliment al que ha estat una reivindicació històrica per part de governs, de partits polítics, d'organitzacions polítiques juvenils, i també d'associacions d'estudiants, i que ve de lluny, que es remunta ja a una sentència de l'any 2001 del Tribunal Constitucional.

Al costat d'aquestes possibilitats d'avenç, la setmana passada, honorable conseller, coneixíem també l'aprovació del Decret de preus públics que aprovava el Govern de la Generalitat amb relació als preus del curs 2011-2012, pel que fa a les universitats públiques del país, un decret que des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, doncs, valorem positivament, en primer lloc, pel que significa, d'una banda, l'intent de reajustar el desequilibri que es produeix per part que gairebé nou de cada deu euros del que significa el cost d'una carrera universitària pública els aporta l'Administració, i per altra banda, doncs, també valorem positivament que en aquest decret s'incorpori per primera vegada el que és un sistema propi de beques, un model català de beques, amb l'objectiu d'acabar amb aquest desequilibri, que els estudiants de Catalunya, que representen un 15 per cent del conjunt dels estudiants de l'Estat, reben només un 10 per cent del total dels recursos que destinava el Govern de l'Estat en matèria de beques.

Per tant, dues, entenem, bones notícies: d'una banda, la possibilitat d'avançar en matèria del traspàs en la competència de beques, i de l'altra, per primera vegada un govern que planteja un sistema de beques universitàries propi, un model català de beques universitàries.

Honorable conseller, és per això que des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió voldríem demanar-li al Govern quines han estat les possibilitats reals d'avenç en aquest possible acord per assumir la competència plena i els recursos en la gestió de les beques per part del Govern de la Generalitat, i també com es proposa el Govern portar a terme la política d'aquest nou sistema català de beques.

Moltes gràcies, honorable conseller; gràcies, presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement
(Andreu Mas-Colell)

Moltes gràcies. La política que s'està seguint a la Generalitat respecte a beques té dos eixos: el dels traspàsos i el desenvolupament d'una política pròpia de beques.

Pel que fa al traspàs, efectivament, ahir, a la Comissió Bilateral Estat-Generalitat vàrem tenir un avenç. En l'aspecte de traspàsos de les beques ja existents per part de l'Estat, tenim, per una banda, l'aspecte de gestió; per l'altra, l'aspecte de traspàs pròpiament dit.

En l'aspecte de gestió, hem tingut un avanç molt significatiu, que s'ha de concretar en un conveni, que ahir es va concretar..., se signaria d'immediat. En aquest conveni s'estableix una fórmula de finançament de la gestió que –n'informo– ja s'està fent des de Catalunya des de fa temps. Aquesta fórmula és una fórmula innovadora i important que voldríem consolidar. Consisteix en una fórmula per la qual l'1 per cent dels fons de beques poden ser els fons destinats..., no l'1 per cent dels fons de beques –perdó–, una quantitat equivalent a l'1 per cent del fons de beques es traspasarà addicionalment per facilitar la gestió. És a dir, sortim de l'atzucac de la permanent discussió sobre quins són els costos reals dels procediments de gestió, perquè aquests càlculs sempre tenen la implicació que amb ells ve tota una càrrega d'imposicions de en quina forma en particular la gestió s'ha de realitzar. Per tant, per garantir una gestió àgil, una fórmula d'aquest tipus és molt millor, i aquest és un avenç significatiu.

Pel que fa al traspàs pròpiament dit, que, ho repeteixo, no s'oblidin que la gestió ja s'està fent des de Catalunya, aquí el tema és el de la capacitat normativa, i aquí fa vint anys que s'està, diguem-ne, negociant, i no vindrà d'un mes...

La presidenta

Senyor conseller, se li ha exhaurit el temps.

El conseller d'Economia i Coneixement

...volem fer-ho bé, volem tenir capacitat normativa.

La presidenta

La pregunta següent és sobre les mesures per fomentar els perfils professionals en l'àmbit de la tramitació processal i l'auxili judicial de l'Administració de justícia.

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a fomentar els perfils professionals en l'àmbit de la tramitació processal i l'auxili judicial de l'Administració de justícia (tram. 310-00093/09)

La formula la il·lustre senyora Elena Ribera, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Elena Ribera i Garijo

Presidenta... Consellera, tots sabem que la societat demana una justícia àgil, eficaç, prompta a resoldre els problemes dels ciutadans. I un dels punts que hi han per resoldre per a aconseguir aquest objectiu és la gran interinitat que es produeix per la mobilitat territorial del personal que dona suport als jutjats. També sabem que un dels reptes que té plantejat aquest Govern i que ha començat a treballar en aquesta legislatura és la implantació de la nova oficina judicial per a organitzar i agilitzar millor la justícia.

Voldríem saber quines actuacions han pensat endegar per tal de millorar la trajectòria professional del personal de suport i per corregir aquesta gran interinitat i mobilitat que hi ha.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora María Pilar Fernández, consellera de Justícia.

La consellera de Justícia (M. Pilar Fernández Bozal)

Molt honorable presidenta... Il·lustre diputada, la veritat és que, tot i que la potencialitat de la formació professional podríem dir que avui dia és més alta que mai, no existia fins ara un cicle de formació professional que donés resposta adequada als cossos de suport de l'Administració de justícia. Això, des del meu punt de vista, és fins i tot una paradoxa molt greu, perquè, per una part, es revelen unes mancances molt importants dintre del sistema, però, d'altra banda, també existeix un gran àmbit de possibilitats per trobar una bona feina dintre d'aquestes funcions. És a dir, recordo que més del 40 per cent de les persones que fan aquests suports són en aquest moment interins, el que vol dir que més de dues mil places o llocs de treball estan encara per professionalitzar d'una manera adient.

Per tant, ens vam posar en contacte amb la consellera d'Ensenyament i els vam traslladar la possibilitat d'utilitzar l'eina de la formació professional com a eina adequada i adient per intentar professionalitzar adequadament aquests llocs de treball. Els vam demanar un reconeixement acadèmic per a aquestes persones, i també com s'havia de donar la formació perquè el suport de l'Administració de justícia fos més modern, més àgil i més eficient.

Gràcies a la sensibilitat del departament, vam poder signar un conveni el 26 de maig d'enguany, i ja el proper setembre, és a dir, el curs acadèmic del 2011-2012, es posarà en marxa un grau mitjà formatiu que ja existia però que és un itinerari nou, específic per als cossos d'auxili processal i de tramitació processal, que penso que, a més a més, permetrà un ventall molt important de possibilitats, perquè també aquestes persones podran formar-se i podran treballar en despatxos professionals.

Li recordo que és la primera vegada que es posarà en marxa aquest sistema no tan sols a Catalunya, sinó també a la resta de l'Estat.

La presidenta

Senyora diputada, té la paraula.

Elena Ribera i Garijo

Sí, gràcies. Hem entès, senyora consellera, que aquest nou sistema dels mòduls formatius suposarà un doble avantatge: un, per als estudiants, que podran tenir un accés professional qualificat i tutelat per la mateixa Administració d'una manera gratuïta, la qual cosa podria resoldre el tema de la interinitat, i per una altra banda, això incidirà també que l'Administració de justícia pugui actuar d'una manera més eficaç i més àgil.

Si ens volgués concretar una mica més els avantatges que això suposarà, li estaríem molt agraïts.

La presidenta

Senyora consellera, per respondre, té la paraula.

La consellera de Justícia

Per nosaltres, el nostre repte és la professionalització, capacitat i la disminució de la interinitat. Es donarà per un període de dos anys, aquest cicle, en dos cursos acadèmics amb més de dues mil hores lectives, i a més a més es faran més de tres-cents cinquanta hores als jutjats. I tot això amb un cost zero, perquè s'han utilitzat mitjans interns de l'Administració per fer-ho efectiu.

El cicle ja existia, el disseny dels itineraris s'ha fet des del Departament de Justícia, també s'ha format els educadors, que estan ara fent pràctiques als jutjats, i per primera vegada penso que l'Administració autonòmica amb competències en matèria de justícia intenta donar la volta a un sistema de gestió absolutament pervers, que de moment li impedeix gestionar adequadament i segons les necessitats del territori l'accés a aquests cossos de suport, entomant així...

La presidenta

Senyora diputada...

La consellera de Justícia

...el problema de la gestió del personal.

Moltes gràcies.

La presidenta

Ai, senyora consellera...

Pregunta

al Govern sobre l'endarreriment de la construcció de la carretera N-II i de l'ampliació del tercer carril i el millorament dels accessos de l'autopista AP-7 al pas per les comarques de Girona (tram. 310-00094/09)

La pregunta següent és sobre l'endarreriment de la construcció de la carretera nacional II i de l'ampliació del tercer carril i el millorament dels accessos de l'autopista AP-7 al pas per les comarques de Girona. La formula l'illustríssim senyor Santi Vila, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Santi Vila i Vicente

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, les comarques de Girona vivim amb perplexitat el sistemàtic endarreriment de les obres de la nacional II / A-2 i de l'autopista AP-7, en el seu tram especialment gironí, com vivim especialment dolguts l'incompliment sistemàtic dels compromisos per part de l'Estat a l'hora de reprendre aquestes obres de millora o d'ampliació.

Deixant de banda els antecedents remots, que ens podrien portar a l'any 2005, quan se signa un protocol entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya per tirar endavant aquestes iniciatives, dos antecedents més immediats ens han ruboritzat: el primer, en el context de la campanya de les eleccions municipals, el maig del 2011, quan el Govern de l'Estat va anunciar per enèsima vegada la represa «imminent» de les obres de la nacional II i de l'A-2, i el segon, l'octubre del 2010, quan, també en un context de campanya a les eleccions, el mateix Govern de l'Estat i l'aleshores conseller de Política de Territori anunciaven un acord «imminent» per completar i millorar els accessos de l'autopista AP-7 a Fornells i a Figueres.

La situació, a data d'avui, dista molt d'aquesta realitat i ens trobem, doncs, moltíssims motius per a la preocupació. En primer lloc, el ministeri ha confirmat que el tram Medinyà - la Jonquera ha deixat de ser una prioritat. Tenim, literalment, esventrats els trams entre Maçanet i Sils, entre Medinyà i Orriols; tenim una intensitat creixent del trànsit: més de vint mil vehicles diaris que passen pels punts centrals d'aquestes vies i autovies; ens trobem amb un nivell de sinistralitat terrible: més de catorze morts de mitjana tant al 10 com al 9, i, per tant, ens confirmem que aquesta és una de les pitjors infraestructures que té en aquests moments l'Estat espanyol i, en concret, Catalunya. Alhora, s'hi aplega la indefensió en què es troben molts pagesos en els trams de Medinyà i Orriols o de Maçanet i Sils, que es troben amb expropiacions que s'han iniciat però que no es culminen i que fins i tot el ministeri insinua que no té cap mena d'intenció de culminar, deixant-los les finques destrossades, i, per tant, sense data, la solució per a aquesta infraestructura i per a la seva situació de finca.

Bé, malgrat tots aquests retards, celebrem, en canvi, que les obres del tercer carril de l'autopista AP-7 s'ha-

gin iniciat, però ens preocupa especialment la incertesa davant del nou accés de l'AP-7 a Fornells i davant de la millora de l'accés a la futura presó regional del Puig de les Basses, dues millores absolutament imprescindibles per garantir fins i tot la funcionalitat d'aquests equipaments.

Em consta el seu treball personal...

La presidenta

Senyor diputat...

Santi Vila i Vicente

...com el de la consellera de Justícia, però ens agradaria conèixer quina és la posició el Govern amb relació a aquestes dues infraestructures.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat
(Lluís Miquel Recoder i Miralles)

Sí; gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, òbviament compartim la seva preocupació. L'Estat l'any 2005 va signar un protocol amb el Govern de la Generalitat en el qual es comprometia a invertir 2.510 milions d'euros, més ben dit, a licitar, fins l'any 2012, 2.500 milions d'euros en carreteres a Catalunya. Quina és la realitat? S'ha licitat un 28 per cent, i algunes d'aquestes obres estan aturades; del licitat, s'ha executat un 40 per cent; per tant, tenim un nivell d'execució de l'11 per cent. I li recordo que el protocol anava fins l'any 2012.

La nacional II és una de les vies importants més afectades per aquesta aturada; Tordera-Maçanet no s'ha fet res; Maçanet-Sils s'ha licitat però s'ha aturat; Sils-Caldes es va licitar, es va aturar i ara s'ha tornat a licitar, per tant aquí tenim una certa esperança que això tirarà endavant, i Medinyà-frontera s'ha licitat en part, després es va aturar i molt ens temem que el ministeri està avançat per la via de la rescissió de contractes i alhora, doncs, deixar de banda aquest projecte.

Pel que fa a allò que era responsabilitat de la concessionària de l'autopista AP-7, aquí les coses van bé i l'any que ve, 2012, tindrem acabat el tram fins la frontera, passant de dos carrils a tres, allà on hi eren, i de tres a quatre, i això inclou també la ronda de Girona.

Em preocupa, ens preocupen els accessos a Figueres, ens preocupen molt, perquè aquí som conscients que hi ha un compromís per part de l'Estat, corroborat per la Generalitat, per tant nosaltres ens en fem corresponsables, que afecta els accessos a la futura presó de la ciutat de la qual és vostè alcalde. No tenim encara un compromís en ferm per part de l'Estat, però òbviament el perseguirem.

Ens conformem amb tot plegat? En absolut; la manca d'inversió i els incompliments per part de l'Estat en matèria de carreteres només tenen paral·lel amb el que està passant en matèria ferroviària. Avui hem tingut un exemple de nou, amb l'aturada de Rodalies 2 entre Sitges i Vilanova, que afecta desenes de milers de ciutadans, i és una afectació que es deu a un traspàs incomplet i es deu a una manca d'inversió endèmica. Davant d'aquesta situació i de l'incompliment per part del ministeri...

La presidenta

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...jo els diria que ens traspassin la infraestructura i nosaltres resoldrem el problema.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació del transport sanitari.

Pregunta

al Govern sobre la situació del transport sanitari (tram. 310-00095/09)

La formula la il·lustre senyora Núria Segú, del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Segú Ferré

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, des d'ahir i fins al proper divendres el sector del transport sanitari està de vaga, i no són els únics, senyor conseller: el sector salut està en vaga, i des dels avis de la Colònia Güell o de Castellbisbal fins als treballadors de l'Hospital Dos de Maig protesten pels tancaments. Darrere d'aquestes protestes hi ha indignació per les retallades però també hi ha malestar per com es fan les coses, amb autoritarisme i sense cap voluntat de parlar ni de negociar res.

A aquesta vaga, seguida massivament pels treballadors del transport sanitari programat, a més de la legítima defensa dels seus drets com a treballadors, que, cal dir-ho, són conculcats fruit de les decisions del seu departament..., li deia, doncs, que a aquesta vaga s'hi afegeix també una segona dimensió: la defensa de la qualitat de l'assistència sanitària i la defensa en aquest cas de la garantia de ser atès ràpidament en cas d'urgència per un servei d'ambulàncies.

És des d'aquesta doble perspectiva que avui, senyor conseller, li preguntem sobre el seu parer sobre aquesta vaga del transport sanitari.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Boi Ruiz, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Boi Ruiz i Garcia)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...il·lustre diputada, bé, miri, les previsions pressupostàries de l'any 2011 de l'empresa pública SEMSA permeten garantir tot això que vostè diu que no garantim. I traslladar un conflicte laboral entre la patronal i els empleats de les ambulàncies, que té una causa que en tot cas ja explicarem, si s'escau, no és el problema de les retallades del pressupost de SEMSA.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Senyor conseller, per nosaltres aquesta vaga significa un toc d'alerta dels professionals, de professionals vocacionals, entesos i compromesos, que denuncien que les seves decisions, senyor conseller, i la retallada d'un 12 per cent del pressupost a partir de l'1 de juliol comporten augmentar el temps d'espera de les ambulàncies en cas d'urgència fins a vint o cinquanta minuts segons el municipi. I tot això, senyor conseller, quan havíem aconseguit garantir un temps de resposta entre deu i catorze minuts i, sobretot, senyor conseller, havíem aconseguit deixar de sortir als diaris, deixar de ser notícia per successos en què l'ambulància havia arribat tard i el pacient havia mort.

Senyor conseller, ajudi que es compleixi el conveni col·lectiu del sector, acordat fa un any, que ara es vol incomplir. Sap vostè que el que ara es vol incomplir va ser la base de la pròrroga del concurs fins al 2014, i és el seu incompliment el que serveix de coartada per a l'incompliment dels acords amb els treballadors, i és la seva decisió la que farà que s'acomiadin entre setanta-cinc i vuitanta treballadors.

Senyor conseller, garanteixi l'atenció a les urgències, deixi de tancar serveis d'urgències als centres de salut i garanteixi un temps de resposta que no posi en risc la vida dels catalans, retallant, com vol fer, 935 hores diàries –935 hores diàries– d'atenció a la població.

Senyor conseller, sap que el seu Govern ha decretat com a serveis mínims per a la vaga més efectius dels que tindrem després de les retallades? Senyor conseller, cal que rectifiqui i posi seny, altrament condemnarà el sector a una involució important...

La presidenta

Senyora diputada...

Núria Segú Ferré

...que el país no mereix –perdó, senyora presidenta. I recordar-li que mentrestant retallem els serveis d'atenció a les ambulàncies... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Senyora diputada, se li ha acabat el temps. *(Pausa.)* Per replicar, té la paraula l'honorable conseller de Salut.

El conseller de Salut

Molt honorable presidenta... Il·lustre diputada, miri, exactament en les mateixes dates de l'any passat els sindicats van convocar una vaga pel fet que els afectaven unes retallades que suposaven una disminució del 5 per cent del seu salari, eh? La transacció perquè s'evités aquesta vaga i no sortir al diari va ser concedir-li, a la patronal de les ambulàncies, una pròrroga, de dubtós compliment administratiu però que hem acceptat aquest Govern, de fins a vuit anys de les seves concessions.

A partir d'aquí, va agafar la patronal el compromís de tornar aquest 5 per cent que havia retallat als treballadors durant el segon semestre de l'any passat i durant aquest primer semestre d'aquest any. Això no s'ha complert, i aquest és el motiu que almenys el paper oficial de vaga diu; és el que diu clarament. I, fixi's la paradoxa, en nom de defensar l'assistència sanitària i la vida, com vostè diu, dels malalts, es convoca una vaga indefinida de transport sanitari urgent. Jo crec que... *(Veus de fons.)* És el que diu la convocatòria de vaga. Per tant, el que val és el que diuen els papers, i els papers que s'entren a Treball; la justificació d'aquesta vaga és: per mantenir i salvar l'atenció vital dels ciutadans, convoquem una vaga indefinida del transport sanitari urgent.

Per tant, escolti'm jo crec que en això tots hem d'ajudar una miqueta perquè aquesta irracionalitat no continuï avançant, hem d'ajudar que no es punxin les rodes de les ambulàncies d'urgències als hospitals perquè els hospitals puguin transportar els malalts, perquè, si per protegir el malalt, impedim el seu transport amb piquets, i fem el discurs que vostè fa, consellera..., ai!, perdó, diputada, el que estem fent en aquests moments és precisament tot el contrari: tirar una benzina a un foc que, en aquests moments, no necessitem que tingui més benzina de la que té.

Moltes gràcies.

La presidenta

La pregunta següent és sobre el model de beques universitàries.

Pregunta

al Govern sobre el model de beques universitàries (tram. 310-00096/09)

La formula l'honorable senyora Marina Geli, del Grup Parlamentari Socialista.

Marina Geli i Fàbrega

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, li volem preguntar pel model de beques. Vos-

tè sap, és sabedor, que el nostre grup parlamentari vol fer de l'any 2012 el gran any de l'acord en universitats a Catalunya. Segurament les universitats són els que més han contribuït al canvi social els últims trenta anys. Tenim bones universitats i ara hem de millorar el sistema universitari.

També li continuo demanant que aprovi, si us plau, l'esmena viva del Grup Socialista –no trobarien una oposició més responsable– que demana no retallar el 16 per cent de les universitats, sinó el 10 per cent. Li hem donat suport en l'augment de taxes. I li volem preguntar avui pel model de beques, independentment o paral·lelament als acords que amb vostès varen iniciar ahir, que els donarem total suport si tenen ambició, perquè l'article 172 de l'Estatut, que en parlem poc, honorable conseller, diu clarament que la regulació i la gestió del sistema propi de beques i ajuts a la formació universitària depèn del Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

Senyora diputada, com ja he dit abans, tenim l'aspecte de negociació dels traspassos i l'aspecte de política pròpia. Pel que fa a la negociació dels traspassos, li puc assegurar que l'ambició no ens faltirà; la nostra ambició no és ser una finestreta que implementa la política estatal i que garanteix el gran resultat que ens arriba el 10 per cent dels fons de beques estatals.

Per tant, gràcies pels seus ànims, continuarem negociant tot el que faci falta per acabar obtenint els fons de beques amb unes condicions que ens permetin normativitzar i implementar polítiques pròpies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'honorable senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Hem d'insistir amb el model de beques. L'ambició dels anteriors governs, aquests mal anomenats «tripartits»..., és veritat, el Govern de la Generalitat, anterior, va tenir tanta ambició perquè volíem un bon, bon traspàs de beques.

Però més enllà d'això: quin serà el model de beques? Aquí és on trobarà o no el nostre suport en l'augment de taxes i preus públics: beques, augmentar les beques, beques salari, crèdits, crèdits salari... Per què fer? Per guanyar equitat territorial, per millorar el rendiment acadèmic. Tenim qüestions de gènere; tenim moltes facultats només masculines i a la inversa. Hem de donar beques per a l'emprenedoria, hem de donar beques per al traspàs de la formació professional als graus, als doctorats, a l'emprenedoria, a les aptituds.

I parlava del model, més enllà del traspàs, per descomptat, que, com a oposició responsable, si té vostè, en fi, a bé..., amb aquest pacte seriós que li oferim des del Grup Socialista. Igual que vam fer amb el Pacte nacional per a la recerca, que ha donat uns fruits extraordinaris: un terç dels ajuts europeus, dels fons europeus, han vingut a Catalunya, de recerca. I, per tant, ara ho hem de fer; tenim bones universitats, però hem d'aprofundir en el sistema universitari als centres on els estudiants i el model de beques condicionarà el futur; 119 milions són el que el Govern de l'Estat va traspasar a 74.000 estudiants catalans l'any passat.

Però, més enllà d'això, li parlava del model de beques, honorable conseller...

La presidenta

Honorable diputada, se li ha acabat el temps. *(Pausa.)*
Per replicar, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller d'Economia i Coneixement

Té raó, no hem d'esperar el traspàs per desenvolupar un model propi de beques; hi ha hagut elements anteriorment; per exemple, les beques per a estudiants de regions de muntanya.

I em sembla que el desenvolupament propi d'una política pròpia és el camí que hem de seguir. L'estem seguint. Constituïrem un fons de recerca, al qual es dedicarà, com ja saben, part dels ingressos addicionals pels augments de taxes. Aquest fons es gastarà, ho repeteixo, en polítiques noves, polítiques amb llindars propis, potser de mitges matrícules en comptes de plenes matrícules, però amb una idea fonamental com a beques equitat. També està planejada una..., una més petita i testimonial, de moment, per a beques al rendiment acadèmic. I de manera que tot això siguin les indicacions de cap a on volem anar, cap al futur.

Tot això, evidentment, sempre insistint en la recepció dels fons estatals d'una manera que es puguin aplicar a les polítiques que creiem ajustades a les realitats de Catalunya, i que inclouen tots els aspectes que vostè ha mencionat: muntanya, plana, gènere, postgraus, graus, rendiment acadèmic, equitat, etcètera. No es preocupi, que hi treballarem.

La presidenta

Honorable conseller, se li ha exhaurit...

Pregunta

al Govern sobre política econòmica
(tram. 310-00090/09)

La pregunta següent és sobre política econòmica i la formula la il·lustre senyora Laura Massana, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Laura Massana Mas

Gràcies. Honorable conseller, vostè és el responsable de la política econòmica del nostre país. Per tant, també és el responsable de posar les bases per crear ocupació. Considera, senyor conseller, que fer treballar més hores per menys salari i eliminar dies de vacances és la política adequada per reactivar l'economia? Creu que això ho poden compartir els comerciants o el sector de l'oci? Creu que això pot beneficiar el turisme d'interior?

Per acabar-ho d'adobar, senyor conseller, vostè i el seu Govern proposen un ERO sobre 1.500 treballadors i treballadores d'empreses públiques. Això vol dir que vostè considera el sector públic un sector marginal? És a dir, creu que la principal font de creació d'ocupació que té el Govern també ha de perdre llocs de treball? Que comparteix, si de cas, les opinions del senyor Rossell, president de la patronal espanyola, sobre el fet que els funcionaris són incomplidors i prepotents? No li hem sentit, en això, cap rèplica, senyor conseller.

Per acabar-ho d'adobar, vam tenir les declaracions del despropòsit sobre les estimacions del conseller Mena que deia que més de la meitat dels aturats no tindran mai feina, perquè no tenen predisposició a treballar o no tenen, ho diu ell, competències per fer-ho.

Podem concloure, doncs, senyor conseller, que la proposta del Govern per reactivar l'economia i reduir la taxa d'atur a Catalunya passa, per una banda, per obviar la meitat de la població aturada, deixant-los per impossibles, i, per l'altra, exigir més sacrificis als treballadors que encara tenen feina? O hi ha alguna cosa, senyor conseller, que encara no ens hagi dit?

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

Permeti'm explicar-li el que, des del Govern, estem promovent per al tema central de la política econòmica, que és la reactivació econòmica i la creació d'ocupació. Però potser, com a preliminar, li puc dir quina política no té absolutament cap futur, ni aquí ni enlloc, a saber: identificar la política de creació d'ocupació amb la política de creació d'ocupació pública; aquesta és massa fàcil, simplement no ens podem dedicar a resoldre el problema per aquesta via, perquè no resol cap problema.

Què estem fent? Tres eixos, importants. Primer eix: facilitació del crèdit. L'ocupació, els llocs del treball els ofereixen les empreses. És important que les empreses puguin desenvolupar projectes empresarials; per tant, facilitació de crèdit. I aquí sí que podem utilitzar el sector públic per impulsar col·laboracions públicoprivades en el sector financer que facilitin l'arribada de crèdit per a circulat, per a inversió, per al que sigui. Per tant, aquest és el primer punt, 2.200 milions, etcètera.

El segon punt és formació professional; en puc parlar una mica més després.

I tercer punt, i molt important: tots els aspectes que tenen a veure amb la desburocratització i que estan recollint les diferents lleis comunament referides com a «òmnibus».

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Sí, senyor conseller, vostè no ha contestat massa les meves preguntes. Nosaltres entenem, precisament, que per reactivar l'economia, quan justament aquesta economia privada no fa el que ha de fer, que és fer de tractora, les institucions públiques han de donar la cara. I vostè, més que donar la cara, és com si anés a partir la cara a aquells que ja porten els salaris, doncs, bastant rebaixats, a aquells que ja cobren menys, perquè, de fet, també cobraran menys prestacions, perquè, de fet, també cobraran menys pensions, i, de fet, ja fa temps que també paguen més impostos, que són aquestes classes assalariades i aquests treballadors públics.

Per tant, nosaltres el que no li hem sentit a dir mai, i ho compartim, és que exigeixi que el crèdit flueixi, senyor conseller –que exigeixi que el crèdit flueixi. No la hi hem sentida, aquesta exigència, no l'hem sentit plantar-se en aquest sentit.

I nosaltres entenem que hi ha una altra via, que vostè no explora mai, que és la via dels ingressos. S'ha plantejat, en aquest sentit, doncs, gravar l'economia especulativa i la contaminant?

Senyor conseller, no pot seguir posant el dit a l'ull a les classes a les quals ja han exigut prou i que s'han responsabilitzat prou. Exigim que deixi de posar el dit a l'ull en aquests treballadors aturats i que es concentri en aquestes polítiques econòmiques que són les que ens donaran futur. Persegueixi el frau fiscal, faci aflorar l'economia submergida, recolzi aquests nous sectors que han de ser tractors de l'ocupació, senyor conseller.

En definitiva, treballi per sumar economia i per restar atur, senyor conseller.

La presidenta

Per replicar, té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

Miri, la seva política ja l'han practicada durant uns quants anys, no?, i ja veiem on són. Per tant, em sembla que ens hauran de deixar fer les polítiques que creiem que són apropiades per animar l'economia i que són les que li he mencionat anteriorment.

I, escolti, en la situació en la qual estem, en la situació del món, en aquesta situació de crisi, i, deixi-m'ho dir, en general, no ens en sortirem si no hi posem el coll i si no treballem tots més. Perquè, malauradament, la situació europea i, ho repeteixo, la situació del món encara pot empitjorar.

En aquest context...

La presidenta

Honorable conseller...

Pregunta

al Govern sobre l'evolució de l'ocupació (tram. 310-00087/09)

La pregunta següent és sobre l'evolució de l'ocupació. La formula l'il·lustre senyor Oriol Amorós, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Oriol Amorós i March

Conseller Mena, vostè ens va agradar molt quan va començar la legislatura i va dir que es proposava reduir l'atur a la meitat, i que, si no, se sentiria fracassat.

Dilluns passat ens deia que més de la meitat dels aturats no trobaria mai feina. Se sent fracassat? Creu que és capaç de complir el primer objectiu d'aquest Govern?

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Francesc Xavier Mena, conseller d'Empresa i Ocupació.

El conseller d'Empresa i Ocupació

(Francesc Xavier Mena i López)

Molt honorable presidenta... Senyor diputat, senyor Amorós, la primera afirmació, la de reduir l'atur a la meitat al final de legislatura és un objectiu de país que la conselleria d'Empresa i Ocupació fa seva. La segona afirmació que ha fet és, senzillament, una bajanada que jo no he pronunciat mai. Vostè m'ho ha sentit... El problema que hi ha a Catalunya, l'ocupació i l'atur a Catalunya, m'ho ha sentit en preguntes orals, en interpellacions, en la Comissió d'Empresa i Ocupació. I ara encara li ho podré dir amb més precisió.

Miri, hem elaborat –és el primer cop que es fa– una estratègia catalana per a l'ocupació en què es fa una anàlisi molt detallada per col·lectius –per col·lectius–, per sectors, per territoris. Què ens diu aquest estudi?, i també els agents socials, les entitats catalanes d'acció social, les oficines de treball..., què ens diuen?

Que, quan redrecem l'economia, com deia ara el conseller Mas-Colell, hi hauran moltes persones que avui dia no tenen feina i que la tindran, perquè tenen les competències professionals adients.

Però, fixin-s'hi, les dades ens diuen que fins al 51 per cent de les persones que avui no tenen feina tenen un

problema d'ocupabilitat. I, per tant, un dels objectius importants del Servei d'Ocupació de Catalunya, del Departament d'Empresa i Ocupació, és millorar l'ocupabilitat. Quins col·lectius hi han aquí? Doncs, miri, per exemple, els nanos que vénen del fracàs escolar; nens que, quan tenien tretze o catorze anys, van abandonar els estudis, ara en tenen vint, vint-i-dos, vint-i-quatre i no tenen feina i no tenen formació; no hem de reinserir-los laboralment, hem de reinserir-los a l'aula, prèviament.

Un segon col·lectiu, que ens diuen els estudis: immigrants, immigrants –vostè ho coneix molt bé– que no coneixen ni el català ni el castellà. I ens diuen les entitats catalanes d'acció social que és molt difícil reinserir-los laboralment.

Un tercer col·lectiu: persones que venien, molt ben pagades, de la construcció, i que volen perseverar a tenir feines d'aquest tipus.

DrogoDEPENDENTS o persones afectades per qüestions sociosanitàries. Ens diuen les entitats catalanes d'acció social: «Abans de buscar-los feina els hem de redreçar l'ànima.»

És per això que el Servei d'Ocupació de Catalunya, després d'haver fet aquest mapa de necessitats formatives, està fent accions per millorar l'ocupabilitat d'aquestes persones.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre diputat. (*Remor de veus.*)

Oriol Amorós i March

Senyor conseller... (*Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Demano..., un moment... –un moment. Senyor diputat, esperi uns segons. (*Pausa.*) Senyors diputats, senyores diputades... (*Pausa.*)

Senyor diputat, té la paraula.

Oriol Amorós i March

Miri, conseller, jo les seves declaracions no m'atrevia a qualificar-les de «bajanada», com vostè ha fet. En tot cas, han estat publicades, ha tingut més d'una setmana per rectificar-les, no ho ha fet –no ho ha fet. És més, ha parlat en la mateixa línia la seva secretària d'Ocupació.

Miri, divendres passat, al barri de Sant Martí, un aturat de cinquanta anys em deia: «Escolti, als que portem entre trenta i trenta-cinc anys cotitzant com ens poden dir que ens amaguem a les files de l'atur polint-nos la nostra cotització en dos miserables anys, que amb la reforma laboral, a més a més, han perdut molta capacitat?»

Com els poden dir això, quan els queden quinze anys de vida laboral per davant i els diuen que no tindran cap capacitat de trobar feina?

Vostè carrega contra les persones aturades, com fa la dreta arreu d'Europa quan vol desmuntar polítiques socials, carrega contra els pobres –com que ningú s'hi vol assemblar, doncs, això sempre queda bé–, quan només el 42 per cent dels aturats rep algun tipus de prestació, quan quasi el 30 per cent de les persones aturades no tenen cap cobertura social, quan acaben d'endurir les condicions d'accés a la renda mínima d'inserció, quan quasi la meitat dels nostres aturats porten més d'un any a l'atur i una quarta part més de dos.

Diu, també, que no tenen prou competències per trobar feina. Perdoni, però al Govern dels millors qui se n'encarrega, d'això? De redreçar l'ànima, no ho sé, però, de l'ocupabilitat, surt en el seu capítol de l'acord de govern. Què fan vostès? El SOC, tancat per reformes; set mesos per fer l'oferta d'ocupació; 7 milions menys de dotació per a la política ocupacional del SOC; sense orientació sobre en quins sectors s'ha de formar la gent ni en quins sectors ha d'oferir l'economia, han d'oferir les empreses formadores més formació.

Miri, el seu col·lega d'IESE, el senyor Pedro Nueno, li deia que hauria de buscar més inversió en lloc de difondre i potenciar dades negatives. Vostès han fet el pitjor que se'ls pot fer als aturats: enfonsar-los la moral i tenir-los tancats a casa sense accés a la formació ocupacional.

Si vostè no creu en la capacitat de superació de les persones...

La presidenta

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

Oriol Amorós i March

...en les polítiques que són de la seva competència... (*La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

La presidenta

Senyor diputat... (*Pausa.*) Senyor conseller, li queden set segons.

El conseller d'Economia i Coneixement

Moltes gràcies, presidenta. La resposta està en aquest document. Ara, senyor diputat, haurà d'esmerçar un esforç addicional al que ha dedicat a llegir un titular escapat de la portada d'un diari.

La presidenta

La pregunta següent és sobre les mesures per reduir estructures polítiques i nivells administratius.

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a reduir estructures polítiques i nivells administratius (tram. 310-00091/09)

La formula l'il·lustre senyor Albert Rivera, del Subgrup Parlamentari de Ciutadans.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, hem sentit aquests dies moltes paraules sobre la necessitat de redreçar l'estructura política, administrativa, els càrrecs de confiança. Avui mateix, i demà, debatrem sobre aquesta famosa llei òmnibus en tres trams per intentar simplificar i agilitzar l'Administració. Però, dels fets..., o de les paraules als fets hi ha un camí, i jo li demano, a vostè, vicepresidenta, i al Govern que prenguin mesures, no que facin titulars. I prendre mesures és qüestionar-se estructures avui dia.

Miri, les empreses es qüestionen sucursals, les famílies es qüestionen els seus pressupostos des de les seves vacances fins a la gestió diària de les seves factures. Nosaltres, a aquest Govern, que és molt valent i està sent molt valent –podem qüestionar-ho..., i qui hi està d'acord o no–, valent a fer retallades en l'àmbit sanitari..., li volem demanar si vostès seran tan valents a posar sobre la taula un debat legítim, necessari en un moment com aquest, de si necessitem els nivells administratius que es necessiten, si necessitem tenir quaranta-un conselles comarcals, si necessitem tenir quatre diputacions, si necessitem tenir 947 municipis, i que fem un debat legítim, necessari, que la societat ens demana.

Li demano, vicepresidenta, i al Govern, quines mesures..., en aquest àmbit, no en la llei òmnibus –que la llei òmnibus, per cert, me l'he llegida i no he trobat cap mesura d'aquestes que li poso sobre la taula–, quins canvis vol fer en aquestes estructures? Perquè si les empreses, les famílies i els ciutadans, fan canvis en la seva vida diària i en les estructures, des de la política som els primers que hauríem de fer els canvis.

Li demano si el seu Govern té algun pla de treball per fer, a més a més de declaracions, fets i no paraules.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals.

La vicepresidenta del Govern
(Joana Ortega i Alemany)

Sí, gràcies. Senyor Rivera, doncs, vostè no deu estar gaire atent, perquè, si justament hi ha hagut un govern que ha fet una reducció dràstica de l'estructura política i administrativa del Govern, ha estat el Govern de Convergència i Unió. I ho ha fet per dos motius: primer, per necessitat, però també, i més important, per convicció; ho ha fet per convicció.

Vostè sap que nosaltres, a més a més, quan vàrem elaborar el programa electoral vam dir que posaríem..., per fer una administració competitiva posaríem per damunt de tot el valor a tres principis: l'austeritat, l'aprimament i l'agilitat. Això ho estem fent. Després li donaré xifres del fets que hem fet. Però vostè sap que avui aprovem unes tres lleis òmnibus que realment faran que tinguem una administració molt més competitiva.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, o vicepresidenta, jo li demano nivells administratius. I li ho pregunto obertament: aquest Govern està disposat a qüestionar, vostè ha fet declaracions, però en la llei òmnibus no diu que se suprimeixin conselles comarcals... Jo li pregunto: vostè s'ha plantejat, a més a més de fer declaracions, fer-ho? I enfrontar-se, segurament, als seus alcaldes i als càrrecs polítics d'altres partits que no volen reduir càrrecs. Vostè ho ha fet. Jo li demano que ho faci. Li demano que vostè qüestionï si necessitem les diputacions. Està molt bé fer declaracions, però aquest país, a tot Espanya, es necessita qüestionar el nivell de les diputacions. Ja sé que ara se les reparteixen amb el PP, i potser ara no toca; però, ara que vostès les tenen, podrien qüestionar-les; també és moment de fer-ho.

Jo li pregunto: vostès volen fer aquests reformes o no les volen fer? I jo li proposo..., cosa que ha fet una altra assemblea legislativa a Madrid, s'ha fet una comissió per estudiar les duplicitats entre nivells administratius..., jo li proposo a aquest Govern que obrim una comissió parlamentària per estudiar les duplicitats en seu política, i que tots qüestionem, si el Govern no vol fer-ho sol, que ho fem tots els grups i tots ens posem d'acord. I li proposo obrir una comissió parlamentària, liderada pel Govern, per qüestionar les duplicitats administratives...

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera i Díaz

...i polítiques.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí. Gràcies. Senyor Rivera, primer de tot, mesures concretes? Doncs, miri les hi detallaré, les hem dites per activa i per passiva: hem reduït tres departaments –un

20 per cent menys d'estructura política–; quaranta-dos alts càrrecs dels departaments –un 23 per cent menys d'estructura política–; noranta-nou càrrecs d'assessorament i confiança –un 43,23 per cent menys d'estructura administrativa–, i hem reduït quatre-cents tretze òrgans administratius, que significa quasi un 20 per cent respecte de l'anterior Govern. Sé que no els agrada el que dic, però és així.

I, escolti, les reduccions del personal que hi ha hagut també a nivell territorial? Doncs, miri, hem passat de vint càrrecs a vuit càrrecs, quasi una reducció d'un 60 per cent.

Això són fets, senyor Rivera –això són fets. I, per tant, deixi'm que li digui que, a més a més, aquest concepte de dimensionament permanent el volem dur a terme no únicament en èpoques de bonança, sinó també en èpoques de crisi –no únicament en èpoques de crisi, sinó en èpoques de bonança.

I vostè feia referència a tot un debat que hem tingut..., que no hem tingut aquí, que haurem de tenir, sobre els nivells d'administració. Però, escolti, aquest Govern no pren les decisions a cop de decret com fan altres. Aquí, jo ja ho he dit per activa i per passiva, que portarem una llei al Parlament, que és un projecte de llei sobre la llei de governs locals, que ha d'estudiar, ha de treballar i ha de valorar quina ha de ser l'Administració del segle XXI. I és aquí en el fòrum on correspon fer-ho, i és aquí, amb tots els grups parlamentaris, que ho farem.

Per tant, com pot entendre perfectament, aquest Govern no ha estat mai favorable a incrementar els nivells d'administració. Així ho hem fet quan hem suspès temporalment una llei de vegueries que posava un altre nivell d'administració sense haver pogut suprimir les diputacions.

Per tant, aquestes són les realitats. Aquests són els fets, senyor Rivera. I, per tant, jo crec que..., li pregaria que s'agafés en aquests fets i que no fes demagògia.

Gràcies.

La presidenta

La pregunta següent és sobre el servei de transport sanitari.

Pregunta

al Govern sobre el servei de transport sanitari (tram. 310-00088/09)

I la formula la il·lustre senyora Eva García, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, ahir mateix començà una nova vaga en el sector mèdic català, en aquesta ocasió en el sector del transport, en el sector de les ambulàncies. Com va-

lora les reivindicacions d'aquests treballadors, honorable conseller?

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Boi Ruiz, conseller de Salut.

El conseller de Salut

Honorable presidenta... Il·lustre diputada, bé, les reivindicacions d'aquests treballadors, que són plantejades en termes d'incompliment del conveni col·lectiu per part de la patronal, qui té la responsabilitat de complir el conveni col·lectiu és la patronal, i els sindicats, en tot cas, portar la patronal als tribunals en lloc d'utilitzar els ciutadans com a ostatges per aconseguir les seves finalitats.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora diputada.

Eva García i Rodríguez

Honorable conseller, vostè diu que el problema és dels treballadors amb la seva patronal, però el problema és del Govern de la Generalitat amb la patronal, i també amb els treballadors. La retallada del pressupost té un impacte important sobre la salut de tots els catalans, i vostè és el conseller de Salut, i, per tant, el màxim responsable, i no se'n pot desentendre. No pot venir aquí anunciant que no té la culpa del que està passant. Vostè ha de garantir el servei. No pot posar el retrovisor, com ha fet abans, per justificar-ho amb un conveni incomplet.

El Partit Popular de Catalunya som absolutament conscients de la manca de recursos que té la Generalitat, provocada per la mala gestió del Govern anterior que va deixar deute, dèficits, més deute i més dèficit. (*Remor de veus.*) Però, permeti'm que li digui –permeti'm que li ho digui– que la gestió del Govern actual, també en salut, provoca que les retallades afectin la qualitat assistencial, com veiem en aquest conflicte.

Senyor conseller, té vostè molts fronts oberts: diàriament manifestacions contra tancaments de centres d'atenció primària, mobilitzacions contra possibles tancaments d'hospitals, com el Dos de Maig, i ara vaga d'ambulàncies. L'acord signat el 2010, i vigent fins al 2011, com abans vostè hi feia referència, entre patronal i sindicats, va suposar un gran esforç dels treballadors amb una rebaixa del seu sou del 2,5 per cent, amb el compromís de recuperar aquest percentatge a la finalització d'aquest acord.

Aquest sacrifici dels treballadors va ser motivat per la rebaixa del 5 per cent aplicat als funcionaris per part dels socialistes i convergents; ho repeteixo, socialistes i convergents, sense compassió. Cal tenir memòria històrica, senyor conseller. Ara la patronal anuncia –ara la patronal ho anuncia– que no recuperarà la mas-

sa salarial dels treballadors, perquè el Departament de Salut redueix el seu pressupost i redueix, també, un 6 per cent el temps de treball. La reducció de les hores de treball suposarà la supressió de 935 hores diàries de servei, i, per tant, un augment del temps d'espera per l'arribada d'una ambulància i una reducció significativa dels trasllats dels pacients de serveis per diversos tractaments.

Es donarà també el cas, senyor conseller, de comarques molt diversificades en territori, en poblacions molt allunyades dels seus centres de referència, d'horary de la nit, per qualsevol urgència on caldrà fer servir molt de temps en els desplaçaments d'aquests ambulàncies.

Senyor conseller, l'obligació del seu càrrec és mitjançar en aquest conflicte, l'obligació del Govern de la Generalitat és ser responsable de les conseqüències que té també en el sector del transport sanitari la disminució dels recursos.

No podem permetre, honorable conseller, que els ciutadans acabin...

La presidenta

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

Eva García i Rodríguez

...patint les conseqüències d'un govern amb les prioritats equivocades. La salut dels catalans... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller de Salut.

El conseller de Salut

Honorable presidenta... Il·lustre diputada, miri, el Govern compleix amb la funció de garantir els serveis mitjançant el decret dels serveis mínims, que, en el cas de serveis d'urgències, comprendrà que els límits que té són evidents i clars. Complim amb aquesta funció.

Segona, qui no compleix amb aquesta funció és aquell que va rebre unes compensacions per fer front a una reivindicació dels treballadors. I, per tant, hi insisteixo, si això no es resol per aquesta via, no cal utilitzar els ciutadans.

També he de dir-li que el Servei d'Emergències Mèdiques, el SEMSA, de Catalunya, té un servei d'excel·lència en el transport urgent i en el transport ordinari, amb uns professionals d'excel·lència i amb un equip tècnic d'excel·lència, que han permès estudiar –que ha permès estudiar– amb racionalitat totes i cada una de les mesures que hem pres a l'hora d'optimitzar els recursos disponibles, i li puc assegurar que, amb 422 ambulàncies repartides per tot el territori de Catalunya, ningú ha de patir respecte a això perquè tindrà el servei que ha de tenir en cada un dels casos.

Per tant, ningú ha de patir, i tampoc hem de fer patir a ningú –ningú ha de patir, però no hem de fer patir a ningú.

La presidenta

La pregunta següent és sobre les accions iniciades amb relació als incidents produïts al voltant del Parlament el 15 de juny del 2011.

Pregunta

al Govern sobre les accions iniciades amb relació als incidents produïts al voltant del Parlament el 15 de juny de 2011 (tram. 310-00089/09)

La formula l'il·lustre senyor Pere Calbó, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, ara fa un mes a la Comissió d'Interior vam poder analitzar els gravíssims fets que van succeir a l'entrada del Parlament el passat dia 15 de juny. Vostè va reconèixer que es van cometre errors en el dispositiu de seguretat. Vam cloure plegats que el Govern, a través dels Mossos d'Esquadra, juntament amb el Ministeri Fiscal, havien de treballar per identificar i posar a disposició de la justícia a tots, a tots aquells que van impedir o que van intentar impedir l'accés dels diputats al Parlament; a tots aquells que van agredir els diputats; aquells que van convocar la manifestació per aturar aquest Parlament; aquells que van agredir ciutadans, treballadors o agents de l'autoritat.

Sabem que aquell dia es van detenir set persones, cosa que va comportar l'inici de diligències judicials. Amb la deguda discreció, després d'un mes d'haver-se celebrat la comissió, volem saber, honorable conseller, quin és l'estat de les actuacions.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Felip Puig, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, l'endemà mateix del dia 15 de juny, i un cop restablerta la normalitat, la policia va començar a treballar, conjuntament i coordinadament, amb la fiscalia. La investigació, dirigida per la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i amb la col·laboració, i, per tant, amb l'execució del Cos de Mossos d'Esquadra, està, en aquests moments, encara, portant elements perquè, un cop valorats, puguin ser posats a disposició de la justícia.

S'avança en tres línies, en tres objectius: identificar les persones que amb les seves accions, violentes o no, van impedir mitjançant coacció que els diputats acce-

dissin al recinte del Parc de la Ciutadella per accedir al Parlament; identificar les persones que van agredir diputats del Parlament de Catalunya i investigar i identificar les persones que van promoure i organitzar aquesta iniciativa de bloquejar el normal funcionament de les nostres institucions.

I, paral·lelament, també, s'ha creat una unitat d'obtenció de proves i d'instrucció d'atestats en matèria d'ordre públic i seguretat ciutadana, que, en aquest cas i en d'altres, treballarà més intensament per poder comportar tota la instrucció policial suficient perquè la bona actuació de la fiscalia i de la justícia doni els resultats perseguits.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor diputat.

Pere Calbó i Roca

Els fets que van succeir el passat 15 de juny en aquest Parlament són uns dels fets més greus de la història de la nostra democràcia. Senzillament, va ser un atac directe al nostre sistema democràtic. I aquells que van emprar la violència i van atacar la nostra democràcia no poden quedar impunes; ni els violents ni els que van convocar la manifestació per aturar aquest Parlament poden quedar sense càstig.

Però no podem acabar sense rebutjar, també plenament, i instar que rectifiquin de forma immediata la incitació a l'incompliment de la normativa que ha fet el seu Govern, que demana que es posi l'adhesiu CAT a les matrícules tapant l'E d'Espanya. (*Forta remor de veus.*)

Sembla que, des del Govern, han fet una carrera a veure qui la diu més grossa, a veure qui «farda» més de sobiranista. (*Veus de fons.*) Amb la greu crisi econòmica que patim, aquest és el gran debat del Govern? Davant de l'atur i el vessant social de la crisi, aquesta és la gran solució que porta el Govern? Parlar d'un adhesiu per tapar unes matrícules?

Amb el que ha passat aquest cap de setmana a Lloret, amb l'increment de robatoris a domicilis, al món rural i al metro de Barcelona, amb l'increment de *top mantes*, aquesta és la gran prioritat del conseller d'Interior?

Honorable conseller, deixi d'anar de conseller sobiranista i faci de conseller d'Interior. I, alhora, també volia saber, i seria bo que ens digués quantes sancions s'han imposat per tapar la matrícula amb l'adhesiu CAT des que vostè és conseller. Ens agradaria que ens pogués donar aquesta informació.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies, presidenta. Sorprèn que, de la pregunta i del seu redactat literal, del 15 de juny, passem a parlar dels símbols o passem a parlar dels adhesius del CAT a les matrícules. Sorprèn que un partit, que ha estat torpedinant permanentment la interpretació de la Constitució o lleis aprovades i referendades per aquest país i per aquest Parlament ara tingui aquest excés de zel en un tema com l'adhesiu del CAT a les matrícules.

En qualsevol dels casos, li haig de dir que, entre la Llei de seguretat viària i el reglament general de vehicles, que podria haver-hi alguna distorsió, en cap moment el CAT a les matrícules impedeix que, d'alguna manera, es pugui identificar clarament les matrícules i la seva identificació.

I, més enllà d'aquest dubte, potser jurídic o normatiu, li haig de dir que en pròpia pell jo he pogut comprovar que la presència del CAT a les matrícules no és obstacle perquè puguis ser sancionat quan tens un excés de velocitat. Aquí hi ha una fotografia que em van fer l'any 2006, on anava amb la meva moto, amb el CAT a la matrícula; van identificar perfectament la meua matrícula, vaig pagar la multa i la sanció, i, d'altra banda, també he identificat que el permís de circulació de tots els vehicles allà on dia «matrícula» hi han quatre números i tres lletres. Res més.

Moltes gràcies, senyor diputat.

La presidenta

Iniciem, ara, les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre l'estratègia que seguirà en el procés cap a la independència de Catalunya (tram. 317-00059/09)

La primera pregunta és sobre l'estratègia que seguirà en el procés cap a la independència de Catalunya. La formula l'il·lustre senyor Joan Laporta, del Grup Mixt.

(*Remor de veus.*) Senyores diputades, senyors diputats..., demano silenci. (*Pausa.*)

Senyor diputat, té la paraula.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Molt honorable president de la Generalitat, davant del cada cop més ampli suport del poble de Catalunya a la via de la independència, perquè Catalunya sigui un estat sobirà de la comunitat internacional, i ho dic per la recent enquesta del CEO, en què el 42,9 per cent dels catalans votaria la independència; ho dic també per la consulta sobre la independència celebrada, i també, per què no?, sobre la proposta d'insubmissió fiscal recent que hem vist aquests dies.

El president de la Generalitat pensa liderar aquest procés cap a la independència? En el cas que sigui «no», per què? I, en el cas que sigui «sí», quina és l'estratègia?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Artur Mas i Gavarró)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, vostè mateix ho ha dit: estem parlant, segons l'última enquesta, d'un 42 per cent, aproximadament, de gent que es pronuncia a favor d'aquesta hipòtesi. Com tothom sap, un 42 per cent no respon a una majoria clara de la societat. No és una xifra gens menystenible ni gens menyspreable, és una xifra significativa, fins i tot es pot pensar que molt significativa, però en qualsevol cas no és una majoria clara del conjunt de la societat catalana.

Per altra banda, senyor Laporta, vostè sap perfectament que el full de ruta que en el curt termini té establert aquest Govern en aquesta legislatura passa pel pacte fiscal. Ho hem dit en el debat d'investidura, ho varem dir en el programa electoral, i, si una cosa es promet en el programa electoral i es compromet en el programa d'investidura, després, com vostè comprendrà, per fer honor a aquest compromís i per ser creïbles, s'ha de complir. I per això aquest Govern el que farà és plantejar el pacte fiscal.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Bé, gràcies, president. Ho dic en el sentit, precisament..., perquè entenc que liderar el procés cap a la independència trobo que afegiria una pressió necessària per aconseguir precisament el concert econòmic o la independència fiscal.

Quan fa referència vostè al programa electoral, si em permet la reflexió, és que Catalunya no és una *photo finish*, i Catalunya està en constant evolució, i des del 28 de novembre, doncs, han succeït moltes coses, com per exemple..., ja m'he referit abans a la consulta sobre la independència; que l'Estat no ens paga el que ens deu, aquests famosos 1.450 milions del Fons de competitivitat; les constants agressions a la llengua catalana, ja bé sigui..., que encara no és oficial a la Unió Europea, i es produeixen situacions com el fet que, davant de les sentències recaigudes, pot ser que ja no pugui ser la llengua vehicular del nostre ensenyament, i a més a més, doncs, l'agreujament de la crisi econòmica, que fa, que posa encara més de manifest, en evidència, les mancances d'aquest Govern per fer front a la crisi econòmica.

Davant de tot això, penso que realment la seva posició, quan es refereix al programa, és una excusa per

evitar la seva responsabilitat de liderar, doncs, aquest procés, que sota el meu punt de vista la té. Quan parla que un 42,9 per cent no és una majoria, jo precisament penso, doncs, que s'ha de treballar perquè cada cop aquesta majoria sigui més àmplia, i és el que li demanaria, no?, que consideri que el poble està madur per acceptar que des del Govern de la Generalitat s'expliqui als ciutadans i ciutadanes de Catalunya els avantatges que té per a ells que Catalunya sigui un estat en el si de la comunitat internacional.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Crec, senyor Laporta, que aquesta acció d'explicació i de pedagogia que vostè reclama, qui l'ha de fer bàsicament són els partits polítics en aquest cas, crec, eh? Crec que no li correspon al Govern, com a tal govern, fixar una línia definitiva que no figura en el programa electoral ni en el programa d'investidura, perquè en un assumpte d'aquesta magnitud, d'aquest volum, això no deixaria de ser un frau. Si una cosa tan important com aquesta no es posa en un programa i no es posa en un debat d'investidura i després es fa, doncs, això és un frau. I si un dia hem d'arribar aquí serà perquè ho posem en el programa i cridem la gent a votar amb un programa d'aquestes característiques.

Dit això, vostès saben perfectament quina és la nostra posició i la meua personal; crec que no té massa llocs a dubtes, no? I saben perfectament en aquest sentit que hi han dos eixos que ens inspiren. Primer, no posar límits al procés de l'ambició nacional de Catalunya; aquest és un camí llarg que veurem com acaba i on acaba. Segon, de moment, el que hem de fer és abordar aquells temes que susciten i apleguen una majoria més àmplia de la societat catalana, el màxim consens; i això avui dia, senyor Laporta, es diu pacte fiscal. Jo estic segur que vostè ens ajudarà també, amb la seva contribució, a poder-lo aconseguir.

La presidenta

La pregunta següent és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els resultats de la reunió de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat en matèria aeroportuària (tram. 317-00057/09)

I la formula l'honorable senyora Anna Simó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, senyora presidenta. Ara vostè, president, parlava del que seria un frau. Personalment, penso que un frau també és fer passar bou per bèstia grossa. Ahir va haver-hi una bilateral, i més enllà de la magnificació dels resultats pel que fa a beques, quan el que s'ha fet és renovar un conveni existent i continuar-ne parlant, ahir es va comunicar quina seria quantitativament i qualitativament la participació determinant de la part catalana que ha de participar en el consell d'administració de la societat que ha de gestionar l'aeroport del Prat. I la resposta a aquesta participació determinant és que cap ni una.

El ministre Blanco el que va plantejar i el que ahir es va comunicar està molt per sota dels mandats parlamentaris, tant d'aquest Parlament com del Congrés dels Diputats, i perpetua un model absolutament subsidiari per a l'aeroport del Prat, absolutament centralista, i l'únic que fa, en qualsevol cas, l'únic que modifica és la semiprivatització per tal de sanejar una mica les finances d'AENA, res més, el model no canvia.

Vull fer memòria: moció del Parlament del novembre del 2007, incorporada a la mateixa Llei d'aeroports, al Pacte nacional per a les infraestructures, que diu que la Generalitat i la part catalana han d'estar en l'òrgan rector amb capacitat de participació en decisions estratègiques.

Una nova moció de Convergència i Unió, del diputat de les infraestructures aeroportuàries, el senyor Rull, que fa quatre dies deia en una entrevista que Catalunya, la Generalitat, no podia ser espectadora al Prat; doncs, ho sento, senyor Rull, ara per ara sembla que serà espectadora al Prat. També incloïa la desclassificació dels aeroports de Girona, Reus i Sabadell; enenclau aleshores, ara resulta que no.

Moció al Congrés dels Diputats, febrer del 2011, presentada per Esquerra, pactada amb Convergència i Unió i el PSOE; dues coses, diu: participació determinant en el consell d'administració de la societat i participació determinant en el consell de seguiment. Què s'ha aconseguit? Participació determinant en el consell de seguiment. Posició determinant, per tant, per vigilar, per a res més. Com es complirà la moció al Congrés, president? Què farà vostè perquè es compleixi i perquè es compleixin els mandats parlamentaris?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, jo crec que precisament en aquest cas, doncs, podem dir que estem en la bona línia. No dic que s'hagi aconseguit el que pretenem en el seu moment, però crec que estem en la bona línia en un sentit, si vostè me l'accepta, que és en el sentit de: s'ha pres una decisió de privatitzar al cent per cent l'aeroport del Prat i Barajas.

Si vostès no estan d'acord amb això, aleshores s'ha de rebobinar i parlar d'altres coses; però aquí hi ha una decisió prèvia, que és privatitzar. I en el moment que es privatitza vol dir que la gestió, la gestió del dia a dia, ja no la té ni l'Estat, ni la Generalitat, ni cap ajuntament ni cap cambra de comerç: la té una empresa privada, la que es presenti i guanyi el concurs. I o acceptem aquest model o no l'acceptem. Vostès m'han de dir si l'accepten o no.

I, segon, una vegada acceptat, com que vostè ha perdut la gestió del dia a dia, perquè la fa l'empresa que ha guanyat el concurs, a partir d'aquí què li queda? Li queden dues coses: vigilar la concessió, que això és la gran influència que es pot tenir, que no és precisament poca ni és petita, vigilar una concessió és molt important, i segon, renovar la concessió quan aquesta s'acabi; són les dues funcions que li queden.

Doncs, escolti'm, una vegada acceptat que això es pot privatitzar, el que hem de procurar és que en l'òrgan que ha de vigilar aquesta concessió les institucions catalanes tinguin allò que deia el Parlament: majoria, i determinant. I aquest serà el cas.

La presidenta

Té la paraula, per repreguntar, l'honorable senyora diputada.

Anna Simó i Castelló

President, amagant l'ou no es fa avançar un país, dis-fressant allò que s'ha aconseguit no es fa avançar un país. Ni participació determinant en decisions estratègiques ni res. Jo li demano, president, que faci allò que únicament pot entendre Madrid, que és un front de país. Perquè es veu que la negociació de govern a govern, el peix al cove i haver col·laborat com a Convergència i Unió en totes les decisions antisocials del PSOE no serveix per a res. Lideri un front de país, Esquerra Republicana estarà al seu costat. I estic segura que les 136 entitats empresarials que es van reunir a l'IESE demanant, no una privatització...

La presidenta

Senyora diputada...

Anna Simó i Castelló

...una decisió i participació estratègica, també li ho agrairan. Lideri'ns, president... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Senyora diputada, jo ja estic disposat a liderar-los, eh?, però per això també s'ha de voler ser liderat, i

vostès està clar que no ho volen, perquè ara no sé per què, en aquest cas concret, doncs, els agafa la dèria de la crítica per la crítica. Jo crec que és així. A menys –a menys, a menys– que vostès no em critiquin que es privatitzi, que això ho entendria –això ho entendria. Si vostès diuen: «No, és que nosaltres el que volem és que no es privatitzi l'aeroport del Prat», doncs, aleshores ja estem en un altre terreny. Ara, si vostès diuen, com estan ara afirmant, que sí que estan d'acord amb la privatització, el que és un contrasentit és dir: «Ho privatitzarem, una empresa privada s'hi jugarà un munt de diners a canvi de gestionar això, i al mateix temps decidirem nosaltres totes les coses que s'hagin de fer.» Escolti'm, això és una contradicció, perquè llavors no se n'hi presentarà cap, d'empresa privada, si nosaltres prenem totes les decisions.

Quina decisió podem prendre, que aquesta és molt important? Que les clàusules de la concessió es compleixin i que tot allò que marcarà el plec de condicions de la concessió d'aquest aeroport es vagi complint. I això qui ho pot fer? Ho pot fer l'Estat o ho pot fer algú altre. I aquest algú altre qui serà? Doncs, les institucions catalanes per majoria determinant.

La presidenta

Senyor president...

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les mobilitzacions contra les retallades pressupostàries (tram. 317-00058/09)

La pregunta següent és sobre la situació política, i la formula l'il·lustre senyor Joan Herrera, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Herrera Torres

Gràcies, senyora presidenta. Viladecavalls, Badia, Cornellà, Breda, Arbúcies, Lleida..., mobilitzacions contra les retallades en urgències; vaga d'ambulàncies; pares i mares que es posen samarretes grogues en defensa de l'educació pública; ONG que decreten la mort de l'ajuda oficial al desenvolupament, mentre els directius de l'Agència Catalana de Cooperació s'apugen els sous; avui, manifestació contra les retallades.

President: quina conclusió en treu, d'aquest escenari sense precedents de mobilitzacions contra les retallades?

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Doncs, miri, en trec una conclusió que a vostè no li agradarà, que és que vostès

ho van fer molt malament. (*Remor de veus i rialles.*) I, si ho haguessin fet millor, no estaríem en aquesta situació.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor diputat... (*Persisteix la remor de veus.*) Esperí un segon.

Joan Herrera Torres

Jo en trec una altra: la seva gran autoestima, perquè, quan tanta gent es mobilitza contra les retallades, alguna cosa deuen fer malament.

Miri, mai com ara, ni tanta gent ni tants sectors, ni de forma tan diversa, s'havien mobilitzat contra les retallades en qüestions bàsiques, president. Al carrer cada dia hi ha més gent, fins i tot gent que va votar el canvi, a qui no li agrada la seva manera de governar, potser perquè la Convergència i Unió d'avui és la Convergència i Unió més de dretes que hem tingut mai. (*Remor de veus.*) Poc a veure té amb la del president Pujol –sí, sí. És un projecte que ho fia tot al mercat, tot, i que entén que el paper d'allò públic ha de ser marginal. Però vostès, com si res. Un dia aproven els pressupostos amb uns, altres dies aproven les lleis «de l'abús» amb altres i, al final, retallades conjunturals acaben esdevenint retallades estructurals.

I, senyor president, avui els veiem molt satisfets, li ho confesso. Suposo que aquesta satisfacció és el que fa avui diguin: «I ara, els treballadors públics», 1.500 empleats públics menys. L'objectiu està clar: la descapitalització econòmica, però també humana, dels serveis públics a Catalunya. De fet, senyor president, vostès tenen la mateixa música, diria que la mateixa partitura, que el president de la CEOE: responsabilitzen els sectors i els empleats públics, responsabilitzen després els aturats, reparteixen el dolor, això sí, entre els que pateixen, no sigui cas que a algú li donés un cobriment, i no exigeixen res a qui més pot.

I la pregunta és: per dur-nos a on? No al model suec, president; a models de gestió privada, a models duals, de societats duals, on els serveis educatius, sanitaris i assistencials de qualitat els té qui se'ls pot pagar.

Fa quinze deis em deia vostè si em sabia greu que no parlessin amb el nostre grup, i li vagi dir que no. A nosaltres el que ens sap greu és que vostès no estiguin parlant amb qui pateix més, potser perquè d'aquesta manera no exigeixen res...

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Herrera Torres

...a qui més té.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor Herrera, jo crec que vostès haurien de reflexionar com a grup per què vostès es queden sempre aïllats de tots els acords. Perquè fixi's que és gran aquest Parlament, eh?, n'hi ha molts, de grups, i, havent-hi tants grups, vostès sempre es queden sols. És curiós. Segurament és que tots els altres estan equivocats i vostès tenen la raó absoluta, perquè per això van ser creats com a criatures humanes, no?, per tenir la raó absoluta.

Però és curiós, perquè, miri, aquest Govern, doncs, aquest Govern i molts partits que estan representants en aquest mateix Parlament tenen capacitat d'arribar a pactes i acords, i amb vostès, no. Potser perquè, vostès, també podria passar que s'hi posessin sempre d'esquena, a aquesta possibilitat, o que estiguin en una posició que potser és per radicalment sempre dir que no a tot, que potser els afavorirà o no, ja ho veurem. Aquest és el paper que vostès volen agafar. Però entengui que aquest paper és un paper que fa impossible que després hi hagi els possibles acords, que per altra banda es poden subscriure amb diferents grups d'aquest Parlament.

No és curiós que passi això, perquè vostès fins i tot quan estaven en el Govern ja estaven en contra del que passava dintre del Govern; per tant, no han canviat massa de posició, segueixen més o menys on eren, que era sempre estar en contra o gairebé sempre estar en contra.

I a partir d'aquí deixi'm dir-li només una darrera cosa, no?, i és que vostè va dient que tenim un país que té molts problemes, en això té tota la raó –tota la raó–, que hi han d'haver ajustaments per aquí, estalvis per allà, retallades, el que vostè vulgui, no? Però no s'han preguntat mai que una part de tot això que s'està fent és perquè vostès es van passar 2.700 milions d'euros del pressupost? Això no té importància –això no té importància.

És clar, endeutar-se sempre no té importància, es pot fer tot. Nosaltres ara podríem fer una cosa, que és seguir-nos endeutant d'una manera completament esbojarrada, i no passaria absolutament res, al revés, incrementaríem sous, contractaríem més gent, donaríem més serveis. I a on ens portaria això, senyor Herrera? A on ens portaria? A la bancarrota? A la ruïna com a país? A la liquidació com a institució? A algunes coses que estem veient molt a prop nostre, que estan passant, que no ens les ha d'explicar ningú, no és en un altre continent, és a dintre de la Unió Europea, per part de països independents, per cert, que tenen poder polític?

La presidenta

Senyor president...

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

...se li ha acabat el temps.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre el balanç d'actuació del primer semestre i les prioritats per al període de sessions següent (tram. 317-00056/09)

La pregunta següent és sobre la situació política. I la formula l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez-Camacho, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Gràcies, molt honorable presidenta. Molt honorable president, quin és el balanç que vostè fa d'aquest primer semestre d'actuació del Govern i d'actuació parlamentària. I voldríem saber quines són les seves prioritats per al proper període de sessions parlamentari.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, miri, el balanç jo crec que és raonablement positiu, ho dic amb tota la modèstia, raonablement positiu; segur que hi ha coses que no s'han fet al cent per cent bé, segur, però crec que aquest Govern com a mínim ha demostrat una cosa, que és que té coratge per enfrontar-se a les situacions complicades. La situació que té el país és molt complicada, no l'amaguem. També diem que, clarament, aquesta situació té sortida si tots plegats fem el que hem de fer; tots plegats, no només uns, no només els que governen, cadascú al nivell de la seva responsabilitat. Per cert, jo agraeixo en aquest sentit que el seu grup, doncs, sense tenir-hi, en aquest sentit, una relació directa, hagi ajudat, com vàrem demanar des del començament, a poder tirar endavant uns pressupostos que són estrictament necessaris per sanejar la situació i per trobar la sortida tots plegats; per tant, en aquest sentit el meu agraïment.

I després dir-li que les perspectives d'aquesta segona part de l'any són més o menys les mateixes. Hem de seguir fent polítiques d'austeritat i d'estalvi, són obligades, duraran també, segur, durant l'any 2012, ho he dit en moltes ocasions, tothom n'ha de prendre consciència si volem tocar de peus a terra. Segon, una cosa que a vostè potser no li agradarà tant: tenim l'objectiu del pacte fiscal, claríssimament, en aquest segon semestre d'aquest any. I, tercer, els objectius primigenis, que són lluitar contra l'atur, lluitar contra el fracàs es-

colar, crear ocupació, ajudar la gent que té projectes i iniciatives, en definitiva, aixecar el país de la situació en què en aquests moments es troba.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'excel·lentíssima senyora diputada.

Alicia Sánchez-Camacho i Pérez

Molt honorable presidenta... Avui, senyor president, senyores i senyors diputats, tanquem un període de sessions en què vostè, després de rebre l'herència del llegat del Govern tripartit, tenia una situació molt delicada, una situació de política pressupostària i financera molt delicada, amb números vermells, i a més amb un objectiu clar de país, que era crear ocupació.

Jo li vaig qüestionar des del primer moment que el seu Govern semblava el Govern del pinyol i el Govern del cargol. Van trigar molt a començar a prendre decisions, a actuar i a governar, i ara les han començat a fer. Però, dissortadament, algunes de les intervencions dels consellers d'aquest matí demostren que vostè no està presidint ni liderant el Govern dels millors. Jo lamento que un conseller aquí avui s'honori de ser infractor i de pagar multes, i s'honori també d'incomplir la llei portant el CAT a sobre de l'E, però també lamento que hi hagi consellers que diguin que no hi haurà possibilitat per a la meitat dels aturats de Catalunya de trobar ocupació.

Senyor president, el Partit Popular de Catalunya ha actuat amb absoluta responsabilitat. I així ho farem. Nosaltres hem ajudat el país perquè creiem que l'objectiu de país era crear ocupació i sortir del problema en què ens havien deixat alguns que parlen del manteniment de l'estat del benestar però després es gasten els diners de tots..., ni públic ni privat, perquè després no hi haurà com mantenir la viabilitat del sistema de tots, pagant tots, amb els nostres impostos.

En segon lloc, senyor president, nosaltres hem demanat un acord de pressupostos. Li demanem que hi hagi una llei d'estabilitat pressupostària, li demanem que vostè compleixi la política exterior del país, però també li demanem que vostè racionalitzi l'Administració.

Però el més important, crear ocupació. Vostè no ha proposat ni ha portat endavant el que nosaltres creiem que és la prioritat de país. Estem disposats a negociar amb vostè, a acordar i a pactar les lleis òmnibus, amb propostes lliberals d'eficàcia i d'eficiència, però creiem que la prioritat de país –la prioritat de país– és posar mesures per crear ocupació, per fomentar l'emprenedoria, per facilitar el crèdit i per lluitar contra l'atur.

Li ho torno a demanar, senyor president; no faci com alguns que, quan comencen a tenir solucions als seus problemes, s'obliden de l'objectiu prioritari. Sé que vostè no ho farà. L'objectiu prioritari és crear ocupació, generar oportunitats i reduir l'atur a la meitat. Li proposo, senyor president, per segona vegada, i espero que no ho deixi per a l'objectiu del setembre, un pla estratègic de foment de l'emprenedoria, de foment de

l'ocupació i de reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, perquè a hores d'ara, president...

La presidenta

Senyora diputada...

Alicia Sánchez-Camacho i Pérez

...no pot ser que, encara, ajudes de formació, no hagin ni estat atorgades.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Senyors diputats, senyores diputades..., no cal que manifestin tan clarament els seus «parabens». (*Persisteix la remor de veus.*) Té la paraula, per respondre, el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí; gràcies, senyora presidenta. Bé, vostè ha tornat a fer referència –vostè per primera vegada, però n'hi ha d'altres que ho han fet– a unes declaracions que va fer el conseller Mena sobre el tema de si hi havia gent més o menys ben preparada –més o menys ben preparada– per trobar feina en el país, no?

Jo els demano que no fem d'algun titular, de tant en tant, les polítiques generals de tot plegat, perquè és que, si no, cap de nosaltres tindrà sortida; vostès ja ho saben, no? Escolti'm, el conseller Mena va dir una cosa que tots sabem, si no volem amagar el cap sota l'ala. I el que va dir el conseller Mena és una cosa tan evident com que hi ha una part molt important de la gent que porta molt temps a l'atur, atur de llarga durada, que, si no els formem d'una manera diferent de com estan formats (*remor de veus*), costarà que trobin feina en el futur. Però aquest és l'objectiu principal: formar-los d'una manera prou adient perquè puguin arribar a poder trobar feina en el futur; feina que no els donarà l'Administració, per altra banda, segurament, d'una manera majoritària, sinó que l'hauran de trobar, òbviament, en els sectors privats. És una evidència, si ho sabem tots que és així; ara, ens podem embolicar en una discussió eterna sobre el titular de torn.

La presidenta

Senyor president... (*Pausa.*)

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre l'enfocament dels ajustos
econòmics (tram. 317-00061/09)

La pregunta següent és sobre la situació política, i la formula l'honorable senyor Joaquim Nadal, del Grup Parlamentari Socialista.

Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, presidenta. Mirem un instant als municipis de la Riba i Alcover, i fem un reconeixement públic del treball dels Bombers, que encara ara estan treballant en l'extinció de l'incendi.

Senyor president, fa molts pocs dies, a Lleida, el professor Josep Oliver va explicar, en la presentació de les memòries comarcals d'una entitat d'estalvi, que l'economia de Catalunya està sortint de la recessió però que encara li toca de passar un període llarg, gairebé d'un any i mig o dos, d'ajustos continuats.

Com pensa enfocar el Govern de Catalunya, que vostè presideix, aquests ajustos que encara ara li calen a l'economia del nostre país?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, jo crec que ara, més que d'ajustos o d'ajustaments, hem de començar a parlar d'iniciatives. Per què? Perquè d'ajustaments ja en parlem molt, són obligats; tampoc hi podem fer molt en aquest sentit perquè els haurem de fer, forma part de fer els deures, simplement, no?; és la base per sortir d'aquesta situació. Ara, a partir d'aquí, en paral·lel, hem de parlar d'iniciatives. Crec que avui, en aquest Parlament, en tenim una de ben evident: tractarem, en un sol ple i en el primer semestre d'aquesta legislatura, tres lleis importantíssimes, a les quals s'afegirà alguna altra que entrarem properament en el mateix Parlament, que van en la línia d'ajudar a agilitzar l'Administració, que és alguna cosa que podem fer en aquest moment per contribuir a relançar econòmicament el país, en un moment, a més a més, en què no podem posar més diners sobre la taula, sinó que n'hem de posar una mica menys. Doncs, a canvi de menys diners, el que hem de fer és treure papers de la burocràcia general que ofega una part de la iniciativa d'aquest país. És un exemple no tant d'ajustament sinó d'iniciativa.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'honorable senyor Joaquim Nadal.

Joaquim Nadal i Farreras

Sí. Senyor president, tothom ha coincidit avui, en aquesta sessió de control, en les dificultats de la situació econòmica, en la necessitat de sortir de la crisi, en la necessitat de crear ocupació, en la necessitat, com deia vostè ara mateix, de prendre iniciatives, però jo li demano formalment que el Govern que vostè presideix deixi de sotmetre el nostre país a la política del globus sonda o a la política d'un permanent bany maria d'iniciatives contradictòries que desconcerten, desorienten i fan creure a la ciutadania que la forma de sortir de la crisi que planteja el seu Govern no és una forma equitativa.

I parlo, per exemple, del tema de la rebaixa dels sous dels funcionaris, anunciada i desmentida. O parlo també de l'anunci del copagament en matèria sanitària, desmentint-lo a vostè mateix, senyor president, que va negar aquesta possibilitat en el debat d'investidura.

Tot això són temes massa seriosos i massa importants i de massa entitat pel que fa al futur del país perquè un dia sí i un altre també càrrecs públics del Govern que vostè presideix vagin dient coses que després no tenen cap possibilitat de convertir-se en realitat perquè o són desmentides directament pel mateix Govern, o simplement la realitat se les emporta per davant perquè no hi ha cap, cap, cap element que les sustenti. I en aquest sentit crec que és important, senyor president, que, d'una vegada, la seva decisió de prendre iniciatives, de passar a l'acció, signifiqui de veritat fer polítiques, marcar prioritats, orientar processos que ajudin aquest país a sortir de la crisi i a fer-ho fent que paguin tots i no només uns quants.

La presidenta

Senyor diputat... Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. M'afegeixo a la seva felicitació a l'actuació dels Bombers. Tant de bo fos l'última vegada que, aquest estiu, han de fer sortides d'aquestes característiques, no?

Sobre el tema que vostè deia. Home, fixi's, hi ha coses que vostè diu que és que ja s'estan fent. Després, jo ja sé que en el debat diguem-ne mediàtic entre partits, etcètera, les coses, diguem-ne, s'enfilen, es fan suflés, després aquests suflés es desinflen... A això, poc o molt, ja hi estem acostumats. Però traguem el suflé i anem una mica al que queda, no? Coses que ha dit el conseller Mas-Colell ja s'estan fent –ja s'estan fent. I això són directrius del Govern. Aquest any s'ha abaixat el sou un 5 per cent a la Corporació de Mitjans Audiovisuals, a TV3 i a Catalunya Ràdio. I això no s'ha fet pas l'any passat, i s'ha fet ara.

Però li diré un altre exemple, que en aquest cas no significa cap reducció de sou però significa treballar d'una manera diferent, que també ho estem fent. Què està passant a l'ensenyament? Com es pensen vostès que atendrem quinze mil persones més a partir del setembre en el sistema educatiu? Doncs, escolti'm, fent que els mestres, que a més a més hi estan ajudant i hi estan col·laborant, i jo els ho agraeixo de tot cor, perquè és una manera d'ajudar el país en aquests moments a sortir i en l'educació de les criatures, fent que aquestes persones estiguin una hora més a l'aula tant a la primària com a la secundària. Si s'estan fent, aquestes coses, senyor Nadal! Per tant, fixi's que, coses que són complicades, que no tots els governs s'hi enfronten, nosaltres les fem perquè sabem que és l'única manera i que en aquest moment...

La presidenta

Senyor president... (Pausa.)

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre els resultats de la reunió
de la Comissió Bilateral Generalitat-
Estat (tram. 317-00060/09)

La darrera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics, i la formula l'il·lustre senyor Jordi Turull, del Grup Parlamentari de Convergència.

Jordi Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, presidenta. Molt honorable president, ahir es va reunir la Comissió Bilateral Generalitat-Estat; una reunió que, de fet, feia dos anys que no es produïa, i això, per nosaltres, ja mereix el nostre interès.

Entenem, pel que ha transcendit i li'n demanarem la seva opinió, doncs, que es va parlar de temes molt importants, que entenem que relliguen justament amb allò que són objectius de país: es va parlar d'infraestructures, vostè s'hi ha referit, amb el tema dels aeroports; es va parlar de beques, s'hi ha referit el conseller, un tema molt important en temes d'educació; es va parlar, també, i ens consta, en temes de polítiques actives, d'ocupació, i l'ocupació com el gran objectiu d'aquest Govern; es va parlar d'immigració; es va parlar de la disposició addicional tercera, en definitiva, de finançament de la Generalitat de Catalunya. Per tant, nosaltres, pel que ha pogut transcendir, entenem que relliga molt amb temes que són objectiu principal de país, no?

Aquí hi ha hagut diferents valoracions, valoracions de tot tipus. Aquí hi ha hagut, doncs, allò..., si em permet, president, allò que pot ser «del got mig ple o del got mig buit» en funció de la reunió d'ahir, dels resultats de la reunió d'ahir. No es tracta de fer passar bou per bèstia grossa, sinó que en aquestes reunions, bàsicament, del que es tracta és de no seguir acceptant gat per llebre, que és al que estàvem acostumats fins ara, no? Algunes forces polítiques abans de la reunió ja en criticaven el resultat, no?

Per tant, nosaltres, presidenta, una reunió important com la d'ahir, que es va parlar d'aquests temes, hi insisteixo, temes de polítiques actives d'ocupació, d'infraestructures, de finançament, entenem que, un dia com avui, doncs, li preguntem quina és la valoració que fa el president de la Generalitat dels resultats d'ahir, de les expectatives que, a partir de la reunió d'ahir, es poden generar.

Moltes gràcies, senyor president.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, a la reunió, ahir, de la comissió bilateral, a Madrid, es van tractar alguns temes certament importants, alguns

d'altres que no ho són tant i els resultats són diversos. Aquesta és la realitat, no?

En alguns temes importants els resultats són correctes o bons. Per exemple, se'ns deuen 759 milions d'euros del tema de les infraestructures. Aquest..., es va formalitzar la seva liquidació. Per cert, m'hauria agradat poder destinar aquests diners a invertir en infraestructures, i els haurem de posar tots a reduir el dèficit. És obligat, tot i que haurien d'haver servit per a una altra cosa, no?

Segon, es va parlar a fons de tot el tema del traspass a la Generalitat de tots els edificis de l'àmbit de la seguretat social, en els quals hem invertit durant trenta anys a Catalunya, però que segueixen sent de l'Estat. Doncs, aquest patrimoni se'ns transferirà. Això s'ha parlat moltes vegades. Jo fa vint-i-cinc anys que en sento parlar. Ara es farà, i es farà amb el Govern central, per acord. També això va en la línia clarament correcta.

Tema de l'aeroport del Prat, que hem comentat abans. També va en la línia, si acceptem la privatització, del que en aquest moment es pot fer per tenir un paper majoritari i determinant per part de les institucions catalanes. Tot això són temes, ho crec, de màxima importància.

Després, n'hi va haver d'altres, que se'n va parlar, però es van obrir mecanismes per anar-los concretant en les properes setmanes i mesos. Veurem què dóna de si. Jo en això no llançaré les campanes al vol fins que no vegi coses concretes. Les que li he dit són concretes, les altres ja ho veurem, no?

Una, d'aquestes, sí que és molt important, que és tot el tema de les polítiques d'ocupació. Vostès saben que fa uns mesos enrere, en el País Basc se li va transferir la responsabilitat de totes les bonificacions en els contractes de treball, per estimular, precisament, l'ocupació. Bé. Nosaltres estem reclamant això. I això sí que té la seva importància, però això no està aconseguit. Ara hem obert mecanismes per aconseguir això.

Per cert, abans s'ha parlat de temes d'ocupació; per mi, són els més importants de tots, més que els traspassos. La senyora Sánchez-Camacho deia: «Home, d'aquest tema, n'hem de parlar.» Jo els convido, a tots els grups parlamentaris –a vostè, senyora Sánchez-Camacho, també–, a venir-me a veure amb propostes concretes, i nosaltres els explicarem el que estem fent. Jo els rebré de seguida que m'ho demanin, per parlar d'això, per parlar de polítiques d'ocupació –polítiques actives, polítiques passives–, i per crear, entre tots, les condicions perquè en aquest país aquesta xacra, que avui dia és un 18-19 per cent d'atur, la puguem anar reduint de cara a aquests propers mesos i de cara a aquests propers anys.

La presidenta

Acabada la sessió de control, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és...

(*Dolors Camats i Lluís demana per parlar.*) Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

Sí, presidenta, demano un punt de l'ordre.

La presidenta

Un...?

Dolors Camats i Luis

En al·lusió a l'article 79, demanaria una crida a l'observança del Reglament.

La presidenta

I quina és la crida?

Dolors Camats i Luis

Doncs, senyora presidenta, com vostè sap molt bé, perquè el nostre grup parlamentari amb un escrit del diputat Salvador Milà li ho ha fet arribar, el nostre grup parlamentari va sol·licitar una informació al Govern amb relació a la documentació jurídica del cas del Palau de la Música, que li va ser donada al diputat.

Una segona informació que vàrem sol·licitar ens ha estat denegada, se li ha denegat al diputat, i, per tant, com que entenem que l'argument que ha fet servir el Govern que és que el Consorci del Palau de la Música no té relació amb la Generalitat...

La presidenta

Senyora diputada, senyora diputada..., senyora diputada, vostè té resposta de l'escrit d'empara que va presentar el diputat honorable senyor Salvador Milà, en el qual se li respon dient que, a banda que aquesta presidència ha demanat informe a la vicepresidenta del Govern, també se li diu que, d'acord amb el Reglament i d'acord amb l'article 6.3, se li ha donat resposta. Una altra cosa és que, a vostès, no els agradi la resposta, però, se'ls ha donat resposta. I, d'acord amb el Reglament, al donar-li resposta, no tenen dret, ara com ara, a una segona pregunta. Per tant, senyora diputada, no continuem aquest debat.

(*Veus de fons.*)

Senyora diputada..., senyora diputada, se li ha donat resposta. Per tant, *no ha lugar* aquesta pregunta, ara com ara, no la té.

Continuem l'ordre del dia.

Situació

de compatibilitat de diputats (tram. 234-00014/09 i 234-00015/09)

El segon punt de l'ordre del dia és la situació de compatibilitat de diputats. El secretari primer donarà lectura del dictamen de la Comissió de l'Estatut de Diputats, que també ha estat publicat en el dossier del Ple.

Prego al secretari primer que procedeixi a la lectura del dictamen, i demano als diputats que pensin que es pot votar per assentiment o per votació ordinària; per tant, no marxin de la sala.

Secretari primer, procedeixi a la lectura del dictamen.

El secretari primer

«La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en la sessió tinguda el 6 de juliol de 2011, ha acordat d'establir el següent dictamen.

»Després d'estudiar la legislació vigent a Catalunya en matèria d'incompatibilitats dels diputats i amb les noves dades declarades pel diputat Joan Güell i Serra i les dades examinades i declarades per la diputada Violant Mascaró i López, relatives a les seves activitats professionals, laborals o empresarials que exerceixen i als càrrecs públics que ocupen, proposen al Ple la situació de compatibilitat d'ambdós diputats.»

La presidenta

Moltes gràcies, secretari primer.

Si no hi ha cap intervenció, passem a la votació.

Es pot considerar aprovada, aquesta proposta, per assentiment? (*Pausa.*)

D'acord; doncs, queda aprovat el dictamen.

Liquidació

del pressupost del Parlament corresponent al 2010 (tram. 232-00002/09)

I passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és la liquidació del pressupost del Parlament corresponent al 2010.

D'acord amb l'article 29.3, lletra *h*, del Reglament, la Mesa ampliada ha encomanat la presentació de l'esmentada liquidació del pressupost del Parlament al diputat interventor, l'illustre senyor Joan Morell, el qual té la paraula.

(*Remor de veus.*)

Joan Morell i Comas

Moltes...

La presidenta

Un moment..., senyor diputat. (*Pausa.*) Ja pot començar.

Joan Morell i Comas

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable vicepresidenta, senyores conselleres, consellers, diputades i diputats..., molt bon dia a tothom, i molt breument, com cada any, per explicar-los la liquidació del pressupost de despesa de l'exercici 2010, del pressupost del Parlament de Catalunya.

Tots vostès tenen la documentació que se'ls ha entregat, i veuran que en aquesta liquidació hi han quatre, diguéssim, sub-liquidacions: una, corresponent, com ja és habitual, al 31 de juliol; una altra, al ser un any en què es va dissoldre el Parlament, amb data 5 d'octubre, que és la data en què es va dissoldre la vuitena legislatura; una altra liquidació, com també correspon, a 16 de desembre, que era el dia de la constitució de la novena legislatura, i, finalment, a 31 de desembre del 2010, que reflecteix tot el que ha passat durant aquest any.

Jo, simplement, els comentaré les dades inicials de començament d'exercici i les de tancament, a fi i efecte de poder agilitzar aquesta tramitació, perquè tots vostès ja tenen aquesta informació.

El pressupost inicial del Parlament de Catalunya per a l'exercici 2010 era de 65.593.351,56 euros. Van haver-hi unes incorporacions de romanent de l'exercici anterior, concretament, de 6.957.544,33, pràcticament 7 milions d'euros, que això va originar un pressupost definitiu, per tant, de 72.550.895,89 euros.

Ja els he comentat que en la informació vostès tenen la liquidació de 31 de juliol, del 5 d'octubre, del 16 de desembre. I ja, pràcticament per finalitzar, comentar-los que la liquidació del pressupost a 31 de desembre del 2010 és el que recull la totalitat de les operacions produïdes i comptabilitzades des de l'1 de gener fins a 31 de desembre. El resultat, doncs, al final d'aquest període va ser que s'ha executat el 91,50 per cent d'aquest pressupost. I el detall dels quatre capítols el tenen vostès, també, en la documentació.

A nivell de resum, com molt bé vostès saben, en el capítol I es recullen totes les despeses derivades del cost de personal, de diputats i diputades, així com de les corresponents cotitzacions a la seguretat social.

En el capítol II, vostès ja saben que es tracta de la despesa corrent, i, entre moltes despeses que s'han comptabilitzat, destacaríem: la digitalització dels fons documentals, tota la producció audiovisual i reportatges dins del conveni que tenim amb Televisió de Catalunya, la transcripció de totes les sessions de plens i comissions, les exposicions que s'han portat a terme, l'arrendament dels ordinadors de l'Administració i de totes les diputades i diputats, el manteniment del portal informàtic del Parlament, així com el manteniment de l'edifici.

En el capítol IV, també, vostès ho saben molt bé, que recull les subvencions que reben els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya.

I, en l'últim capítol, el número VI, el de les inversions, es recullen tots els subministraments i les obres que s'han fet durant aquest any. I, a tall d'exemple, citaríem el subministrament de totes les càmeres de televisió que s'han fet per adaptar les sales de les comissions, el subministrament de totes les impressores noves dels equips informàtics del Parlament, les inversions en el portal informàtic del Parlament, les obres d'emergència que es van haver de fer a l'ala dreta del Parlament, així com les obres que es van haver de fer d'adaptació d'aquest hemicicle.

Aquest nivell de despesa, ja, com a conclusió, fa que al final d'exercici el romanent resultant sigui de 6.084.107,97 euros, que això representa un 8,5 per cent del pressupost definitiu de l'exercici 2010.

I, per acabar, un parell d'agraïments, com no podia ser d'altra manera: d'una manera especial agrair a l'oïdor de comptes, el senyor David Pol, als seus col·laboradors i al personal de la casa la seva feina, la seva ajuda i la seva professionalització. I també, naturalment, als dos diputats interventors, el company Joan Ferran i Serafini, del Partit Socialista, i el senyor Pere Calbó, del PP, perquè tots tres hem completat aquesta informació, que jo he tingut l'honor de poder-los-la explicar.

Senyora presidenta, senyores i senyors consellers, diputats i diputades, moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat.

A continuació, hem de passar ara a la votació, que, llevat que hi hagi alguna objecció per part d'algun grup, podria ser per assentiment. És per assentiment? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*)

Doncs, queda aprovada la liquidació del pressupost del Parlament corresponent a l'any 2010.

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2011 (tram. 200-00005/09)

Passem, ara, al punt número 4 de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2011.

El debat l'iniciarem amb la defensa de les esmenes reservades, i, posteriorment, el posicionament dels grups parlamentaris, per ordre de major a menor.

Té la paraula, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere. (*Veus de fons.*) Tenen un temps de vint minuts.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí; doncs, moltes gràcies, presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, generalment és cert que desperta molt més interès públic, mediàtic i, fins i tot, molt més interès parlamentari el debat a la totalitat dels pressupostos que no pas el debat de la seva aprovació. Però sincerament jo crec que el d'aprovació, que és el debat que estem tenint avui, és un debat molt més important, és molt més important de cara enfora, pels ciutadans, perquè els pressupostos surten del Parlament i es converteixen en realitat, en realitats que afecten el seu dia a dia i les seves aspiracions futures, però també és un debat molt més important de cara endins, pel que suposa de culminació d'un intens debat

parlamentari, que és el que es fa amb una llei com la de pressupostos.

Tots els consellers vénen aquí, al Parlament, i s'expliquen; tots els diputats debaten, repliquen, esmenen. El pressupost és, més que qualsevol altra llei, una feina en equip. I, per tant, jo vull començar per aquí. Vull començar aquesta intervenció posant en valor i agraïnt la feina de tots els diputats, però sobretot els del meu grup parlamentari, agraïnt la feina dels serveis de la cambra, de la gent, arreu del territori, que se'ns ha adreçat i ha compartit amb nosaltres les seves inquietuds, i vull agraïr la feina de la Núria Pérez i del David Fuentes, que han imprescindibles. A tots ells els vull fer avui un reconeixement per la feina d'analitzar cadascuna de les partides d'aquest pressupost i d'explicitar 514 esmenes, que són les que ha presentat el Grup Socialista, que, si fossin aprovades, el farien un pressupost simplement millor, millor pel que reclama l'economia catalana i millor pel que necessiten els ciutadans de Catalunya.

I, per tant, jo crec que avui no ens hem d'equivocar, perquè avui no venim a discutir els pressupostos que ens presenta el Govern. Això ja ho varem fer; això ja ho varem fer en el debat de totalitat del passat 15 de juny. I ho varem explicar: aquests que ens presenta el Govern no ens semblen uns bons pressupostos, i per això diem que, en principi, no. Són uns pressupostos resignats contra la crisi; insolidaris, perquè consoliden la doble retallada, retallar serveis i retallar impostos als més rics, i són imprudents en la gestió de les finances públiques. I això és el que varem dir tot just fa un mes, el 15 de juny.

Avui, en canvi, hauríem de discutir una altra cosa; hauríem de discutir si els canvis que ha fet el Govern, acceptant part de les esmenes, ajustant allà on es podia millorar, rectificant allà on s'havia equivocat, reorientant..., hauríem de discutir si aquests canvis són canvis suficients, perquè avui el Grup Socialista rectifiqui el sentit del seu vot. Aquesta hauria de ser la discussió legítima, la que pertoca, la que té lloc en tots els parlaments democràtics d'arreu del món.

Podem fer avui aquesta discussió? Podem avui parlar de si els pressupostos del Govern han millorat prou? Doncs, no; no la podem fer, sincerament, senyores i senyors diputats, no podem fer aquesta discussió, perquè no és que els pressupostos no hagin millorat prou, és que no han millorat ni una mica, no han millorat ni una gota. El Grup de Convergència i Unió s'hi ha negat en banda, no ha acceptat ni una sola –ni una sola–, escoltin-ho bé, de les 514 esmenes que ha presentat el Grup Socialista, ho senten bé, cap ni una, zero, absolutament cap.

I fem, si volen, un repàs de les xifres, que ens ajudaran a entendre on estàvem fa deu anys i a on hem tornat ara, en maneres de fer i d'entendre el que vol dir «governar». Darrera legislatura del president Pujol, en total –quatre anys–, saben quantes esmenes van aprovar als grups de l'oposició, en total, en quatre anys? Catorze. Legislatura del president Montilla, cent quaranta; ho multipliquem per deu –per deu. I primer any del

president Mas, zero, cap esmena, d'aquest Govern que vol ser ajudat, cap esmena ha estat tinguda en compte.

I si jo atengués al que ens deia el diputat Turull quan sí que li aprovàvem esmenes, aquestes queixes de menysteniment de l'oposició, els exabruptes que proferia, aquest relat que feia, que ens obsequiava amb tota la gamma de negres, del negre negre al negre negríssim, si ens atenguéssim a això, senyor Turull, què hauria de fer jo avui aquí? Expliqui'm, si us plau, vostè, amb quina contundència jo m'hauria avui d'adreçar a tots vostès després del que fan.

Nosaltres, honestament, crec que hem actuat davant d'aquests pressupostos com el que som, que és un partit que fa una oposició responsable i constructiva, un partit que ha estat de govern i que vol tornar a ser de govern, i un partit, per tant, que no dóna en cap moment l'esquena a Catalunya, sinó que és plenament conscient de les complexitats de les seves realitats i de les seves necessitats. I justament per això no ens hem escudat en les dificultats, no hem aprofitat tota l'alarma social que han creat aquests pressupostos –que n'ha creat, perdoni; mai tanta gent al carrer per una llei–, sinó que varem dir, explicar i escriure que uns altres pressupostos són possibles, que hi ha una altra manera de fer les coses.

Els varem oferir aquí, des d'aquest faristol del Parlament, retirar l'esmena a la totalitat; li ho varem oferir al conseller Mas-Colell, que no està avui aquí assegut, i li varem dir: «Parlem-ne, conseller, treballem plegats, donem un missatge de confiança.» I varem posar a la taula propostes de reorientació, de rectificació de molts dels despropòsits que es fan amb els serveis bàsics de benestar, idees per a la reactivació econòmica; varem posar a sobre la taula propostes i només una condició, que era moderada, que era sensata: no eliminem aquest any successions, perquè no s'entendria que, en un any en què s'han de fer esforços i sacrificis, renunciem a cap euro que depengui de nosaltres i menys a euros que beneficien els que més tenen, mentre exigim sacrificis als que menys tenen, perquè això, justament això, és el que fa que els pressupostos continguin un relat que és inassumible per qualsevol que tingui una mínima, i jo hi insisteixo, una mínima sensibilitat social.

Aquesta era la condició de negociació, i tothom sap que, si es vol negociar bé, s'ha de negociar amb condicions. O és que el Partit Popular no ha posat condicions per al seu suport? O és que el Partit Popular no ha obtingut resultats de les seves negociacions? És clar que sí. Però vostès no varen atendre, en cap moment, el nostre oferiment, ni abans del debat ni durant el debat; no ho van fer aleshores i tampoc ho fan ara, perquè això és el que diuen el conjunt de les nostres esmenes, les 514 esmenes al pressupost, més les que hem presentat a la Llei de mesures. Això és el que diuen: no renunciem a ingressos, explorem-ne de nous, selectivament, ingressos extraordinaris per a temps extraordinaris. I ho hem de fer per prioritzar el que més ens importa, la sortida de la crisi i preservar la cohesió social del nostre país, perquè en cap moment el Grup Socialista nega les dificultats ni qüestiona l'austeritat, que és obligada, però

sí que qüestiona, i qüestiona contundentment, les eleccions que es fan per dur a terme aquesta austeritat.

Té sentit fer caure l'ajut a la internacionalització un 68 per cent? La recerca i la innovació, un 51 per cent? De dotze mil cursos per a aturats a tres-cents? Avui, hem descobert que hem de buscar una partida que no hem sabut trobar i redreçar l'ànima d'aquests aturats. Però les partides que hi han en ocupació, de dotze mil a tres-cents cursos per als nostres aturats, per al que són la principal prioritat o ho hauria de ser. I això, permeti'm, és un desastre econòmic per a Catalunya, per al futur de Catalunya.

Hem passat dels pactes nacionals als desmantellaments generals. I això no és obligat, hi insisteixo, sinó que és triat, és el que vostès han escollit: abaixar impostos, no fer les reformes necessàries, desmantellar serveis que costaran anys de reconstruir i no lluitar amb contundència contra la fractura social, que és més vulnerable que mai.

Nosaltres mai els vam dir ni vam parlar d'elegir entre una situació idíl·lica i una de catastròfica, entre el que és bo i el que és dolent; vam dir una cosa molt més sensata i molt més realista: «Entre el que és difícil, podem triar el que és menys perjudicial.» Entre no eliminar successions o tancar quiròfans, què triem? Doncs, millor no tancar quiròfans. Entre un impost als beneficis de les nuclears o preservar la sisena hora, què triem? Millor preservar la sisena hora a l'escola pública. Entre ser més austers en les subvencions o esmorteir la retallada en universitats, passant del 16 al 10 per cent, què triem? I són aquestes les eleccions, les que nosaltres proposàvem i les que vostès han rebutjat. No és un tema d'obligació, ni és un tema d'imposició, és un tema d'elecció del model de societat que vostès trien per a Catalunya.

I aquesta és l'explicació, aquesta és tota la veritat respecte de perquè avui no s'aprova el conjunt d'esmenes del Grup Socialista, perquè són unes esmenes que, davant de la complexitat del context europeu, que ningú nega –demà ho veurem un cop més–, escullen sacrificar moltes coses, sí, però prioritzar la lluita contra la crisi i la cohesió, i no fan, com sí que fa Convergència i Unió, utilitzar aquest context per resignar-se davant la crisi, ser benivolent amb els més privilegiats i ser durs amb els més febles.

I, per fer això, vostès, doncs, amb qui ho fan? Doncs, amb els que més s'entenen, amb els que comparteixen model, amb els que comparteixen objectius, amb els que són més afins. Ho fan amb el Partit Popular, i és lògic, deixi'm dir-los-ho, i és legítim, totalment legítim, és també democràtic, només faltaria, però és tan democràtic com voluntari, que quedi clar a tothom. Perquè aquí l'inacceptable no és pactar amb el Partit Popular, l'inacceptable és pretendre que ho fan perquè no els queda més remei; l'inacceptable no és fer de govern i dir què vols, com ho vols i amb qui ho vols, l'inacceptable és fer oposició de l'oposició. I això és el que vostès, amb el senyor Homs al capdavant, fan dia rere dia; presenten com una imposició el que és fruit d'una elecció.

I això, em perdonaran, però és indigne; és indigne justificar així les seves eleccions, tant com són qüestionables les seves aspiracions, perquè ens vam cansar tots –poden anar als diaris de sessions– de sentir, en temps de crisi, de crisi més intensa que ara, fins i tot, al 2010, com vostès qüestionaven la poca ambició nacional dels pressupostos que presentaven els governs d'esquerres. Però avui el que és un fet és que vostès fan un pacte que lliga el que no pot ser lligat. Vostès poden continuar posant «enganxines» del CAT als seus vehicles particulars, però pacten la llei més important del nostre país amb qui recorre al Tribunal Constitucional contra la voluntat majoritària de Catalunya, que ha estat expressada a les urnes, perquè vostès, fent que, en aquesta casa gran, que ja vam veure que és tan gran, del catalanisme, el senyor Mas i el senyor Rajoy prenen el cafè al sofà, fantàstic, però el que han fet és donar al concepte de «catalanisme polític» una dimensió fins ara desconeguda i que seria de rebut –seria de rebut–, hi insisteixo, que vostès ens l'expliquessin, perquè a mi em sembla que vostès estan confonent centralitat amb contorsionisme polític, i, si no, temps al temps. (*Remor de veus.*) No, senyors diputats, temps al temps. Perquè sap què passa? Que miri, es pot enganyar uns pocs molt de temps, es pot enganyar molts poc temps, però afortunadament és molt difícil enganyar molts durant molt temps, i, si no, temps al temps i ja ho veurem.

En tot cas, jo crec que avui ha quedat clar per què vostès rebutgen aquestes 514 esmenes del Grup Socialista. Crec que ha quedat clar que vostès no han volgut ni parlar ni treballar amb nosaltres per fer uns pressupostos que eren complexos, sí, però, que podien ser diferents.

Però a mi m'agradaria, tot i entendre per què no han aprovat aquestes 514 esmenes, fer-li algunes preguntes que, tot i així, queden per respondre, perquè de no aprovar-ne 514 a no aprovar-ne cap hi va un tros, com es diu en castellà «del rey abajo, ninguno», i això jo crec que no val, i m'agradaria que em responguessin a preguntes concretes.

Em poden, per exemple, vostès explicar per què no aproven l'esmena 105, signada per quatre grups parlamentaris d'aquesta cambra, que diu: «Signar un conveni per redactar el projecte de l'escola Els Pins de Moja entre el departament i l'Ajuntament d'Olèrdola.» No costa diners. L'ajuntament està disposat a encarregar el projecte constructiu de l'escola i a ser rescabalat amb posterioritat pel Govern. Es poden negar a votar aquesta esmena? Oi, i tant! No, no; és que, de fet, s'hi neguen.

Segona pregunta. Com expliquen que vostès estan incomplint el pacte d'investidura, que els obligava a preservar el model sanitari del nostre país, que és un dels millors del món? Tenen cent dotze esmenes per preservar aquest model. Saben quantes n'aproven? Cap.

Com expliquen que vostès votin en contra del que va ser aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Barcelona i per unanimitat –senyor Espadaler, vostè era ponent en aquella moció– en la Moció 13/2009, que es recull en esmenes com les 160, 161 i 362, per als equipaments de Bar-

celona, per posar-los en funcionament, per treure'ls el plàstic? Com expliquen vostès i com ho explica l'alcalde Trias. Acaba de començar i ja no és de fiar? No porta ni un mes i ja es contradiu? Jo crec que vostès haurien, avui, d'explicar totes aquestes contradiccions.

Com expliquen vostès que votin en contra de les esmenes 1205 o 1217, que no fan altra cosa que obligar al compliment d'una moció, la 20/IX, de temes d'ocupació, que va ser aprovada en aquesta cambra per unanimitat?

Com expliquen vostès votar en contra de l'esmena sobre la sisena hora quan tenen una moció que els obliga a aplicar aquesta sisena hora?

Com expliquen vostès votar en contra de l'esmena 1081? Saben què diu aquesta esmena? Saben què diu? Molt fàcil: «Compleixin la Moció 26/IX, d'equipaments socials.» Simplement diu així. Si vostès avui la voten en contra, l'únic que estan fent és autoesmenar-se a un vot favorable que vostès van fer en aquesta moció.

I jo crec que això és de rebut que vostès avui ens ho expliquin. El conseller Cleries, el conseller Ruiz, el conseller Mena, la consellera Rigau..., nosaltres sabem que són els millors, però jo crec que no s'ho han mirat bé o que no han sabut negociar bé amb vostè, conseller Mas-Colell. Perquè, si no pensen aprovar en els pressupostos el que s'han compromès a fer en aquest Parlament, on ho pensen aprovar, en uns pressupostos paral·lels, del món de les fades? On, exactament, pensen aprovar aquestes esmenes a les quals s'han compromès? És que, sincerament, votar en contra d'aquestes esmenes no té cap explicació, ni des d'un punt de vista econòmic, ni des d'un punt de vista social, ni tampoc, permetin-m'ho, des d'un punt de vista estrictament democràtic.

I, per tant –i acabo, presidenta–, jo crec que en aquest debat d'aprovació dels pressupostos, lluny d'esmortir els arguments que tenia el Grup Socialista pel no, l'actitud de Convergència i Unió de no aprovar ni una sola, hi insisteixo, cap, zero de les esmenes que hem presentat, reforça els arguments per aquest no.

El pressupost del 2011 era un exercici complex. Ho sabem, conseller. No li ho hem negat en cap moment, perquè el pacte de l'euro ens imposa una reducció del dèficit que és molt difícil d'assolir, i també molt difícil d'explicar. Però el Govern afronta aquesta reducció amb una actitud i unes polítiques que són inaudites, si les comparem amb el conjunt de països del nostre entorn. Perquè la reducció del dèficit no és un exercici comptable. La reducció del dèficit és una elecció política. El dèficit es pot reduir amb una barreja entre més ingressos i menys despesa, com fan tots els països del nostre entorn, també els governats per partits conservadors; o es pot confiar-ho tot a la reducció de despesa, com vol la dreta més radical.

Però aquest nou tripartit de dretes, a més a més, ha decidit fer una combinació que és impossible i, jo hi insisteixo, inaudita; ja no només confiar-ho tot a la reducció de despesa, sinó, a més a més, eliminar ingressos, i, per tant, de retruc, haver de disminuir encara

més la despesa. I això és una combinació inaudita, insensata en termes econòmics, insensata en termes socials. És una combinació que torna al pitjor dels acudits possibles, dir, com va dir ahir el senyor Homs, que Suècia és una referència per a Convergència i Unió. És una combinació que Ramon Tremosa va explicar i votar, perdonin, amb tota la cruesa en un debat que hi va haver en el Parlament Europeu, on no hi ha cap de les excuses... –no hi ha Madrid, no hi ha el tripartit–, no hi ha cap de les excuses, ni restriccions amb les quals avui a Catalunya s'intenta bastir aquesta política pressupostària.

O és, també, culpa de l'enorme dèficit heretat del tripartit que Convergència i Unió va rebutjar al Parlament Europeu les propostes de foment del creixement i l'ocupació que haurien d'acompanyar les mesures d'austeritat necessàries? És també per manca de responsabilitat dels socialistes catalans que Convergència i Unió va votar contra la creació dels eurobons, que podrien ajudar a resoldre en millors condicions la crisi del deute que afecta a tot Europa? És per complir un compromís electoral que Ramon Tremosa va votar amb el Partit Popular contra la possibilitat de crear un impost europeu sobre les transaccions financeres?

I és perquè sabem les respostes a aquestes preguntes que avui nosaltres no podem votar que sí als pressupostos que ens presenta el Govern del meu país. És per allò que suposen, és pel model que defensen, no és per les retallades, és per com són d'asimètriques i per com són d'injustes. És per responsabilitat, la que tenim avui i la que hem tingut sempre i tindrem sempre: una trajectòria de responsabilitat, perdonin, que està més que acreditada. No cal que els recordi que és per l'absència del Grup Socialista que avui el president Mas i vostè mateix s'asseuen a les bancades del Govern. És per responsabilitat que després no farem esmenes a tres lleis que poden..., poden significar –ja veurem si ho fan–, projectes de reforma que són necessaris.

I és justament perquè som responsables que sabem que votar avui «sí», seria una irresponsabilitat amb els ciutadans de Catalunya. O és que vostès es pensen que ens aixequem una dia, un dilluns, i diem: «Ah, no, els pressupostos, no; ja ens hem cansat, ja no toquen els pressupostos, prou.» O és que vostès es pensen que ho fem perquè sí, perquè ens hem begut l'enteniment?

Perquè és justament tot el contrari: nosaltres no ens desentenem d'aquest país. Perquè ens preocupa aquest país i ens importa el benestar dels ciutadans, no podem dir que sí a uns pressupostos que fan un mal servei al país i que, a més a més, el Govern que els impulsa no els vol redreçar ni una mica, ni una com avui ha quedat, de nou, de manifest.

Vostès aproven uns pressupostos que fan un mal servei a l'economia catalana i a la cohesió social del nostre poble. Vostès presenten uns pressupostos que són de resignació, no de reacció; que són de justificació i no d'ambició; que són de retallades i no de reformes; que són de lamentació en lloc de plantejar un horitzó col·lectiu i compartit...

La presidenta

Senyora diputada...

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

...que necessitem per tirar endavant, com Catalunya ha fet sempre i com, a pesar de, estem segurs que ho continuarà fent.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

La presidenta

A continuació, té la paraula, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Joan Boada.

Joan Boada Masoliver

Gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats..., bé, avui arribem al final de tot el procés de discussió pressupostària i hi arribem sense canvis, només amb la constatació de la ferma aliança de Convergència i Unió i el Partit Popular per tirar endavant uns pressupostos, com ja hem dit, molt lesius per a la ciutadania del nostre país. Per a tots, no, és clar: els sectors més poderosos aplaudeixen aquesta aliança, ja que manté i consolida els privilegis d'aquells que veuen passar la crisi parant el sol en una platja nostrada o des d'un paradís fiscal a l'aguait dels seus diners.

És una aliança ferma. No ens enganyin, senyores i senyors de Convergència i Unió, que diuen que ho fan per al país: obeeix a uns interessos de classe, legítims, però interessos de classe.

Se'n recorden, d'aquells temps, els temps aquells que el PP era un gran enemic del poble de Catalunya, quan portava al Tribunal Constitucional l'Estatut referendat pel poble? Ara tot això està oblidat. O quan el PP fomentava i potenciava totes les campanyes contra Catalunya? O la pretensió de la senyora Camacho i el Partit Popular d'exigir una doble línia lingüística a l'escola catalana que volia dinamitar una cohesió que ve de llarg? Ara res té importància. Allò que tant els distanciava, ara ha desaparegut, malgrat mantenir la mateixa actuació.

I què els ha unit, doncs? El model socioeconòmic neoliberal que volen imposar des del Govern. Els ho defineixo: destrucció de l'estat del benestar, privatització dels serveis públics, eliminació dels principis de cautela i prudència en les activitats sobre el territori. El patriotisme, en definitiva, de Convergència comença i acaba a la butxaca.

A més a més, el PP diu que no vota favorablement els pressupostos, i, com que n'és crític, diu que fan una abstenció. I diuen, com llops amb pell de xai, que no és el mateix una abstenció que votar-hi en contra. Bé. Vostès poden explicar els sopars de duro que creguin convenient, però la ciutadania no és burra. Vostès cri-

tiquen, precisament, han criticat Convergència i Unió, perquè amb les seves abstencions donen suport al PSOE i permeten que el PSOE sobrevisqui aquest final de legislatura. Doncs, vostès, el Partit Popular, fan el mateix aquí: permeten amb la seva abstenció que tirin endavant uns pressupostos que retallen les inversions en salut, en educació, en serveis socials, en habitatge públic, en recerca, en cultura, que eixamplen les diferències entre rics i pobres, que són ambientalment insostenibles i que no permeten crear ocupació. Això és el que fan vostès amb la seva abstenció, que, en definitiva, és donar suport a tota aquesta realitat.

I hom es pregunta què deuen haver aconseguit els del PP en la negociació pressupostària. D'entrada, no tenen foto de compromís: els de Convergència i Unió varen deixar sola la senyora Sánchez-Camacho anunciant que havia salvat el país, una vegada més –guardem-nos dels salvadors de les pàtries!–, donant suport a aquests pressupostos. En canvi, el senyor Nadal sí que n'ha sortit ben retratat, d'aquesta situació.

Ens preguntem què deuen haver modificat: deuen haver aconseguit que no es retalli en salut?, que no augmentin les llistes d'espera?, que no es tanquin quiròfans? En definitiva, deuen haver aconseguit tot allò que deien en campanya electoral i en aquest hemicicle? No; res de tot això.

La senyora Sánchez-Camacho deia l'altre dia que han recuperat 1.200 milions per a despesa social. No han aconseguit ni un euro –ni un euro! S'han limitat a acceptar que, si sobra alguna cosa, s'inverteixi en despesa social.

Què volen que sobri amb la misèria que han invertit? No sobrarà absolutament res. O han aconseguit 200.000 euros del PUOSC que, si ho dividim pel nombre de municipis, toquen a dos-cents euros cada un. Molt bé.

O han arribat a arribar a un acord que diu: «Abans de finalitzar l'any, presenti un informe que contingui una anàlisi de les necessitats i la programació d'actuacions per establir les prioritats a l'hora de portar a terme una relació d'infraestructures educativa i sanitària.» No han entès res, veritat? Doncs, això és el que pretenien amb aquesta esmena.

De fet, nosaltres fem tot un seguit d'esmenes que plantejaven tot un seguit d'infraestructures sanitàries i educatives. I ho tenien fàcil, només havien de fer que votar-les..., encara hi són a temps, a votar-les, i, d'aquesta manera, no hauran de fer aquestes esmenes alambinades.

Misèria és el que han aconseguit per als ciutadans de Catalunya. Això sí, el Partit Popular té l'alcaldia de Badalona, de Castelldefels i la vicepresidència de la Diputació de Barcelona, gràcies a Convergència i Unió. Han fet un bon negoci, que és com entenen la política.

Però el Govern de la Generalitat ha continuat desenvolupant la teoria del xoc o la teoria del caos, senyor Mas-Colell, per posar la por al cos a la ciutadania de Catalunya. Han amenaçat amb no poder pagar les nòmines dels funcionaris, i era fals. Han llançat la idea

que el país estava en ruïna per al dèficit i l'endeutament que arrossegava, i des de l'OCDE els han dit que en comparació a les altres economies semblants, el nostre endeutament no és preocupant; l'OCDE, no nosaltres, que també ho dèiem.

Nosaltres els vàrem fer la comparativa amb els *Länder* alemanys, que era deu punts més alt que el nostre endeutament. Vostès ni cas; l'*establishment* comunicatiu, tampoc, ni cas. Ara, a més a més, més por. Ara els diuen, als treballadors públics, que treballin més i cobrin igual, com si els convenis laborals no existissin. Per què s'entesten a perjudicar els treballadors del sector públic que ja han vist retallat el salari, han perdut poder adquisitiu, les jubilacions no es renoven i les baixes no se substitueixen? Deixin en pau els treballadors públics, ells són els que ens garanteixen amb el seu treball el nostre benestar. Vostès s'acarnissen amb els més febles amb l'argument que tenen feina fixa, també en tenen els especuladors financers o els especuladors immobiliaris, directores de bancs i caixes o directores de grans multinacionals, i, en canvi, no els exigeixen cap aportació a les finances públiques; al contrari, els han disminuït en èpoques de vaques grasses i ara, en època de crisi, també els disminueix.

I nosaltres hem intentat fer veure que..., o vostès han intentat fer veure que no hi ha cap més alternativa, que només es pot fer això, que només es pot continuar amb les brutals retallades que han començat des del gener. I això no és cert.

Per il·lustrar aquesta afirmació, els recomano l'article dels professors de la Universitat de Barcelona, els senyors Domènec i Raventós, llegeixin-lo, que es titulava: *Cuestión de alternativas*, publicat la setmana passada a *El País*. Els autors afirmaven que hi ha un corrent molt estès que creu que no hi ha alternativa a les polítiques d'austeritat fiscal neoliberal imposades pels mercats financers. És veritat. Vostès també pensen el mateix i les imposen a la ciutadania de Catalunya des de la majoria que conformen en aquest Parlament amb el Partit Popular.

Continuen els autors i diuen que: «La política econòmica sense alternativa no és una alternativa creïble, sinó una ofensiva contra la sobirania i el benestar dels treballadors i treballadores, una ofensiva que portarà dolor, desigualtat, pobresa i conflictes socials de conseqüències poc previsibles.» I la realitat ens ho confirma a Catalunya: l'atur i la precarietat laboral estan pitjor, les vendes minoristes han caigut en picat en el primer semestre, creix la morositat i les execucions hipotecàries, es dispara la pobresa, els mercats financers exigeixen encara més sang, més retallades. I en aquest panorama la dreta social i política, Convergència i Unió i el Partit Popular, hostils a l'estat del benestar, estan com peix a l'aigua.

Els autors continuen i es pregunten: «Per què sembla que no hi ha alternativa?» Diuen: «Primer, perquè l'*establishment* ho repeteix constantment en tots els mitjans de comunicació, públics i privats, amb algunes honroses excepcions, i perquè es desacrediten les veus discordants, tant moderades com radicals.» Fins i tot, el mateix conseller Mas-Colell dubtava de la capacitat

d'anàlisi actual de Stiglitz i Krugman, els trobava antics. Se'n recorda el senyor Mas-Colell?

O el professor Vicenç Navarro ens ha explicat un munt de vegades les alternatives al model de destrucció de l'estat de benestar que planteja la dreta a Catalunya. Sovint els seus articles són rebutjats i no el veig en cap tertúlia matinal de ràdio o televisió pública, l'*establishment* no el deixa.

Estem, com diu Krugman, a l'edat fosca de la macroeconomia, que afecta la dreta, però també alguns partits de centreesquerra, com comprovarem en aquest Ple.

Conclouen, a més a més, amb una frase lapidària: «L'austeritat fiscal neoliberal, la privatització del patrimoni públic ens porta a l'economia sense esperança.» Vostès aboquen a la desesperança molta gent, la més feble, la més vulnerable, la més necessitada d'equitat. Però no ens resignem: hi ha milers de persones plenes d'esperança que creuen que hi ha alternatives. Nosaltres també. I les hem convertides en forma d'esmenes, d'aquests pressupostos i de la Llei de mesures administratives i fiscals, i també de la llei «de l'abús», que vostès en deien «de l'òmnibus», amb un text alternatiu per demostrar que hi ha altres polítiques a la seva política liberal, compartida també per la socialdemocràcia.

El grup parlamentari, el nostre grup parlamentari fa una proposta pressupostària alternativa al Govern, que es basa en tres pilars: l'augment dels ingressos, que vostès han obviat; un ajustament més racional de la despesa, i una estratègia de creació d'ocupació que s'ha de basar en els serveis socials i en l'economia verda.

L'augment dels ingressos passa per gravar l'especulació, la contaminació i les rendes més altes. I els hem fet una proposta tant a la Llei de pressupostos com a la Llei de mesures fiscals i financeres, desenvolupada. Els diem: «Senyors, tornin a recuperar l'impost de successions i donacions, que només paguen les cinc-centes famílies més riques»; amb això aconseguim 611 milions d'euros. Els diem: «Senyors, posin una ecotaxa turística», com fan molts països europeus, com França, se'n recorden?, la *taxe de séjour*, doncs, la posa, fa molt temps que la té; això significaria 75 milions d'euros. O els diem: «Senyors, fiscalitat ambiental, lluita contra el canvi climàtic, una taxa sobre l'energia nuclear», 40 milions d'euros. Una taxa sobre els dipòsits milionaris –la tenen Extremadura i Castella – la Manxa–, 200 milions d'euros que donaria aquí a Catalunya. Un augment de l'IRPF de les rendes més altes, aquells que guanyin més de deu mil euros al mes; això ens aportaria 30 milions d'euros. O una lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida, que representa aproximadament el 5,5 per cent del PIB; reduint només un 10 per cent d'aquest frau aconseguiríem més de 1.000 milions.

Però també els dèiem, el segon pilar: «Reduïm la despesa, fem un veritable pla d'estalvi energètic, reduïm els concerts amb les escoles d'elit que segreguen per sexes, reduïm els preus dels medicaments, impulsem encara més els medicaments genèrics.» En definitiva, propostes que sumades una darrera l'altra, un euro darrere l'altre, signifiquen, entre ingressos i reducció

de la despesa, més de 2.000 milions d'euros. Vostès, zero d'ingressos –zero. Nosaltres els presentem una alternativa amb què, combinant ingressos i contracció de la despesa o reducció de la despesa, es pot aconseguir, doncs, mantenir unes polítiques socials.

I els plantejàvem un pla estratègic per a la creació d'ocupació, concertat amb els agents socials, impulsant, hi insisteixo, la creació d'ocupació, l'economia verda i els serveis socials per convergir amb Europa.

Em diguin ara que no hi ha alternativa. No em diguin, no continuïn dient que només hi ha una alternativa; n'hi ha d'altres, que vostès han decidit no portar-les a terme, perquè han volgut, evidentment, per una disposició clarament ideològica. Enfront, vostès plantegen retallades i més retallades, acomiadaments de treballadors públics, privatització de serveis i desregulació dels controls ambientals.

No podran argumentar que no ens aproven les nostres esmenes per falta de diners –per cert, que no n'aproven ni una. Vostès han rebutjat una proposta seriosa, justa i equitativa d'augment d'ingressos per fer front a les necessitats del país. Hem presentat quasi cinc-centes esmenes, en un intent de prioritzar allò que per nosaltres és vital per mantenir l'estat del benestar i crear ocupació. Senyor Mas-Colell, hi torno a insistir, tenim una esmena que diu que, si cobrem el Fons de competitivitat, es destini a ampliar la despesa social, a invertir en despesa social, i no a reduir el dèficit. Per què no ho fan? Per què no destinem aquests 1.000 hipotètics..., 1.450 milions, si arriben, a invertir-los en despesa social? Perquè vostès creuen que no és necessari. I aquesta, evidentment, és la realitat.

Per això totes les nostres esmenes han anat destinades a aquests pilars, a aquests tres pilars, i sobretot al que fa referència a la creació d'ocupació. Per això no podem acceptar les rebaixes que es fan en inversió en polítiques actives d'ocupació. Tampoc, evidentment... Per això plantejem nosaltres un pla de xoc anticrisi per als municipis, amb l'objectiu d'estimular noves ocupacions en aquells sectors més vinculats a la vida diària, a les noves tecnologies, a la societat de la informació. A més a més, també els hem posat sobre la taula una línia de subvencions que promogui la creació de nous projectes i la consolidació de projectes creats durant l'any 2010, perquè ara, en haver-se esgotat les partides, puguin cobrar-les ara i puguin avançar-les. I hem donat algun suport a alguns sectors productius concrets, els hem donat un projecte per a la internacionalització del sector del moble a la Sènia; el del suro, a la zona de Girona, que és un projecte o és un procés industrial importantíssim, únic, quasi, a Catalunya, i que ens permetria també augmentar, evidentment, la nostra productivitat.

I és imprescindible, per sortir de la crisi, un sistema universitari de recerca potent. Amb les nostres esmenes, nosaltres no acceptem la retallada pressupostària. A més a més, se'n recorden? –i ho varen llegir els que no hi assistiren–, els dies 13 i 14 de juliol rectors varen venir aquí al Parlament. Tots ens varen manifestar amb claredat que l'aprovació d'aquest pressupost posa en risc les universitats catalanes, la feina que s'ha fet

els darrers anys, la seva viabilitat i model actual, i sobretot la possibilitat de fer possible l'aplicació de l'espai europeu, el pla Bolonya.

El rector de la Universitat de Barcelona, el senyor Dídac Ramírez, deia: «No vull semblar un captaire però, si invertir en educació superior pot semblar car, molt més car és no fer-ho», sobretot quan la inversió pública en educació superior a Catalunya és de 127 euros habitant, molt lluny dels 478 de Finlàndia, dels 324 d'Holanda, i, fins i tot, també a l'Estat espanyol és superior, amb 140 euros per habitant. El rector Moreso, de la Pompeu Fabra, angoixat, demanava als diputats i diputades del Parlament que salvessin alguna cosa. I què han salvat? Res. Nosaltres els presentàvem una esmena per recuperar els 127 milions d'euros per a universitat, que sortien de la proposta d'augment d'ingressos que hem fet nosaltres; no ens els inventàriem, ja els hem buscat, aquests diners. Els estudiants, en definitiva, pagaran taxes més altes, no s'augmenten les beques per a estudis i la inversió en recerca es situa a la cua d'Europa.

Però també els dèiem que eren uns pressupostos ecològicament insostenibles. Nosaltres insistim en la imprescindible modernització ecològica de Catalunya potenciant la lluita contra el canvi climàtic, les inversions en energies renovables, en estalvi i eficiència energètica, en mobilitat sostenible, en transport públic, en sistema tramviari i ferrocarril de rodalies, una gestió acurada de l'aigua i els residus. També, per cert, a l'aigua apliquen la teoria del caos, intentant demostrar a la societat que només hi ha una alternativa si volem mantenir les infraestructures de sanejament, de distribució o de neteja de lleres: la privatització o la puja desfermada i injusta del cànon. El diputat Salvador Milà, en la interpellació que farà en aquest Ple, els explicarà que hi ha alternatives que no passen ni per la por ni pel xantatge que estan fent Convergència i Unió.

Votarem en contra de les esmenes del Partit Socialista que fan referència a la construcció del Logis Penedès, una infraestructura de logística que no té el consens territorial necessari.

També votarem en contra de la que fa referència a les obres de la ronda de Mataró. Nosaltres proposem redactar el projecte alternatiu de mobilitat; a més a més, es va aprovar en una resolució, i fins i tot nosaltres plantejaríem que el mateix Partit Socialista la retirés, ja que aquesta proposta ja ha estat aprovada parlamentàriament.

Tampoc donarem suport a l'esmena d'Esquerra Republicana que insta a la construcció de la variant d'Olot. Si es construeix aquesta via segregada, de dos carrils per banda, que travessa la Vall d'en Bas, seria un atemptat a una de les zones on desenvolupament econòmic i protecció del territori conviuen millor; bé, almenys fins que es va construir el túnel de Bracons. (*Remor de veus.*)

I el mateix en el sector agrari, no?, que fa temps que pateix una davallada de la seva renda. Per això les nostres propostes van destinades al suport a la formació, a la recerca, a la innovació; a un pla de supressió dels

transgènics, que aquest ens porta cap a la modernitat i una agricultura molt més competitiva, ja que el Parlament Europeu ara ens permet també legislar sobre aquest tema, no? En resum, unes esmenes que busquen la millora dels sectors productius, garantint la sostenibilitat ambiental, la producció d'aliments segurs i la qualitat a un preu just.

Però també els dèiem que eren uns pressupostos socialment injustos, estableixen una distribució injusta dels costos de la crisi. Gran nombre de les nostres esmenes afecten el Departament de Salut i el sistema sanitari, perquè és una prioritat, i vostès retallen un 14 per cent; retallades que han significat, doncs, augment de llistes d'espera, tancament de serveis als CAP, tancament d'urgències... Avui n'hem parlat molt també en aquest Ple, no? I a qui afectaran totes aquestes decisions? Els treballadors i treballadores, els que menys tenen, els que menys guanyen.

Per tant, nosaltres hem presentat tot un seguit d'esmenes per corregir la brutalitat de la seva acció política, la de Convergència i Unió i la del Partit Popular, no? I per això, esmenes per vetllar pel compliment dels compromisos en els equipaments sanitaris, aquells que veritablement millorin les ràtios dels serveis sanitaris, del personal en salut mental, pediatria, ginecologia; millorar el transport sanitari, que, per cert, també ja s'ha discutit que està ara en vaga, no? Per cert, que el Partit Popular tindria l'oportunitat de votar la nostra esmena, que va en favor dels treballadors del transport sanitari, i no fer demagògia aquí, com fa un moment, doncs, criticant el Govern perquè no ho solucionava. Aprovi la nostra esmena i estarà solucionat. Igual com si aprova també la nostra esmena que diu que no es tanqui l'Hospital Dos de Maig –la 518, perquè se l'apunten, si la volen aprovar, no?–, que aquests hospitals són treballadors i compromesos, i demanen l'ajuda de l'Administració per continuar la seva tasca i servei a milers de persones. El Partit Popular ho demanava fa un moment, però mentrestant votarà en contra dels pressupostos. Ja m'explicaran si això no és una esquizofrènia política difícil d'entendre, no?

I el mateix en educació, el mateix en serveis socials, tot un seguit de propostes que van cap a la millora o a mantenir aquesta necessària inversió social en tots aquests aspectes. En equipaments, també, educatius; en la sisena hora per a totes les escoles públiques de Catalunya; a mantenir els programes de suport a la diversitat; a l'oferta de formació professional; a les beques, els menjadors escolars, el transport escolar, que ha vist retallada la seva aportació per part del Govern de la Generalitat.

I el mateix pel que fa referència a Benestar i Família, aquell que deien que era tan important; doncs, l'han reduït també un 10 per cent, no? I nosaltres presentem esmenes per salvar la inversió en programes i polítiques en favor de les famílies i dels col·lectius amb major vulnerabilitat.

I han renunciat a fer política social d'habitatge, han renunciat a regular el mercat i han deixat que la iniciativa privada torni a tenir el control de l'habitatge i el

sòl. Les nostres esmenes van en aquest sentit, a recuperar altra vegada allò que és imprescindible en una situació de crisi: fomentar l'habitatge públic, la rehabilitació. O la Llei de barris.

Però també esmenes pel que fa referència a la cultura, per superar la retallada del 17 per cent, no?, en equipaments, en llengua també, o també en la política cultural, no? Proposem augmentar el suport dels ajuntaments perquè mantinguin programacions que permetin als artistes actuar en gires.

O en cooperació. Vostès la cooperació l'han reduït un 50 per cent, més d'un 50 per cent, no? La Federació Catalana d'ONG es va manifestar divendres passat escenificant l'enterrament de la cooperació catalana. Mentre enterren la cooperació catalana, vostès augmenten els sous dels directius de l'Agència de Cooperació i Desenvolupament.

El mateix, com ja he explicat, amb la funció pública, amb els treballadors i les treballadores, o pel que fa referència la necessitat de millorar els serveis de la justícia, o també el que fa referència a Interior, també on ara fa quatre anys o ara fa menys temps, doncs, la situació era difícil, amb la mateixa..., vostès no han volgut aprovar cap de les nostres esmenes, que plantejaven una realitat totalment diferent.

I acabo. Krugman escrivia: «A Europa els fanàtics del dolor continuen insistint que el diner prudent i l'equilibri pressupostari són la resposta a tots els problemes.» Deia: «Darrere aquesta insistència hi ha hagut fantasies econòmiques; en particular, la creença que la fada de la confiança, és a dir, la creença que retallar la despesa crearia ocupació...»

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar, eh?

Joan Boada Masoliver

...i acabo immediatament–, «i que l'austeritat fiscal millorarà la confiança del sector privat. Per desgràcia, aquesta fada no existeix.» Vostès són els fanàtics del dolor, que, com el president de la CEOE, el senyor Rosell, creuen que s'ha d'actuar contra tot allò que no els permeti continuar fent negoci i guanyant diners, i per això no dubten a responsabilitzar els treballadors públics, ineficients i prepotents, o els ciutadans usuaris de la sanitat, que n'abusen, o els aturats, que ho són perquè sí, i els estudiants, que suspenen. Tristes declaracions, compartides pels consellers del Govern de CiU.

Acabo. Nosaltres continuarem lluitant al costat de molts ciutadans i ciutadanes perquè els fanàtics del dolor, vostès, Partit Popular i Convergència i Unió, imposin les seves idees generadores d'iniquitat i d'injustícia social.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Té la paraula, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, efectivament, avui arribem al darrer pas, a la darrera tramitació del que ha estat tot aquest procés parlamentari que ens ha portat a debatre el primer pressupost presentat pel nou Govern de la Generalitat. Ha estat, doncs, l'oportunitat de fer un debat a la totalitat; posteriorment amb cada un dels consellers, en comissió, debats a la totalitat, en aquest cas, de les seccions, i finalment, la setmana passada, en la Comissió d'Economia d'aquest Parlament, poder debatre la totalitat de les esmenes, tant a l'articulat com a l'estat de despeses.

Abans de començar, doncs, voldria donar les gràcies a tots els components del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, a tots els diputats, a tots els assessors, que realment han fet una feina no només sectorial, sinó també territorial, a l'hora de detectar totes aquelles mancances que aquest pressupost ens porta o que conté aquest tipus de mancances.

Durant tot aquest procés, Convergència i Unió ens ha volgut fer creure que només ha pogut pactar aquests pressupostos amb el Partit Popular; en definitiva, ens volia fer creure que aquesta era l'única via que tenia, que no hi havien alternatives. I això no és així. Senyors i senyores de Convergència i Unió, altres majories haurien pogut ser possibles en aquesta cambra, tant en el debat a la totalitat, com en els debats de les seccions, com als debats a l'articulat, i fins i tot avui mateix. Una vegada més cal recordar que Esquerra Republicana vam adreçar una proposta; cal recordar que el nostre grup parlamentari va plantejar un escenari on el diàleg era possible, i ho vam fer per responsabilitat i per sentit de país també, perquè el país està travessant una situació econòmica complicada, està patint molta gent. I, per altra banda, perquè la situació financera de la Generalitat és molt complexa; de fet, malauradament sempre, en major o menor mesura, ho ha estat, de complexa, la situació financera de la Generalitat.

Però avui també els volem recordar quina era aquesta mà estesa d'Esquerra Republicana, i era una mà estesa que contenia cinc punts molt clars.

En primer lloc, demanàvem una moratòria en l'aplicació de la darrera modificació de l'impost de successions, aquesta modificació per la qual pràcticament desapareixia l'impost de successions en els únics casos on encara s'aplicava, que era en les grans fortunes. Demanàvem que no s'apliqués aquesta supressió *de facto* de l'impost de successions a les grans fortunes. Aquesta era una mesura, la primera mesura que anava adreçada als ingressos; per aquí volíem recuperar ingressos o, si més no, que no marxessin.

I això per aplicar-ho en què? Per salvar tres aspectes molt concrets. Un, en l'àmbit educatiu: que es conti-

nués aplicant la sisena hora en els centres públics per als pròxims cursos escolars; de fet, al curs escolar que començarà aquest mateix mes de setembre. I ho fèiem amb una proposta molt clara: amb l'ampliació de l'horari lectiu dels mestres –que precisament avui a la sessió de control se n'ha fet esment per part del molt honorable president de la Generalitat–, doncs, amb aquesta ampliació, la supressió de l'hora representaria que cada centre disposarà d'entre 100 i 265 hores per atendre l'alumnat amb dificultats. En funció de la dimensió del centre, la sisena hora amb els mateixos criteris representarà entre 30 i 90 hores, o, dit d'una altra manera, la sisena hora és perfectament assumible amb les plantilles amb què compta el Govern per al curs vinent.

Un altre punt que nosaltres demanàvem: mantenir els ajuts a les famílies amb rendes baixes i mitjanes. De fet, en aquest pressupost vostès eliminen els ajuts universals per fill a càrrec i mantenen els ajuts per a les famílies d'especial vulnerabilitat. Què demanàvem amb aquest punt? Mantenir els ajuts i prestacions a famílies amb fills a càrrec introduint per al 2011 una modificació que introduís criteris de renda familiar establint com a topall cinc vegades l'índex de renda de suficiència, és a dir, arribant a 39.838 euros bruts l'any, amb l'objectiu..., quin era l'objectiu? Que aquests ajuts, ajuts per fills i filles a càrrec, poguessin arribar també a les classes mitjanes, que són les que també estan patint una part important d'aquesta crisi.

Quart punt: mantenir el pressupost de l'atenció primària en salut. Entenem que en aquests moments, precisament els CAP, els centres d'atenció primària, són els que reben la pressió del conjunt d'usuaris del sistema de salut del nostre país, i precisament enteníem que en aquesta línia s'havia de mantenir, si més no, el pressupost de l'any anterior.

Però vostès no atenen a aquesta mà estesa que els fem des d'Esquerra Republicana. Trien, i trien políticament, i comencen a triar quan decideixen eliminar l'impost de successions per a les grans fortunes, comencen a triar cap al Partit Popular. I quin pressupost ens queda després d'aquest pacte entre Convergència i Unió i el Partit Popular? Per un costat, queden clarament afeblides les estructures de l'estat del benestar, del nostre estat del benestar, i per un altre, s'afebleixen les polítiques de creació d'estructures d'estat des del mateix Govern. Per Esquerra Republicana, el compromís social i compromís nacional són dues cares de la mateixa política, i aquests pressupostos són el reflex de la pèrdua, per un costat, de compromís social, però per un altre, de compromís nacional per part del Govern del país.

L'estat del benestar és aquell conjunt de mesures prioritàries que ha de tenir qualsevol govern, amb objectius concrets i assolibles i relacionats amb la vida quotidiana de les persones; les persones, per tant, han de passar a ser la prioritat, i la solució total o disminució de l'impacte negatiu dels problemes quotidians hauria de quedar reflectida de forma transversal en aquest pressupost. I no és així, és tot el contrari: aquests pressupostos incrementaran els problemes quotidians dels catalans i les catalanes.

I, per un altre costat, deia una manca de compromís nacional. Els grans reptes del nostre país: acollir la immigració, millorar la competitivitat de la nostra economia, necessiten mesures de reforç de l'estat del benestar, per un costat, i per l'altre, anar bastint estructures d'estat, del que entenem que ha de ser el nostre estat propi. I això no es dona en aquests pressupostos.

Anem a pams; posem, per exemple, el cas del que ara anomenen «Benestar i Família». Què han fet en aquest departament? En primer lloc, canvien el nom del departament: passa de dir-se «Acció Social i Ciutadania», a «Benestar i Família»; per tant, incorporen en el nom del departament el concepte «família». Bé, ja el tenim al rètol, i a partir d'aquí què fem? Primera mesura: es deixa sense efectes la prestació econòmica per infant a càrrec, de suport a les famílies, es deixa absolutament sense efecte, primer incompliment. Però incompliment del seu propi programa electoral –del seu propi programa electoral–, on deien, de manera textual: «Incrementarem els ajuts a les famílies amb infants, tant des del punt de vista de la quantitat de la prestació econòmica com dels anys durant els quals es té dret a percebre-la»; això deia el seu programa electoral. Doncs bé, l'incompleixen. De fet, vostès, quan prenen aquesta mesura, prenen com a model Espanya, i no Europa. El senyor Zapatero a principis d'enguany suprimeix els 2.500 euros per naixement, i vostès, en comptes d'agafar com a referència França o Suècia –ara que s'ha posat de moda–, prenen com a referència Espanya –prenen com a referència Espanya– i abandonen els models francès o suec. Les famílies no només veuen com desapareixen aquests 2.500 euros, sinó que també veuen com desapareixen els ajuts de la Generalitat. En definitiva, les famílies de classe mitjana, normals i corrents, d'aquest país veuen com en pocs mesos desapareixen tots els ajuts.

Tenen altres incompliments del seu programa electoral també en matèria de benestar, però en aquest sentit nosaltres, com a conclusió, entenem que han fet més política d'aparador i han preferit prioritzar unes poques famílies, que s'han beneficiat de la supressió de l'impost de successions per a les grans fortunes, i, en canvi, no han prioritzat 312.000 famílies d'aquest país que sí que rebien aquest tipus d'ajuts quant a fills i filles a càrrec.

Entrem en altres àmbits; en salut, per exemple. Aquest és un pressupost que no respon a les necessitats del moment actual. Nosaltres posàvem l'accent en el fet de mantenir el pressupost de l'atenció primària en salut l'any 2010; en aquella mà estesa –en aquella mà estesa–, nosaltres els posàvem una condició: mantenim el pressupost 2010 per a l'atenció primària. Doncs bé, els pressupostos de Salut disposen en aquests moments dels mateixos recursos que l'any 2007, però amb una petita o gran diferència: si mirem la població del nostre país l'any 2007 i mirem la població del 2011, aquesta ha crescut en més de 400.000 persones, amb els mateixos recursos del 2007 es volen atendre 400.000 persones del 2011.

Vostès, senyor conseller, estan donant passos de gegant, però, com deia la diputada Carme Capdevila en la sessió del debat a la totalitat en comissió, estan

donant passos de gegant però passos enrere, per tornar a aquell sistema dual en què qui pugui pagar-s'ho abandona el sistema i se'n va al privat, i qui no pugui s'haurà de conformar amb un sistema públic debilitat i de baixa qualitat assistencial.

Són uns pressupostos també, en matèria de salut, exclusivament centrats en la reducció de dèficit, sense explorar cap possibilitat de millora d'ingressos. Amb les retallades sanitàries, els avenços que han comportat sobretot el diagnòstic i el tractament precoç de moltes patologies faran un retrocés; la disminució de les prestacions comportarà alhora una sobrecàrrega més gran de les urgències, i l'atenció de malalties cròniques i de drogodependència es veuran clarament afectades.

Passem a un altre àmbit: ensenyament. Aquests pressupostos i les decisions del departament incrementen la desigualtat de condicions per a l'alumnat i les famílies, en funció de la titularitat dels centres; de fet, centrifuguen les decisions cap a les famílies, i no les assumeixen vostès. Posem-ne exemples.

Aules d'acollida. Havia estat un model seguit per molts països d'Europa. Hi haurà 175 aules d'acollida menys; això, segons la memòria, amb programes que acompanyen els mateixos pressupostos.

Sisena hora, ja n'hem parlat: la sisena hora en el sistema públic és realment el que li dona equitat. I, de fet, aquí s'hi incorpora un altre element: és una deslleialtat d'aquests pressupostos i de les votacions que fins ara s'han dut a terme amb la mateixa decisió d'aquest Parlament quan ha votat una moció subsegüent per garantir la sisena hora en el proper curs escolar. Aquesta sisena hora caurà.

També parlava de debilitat en el compromís nacional. Aquests pressupostos afebleixen l'espai català de comunicació: una disminució de l'aportació a la Corporació Catalana de Mitjans audiovisuals –TV3, Catalunya Ràdio...–; un poc suport, una no-aposta per l'Agència Catalana de Notícies; un afebliment de la presència de Catalunya a l'exterior, amb veu pròpia, en primera persona... Estem parlant que el turisme, la internacionalització de l'economia catalana, realment són els motors que en aquests moments de profunda crisi estan tibant de la nostra economia. Doncs, què fem afeblint la nostra presència exterior o desdibuint-la?, quan és fonamental per captar inversions, per captar turisme, per internacionalitzar les empreses catalanes, que no només vol dir exportar, també vol dir implantar-se –implantar-se– a l'exterior.

Una poca aposta pel turisme d'identitat, també. Es renuncia a crear producte turístic, es renuncia a crear producte turístic des del Govern de Catalunya!, aquest producte turístic basat en els aspectes de la nostra identitat, d'allò que ens fa singulars, d'allò que ens fa diferents, aquest producte turístic basat en la nostra història, la nostra cultura, les nostres tradicions, el nostre patrimoni... No s'aposta per la nostra identitat. I després tots anem a Escòcia, i ens agrada molt Escòcia, perquè posen en valor la seva identitat des d'un punt de vista turístic; però, quan aquí s'ha començat a treballar en aquesta línia, automàticament es talla,

es renuncia a crear producte de turisme d'identitat des del Govern de Catalunya.

Molt preocupant, doncs, a través d'aquests pressupostos, quina és la seva acció en turisme, turisme d'identitat que ha de complementar el turisme de clima i platja..., evidentment, el nostre eix turístic és aquest, però ha de tenir uns bons complements. I preocupant també la poca aposta per la internacionalització. O, si no, veiem en aquests moments la paralització o quasi paralització de l'agència ACCIÓ, aquella que va integrar en el seu dia el Copca i el Cidem.

És precisament en tota aquesta línia d'aspectes de compromís social, d'aspectes de compromís nacional, que s'emmarquen les nostres esmenes, les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana; unes esmenes que realment ataquen problemes concrets, que els ataquen amb responsabilitat i sent molt conscients del moment econòmic i del moment financer de la mateixa institució, de la institució de la Generalitat de Catalunya. I observem, per una altra banda, que aquest pacte entre Convergència i Unió i el Partit Popular realment és un pacte on, per aspectes de retallades conjunturals, s'està portant a retallades estructurals. I això és un punt de no-retorn. Ha costat molt en àmbits com l'ensenyament, en àmbits com l'acció social, en àmbits com salut, arribar on som, per desfer-ho tan ràpidament, i després costarà molt tornar a recuperar aquelles posicions. Per tant, que aquestes retallades conjunturals puguin acabar, també, i malauradament moltes d'elles, en retallades estructurals.

Vaig acabant. Ens agradaria, també, fer esment en la banda i en l'aspecte dels ingressos. Fins ara només parlem de despeses, només parlem d'inversions, i també voldríem fer una reflexió final.

Evidentment, aquests pressupostos de la Generalitat de Catalunya, malauradament, no són uns pressupostos en els quals puguem decidir des d'aquí, des d'aquest Parlament, on destinem tots els impostos que paguen els catalans, les catalanes, i també les empreses del nostre país. No ho podem fer. I m'estic referint al mal model de finançament endèmic. S'han fet diferents millores. De fet, ara estem en una comissió d'estudi per al concert econòmic, en què realment veiem el pas de diferents experts que ens expliquen aquesta evolució, una evolució que, en molts casos, sembla que vagi al ritme de la tortuga, de passar molts anys per petits avenços però que no solucionen el problema de fons.

Quin país de la Unió Europea pot funcionar amb normalitat tenint un dèficit fiscal així? Cap. Cap país de la Unió Europea pot funcionar amb normalitat amb un dèficit fiscal com el que tenim: es calcula entre un 8 i un 10 per cent del nostre producte interior brut.

Senyor conseller, amb aquesta comissió d'estudi del pacte fiscal per la via del concert econòmic, creiem que tenim davant nostre una de les darreres oportunitats –una de les darreres oportunitats– per, realment, trobar una solució real per a les finances del nostre país. I, quan parlem de finances parlem de polítiques, i parlem d'aquestes despeses: ensenyament, en benestar, en polítiques de turisme, d'internacionalització, de

presència a l'exterior, en aspectes de salut. Estem parlant de tot això, en definitiva.

Entenem, doncs, que, des d'Esquerra, ja que vam impulsar conjuntament amb el Govern de Catalunya i amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió aquesta comissió d'estudi, esperem les seves conclusions abans de final d'any per poder tirar endavant aquesta..., que és la darrera oportunitat per realment trobar una solució definitiva. Perquè dintre d'uns anys, quan es debati un pressupost de la Generalitat en aquest hemicicle, realment puguem decidir sobre tots aquells recursos, tots aquells impostos que paguen els ciutadans i ciutadanes del nostre país, i que aquests siguin en benefici del nostre estat del benestar i de la construcció del nostre futur estat propi.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, té la paraula, per a la defensa de les esmenes del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'illustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorables consellers, diputats i diputades, defensarem les esmenes a l'articulat i l'esmena a la totalitat que vam presentar des de Ciutadans el primer dia, perquè res ha canviat. No ens enganyem. I del nostre grup, ni en parlem.

És a dir, nosaltres vam presentar més de cinc-cents esmenes a la despesa, cinquanta-una esmenes a l'articulat. Resultat de les esmenes i del diàleg? Zero, *cero patatero*, eh?, com dirien; zero *patatero* el resultat del diàleg i del consens per trobar ponts entre el Govern i l'oposició. Ja sabem que han trobat un pont, i ben ferm, amb el Majestic 2; però, bé, també estaria bé que amb la resta de grups es poguessin pactar algunes esmenes, per millorar i per poder, fins i tot, arribar a acords.

Però no ha estat així, aquests pressupostos que avui es presenten, del Majestic 2, són els mateixos pressupostos que es van presentar inicialment. Les esmenes que ha fet el Partit Popular, pràcticament inapreciables per a la realitat dels ciutadans... Sí, potser una ambaixada en comptes d'Argentina la fem al Brasil. Un gran canvi, eh?, de la política exterior de la Generalitat i la despesa, però, bé, si el Partit Popular això ho considera suficient per donar suport..., doncs, allà ells, no?, per defensar aquestes polítiques.

Però aquests són els pressupostos..., són els pressupostos de les retallades en salut, especialment en salut i en altres serveis. I ara que tinc el conseller aquí..., crec, conseller, que vostè..., nosaltres, des del Grup de Ciutadans, vam proposar a l'inici d'aquest curs polític una esmena que parlava clarament, una moció que deia que es mantindrà «la qualitat assistencial als ciutadans». I vam posar aquella paraula, es va pactar perquè volíem parlar de «qualitat» i no de titulars. I la realitat d'avui, senyor conseller, què li puc dir?, i al senyor conseller d'Economia, és que avui la qualitat as-

sistencial dels ciutadans de Catalunya no és la mateixa que teníem, i no és la mateixa que vostès portaven en el seu programa.

És a dir, vostès estan fent just el contrari del que portaven en el seu programa electoral. Vostès estan fent just el contrari del que la majoria de ciutadans volen. I clar, davant d'uns pressupostos que carreguen tota la retallada d'aquests pressupostos en l'àmbit de la salut, que possiblement és l'àmbit de més consens, o fins ara havia estat l'àmbit de més consens en l'àmbit polític, no només a Catalunya, arreu d'Espanya, en els últims trenta anys, doncs, ens sembla un greu error.

I nosaltres no en volem ser còmplices, no volem ser els còmplices d'un pressupost que, sobretot, se centra en l'àmbit de la salut. No volem ser còmplices del que passa al Dos de Maig; no volem ser còmplices del que passi a l'Hospital de Viladecans; no volem ser còmplices del que passa amb el servei d'ambulàncies; no volem ser còmplices de tot això. Vostès ja han trobat un còmplice, que és el Partit Popular. Molt bé. Que assumeixi les retallades que fa amb el seu vot, que no faci preguntes parlamentàries defensant el contrari del que avui aproven aquí. Seria bo per no confondre la ciutadania.

Però nosaltres no volem ser còmplices d'això, perquè hi han altres espais, i li ho vam dir l'altre dia, i avui ho plantejàvem amb la vicepresidenta, en els quals podem retallar, però retallar amb els poderosos. I, qui són els poderosos? Els poderosos són els empresaris que treballen, que paguen nòmines, que cotitzen, que compleixen amb les seves obligacions? No, aquests no són els poderosos. Els poderosos són els de la partitocràcia. Els poderosos són els que viuen de la subvenció. Els poderosos són els que s'han establert en una oficialitat que aquest Govern és incapaç de canviar-la.

I avui ho demostrava la Vicepresidència del Govern essent incapaç d'assumir una proposta que han fet altres comunitats autònomes. Fem un debat sobre duplicitats administratives. Fem un debat sobre empreses públiques. Fem un debat sobre nivells administratius... Volem fer-lo o no volem fer-lo? Jo els convido que s'ho tornin a plantejar. Convergència i Unió és capaç de liderar un canvi, de passar d'aquesta partitocràcia i d'aquestes estructures a estructures més assenyades, més realistes, que s'adeqüin a la realitat política i econòmica? És aquest Govern capaç de ser valent amb els més poderosos, que els més poderosos, hi insisteixo, són aquests i no els que aixequen la persiana cada dia? Nosaltres creiem que no, perquè vostès no ho han sigut ni aquí ni en la llei òmnibus. En la llei òmnibus..., és cert que hi han coses positives, i nosaltres hi votarem a favor, d'altres negatives, però, no hi ha un debat profund de com són les estructures. Aquí tot continua gairebé igual. Ara, on vostè s'ha centrat és en l'àmbit de la salut, allò que, hi insisteixo, afecta a més ciutadans.

Un altre àmbit en què tampoc volem ser còmplices: home, que una qüestió que havia costat temps, que era equiparar en hores lectives l'espai públic de l'espai privat, el que és l'escola anomenada pública i l'escola concertada, vostès ara ho volen desmantellar. Escol-

ti'm..., jo no sé si és la solució, la sisena hora. El que tinc molt clar és que treure una hora a l'espai públic o a l'escola pública no és la solució. Jo no sé si la sisena hora és tan meravellosa com alguns diuen, no ho sé, això li ho admeto. Ara, tenint un 32 per cent de fracàs escolar, treure una hora lectiva cada dia a classe és la solució? No, consellera, no ho és, no és la solució, i vostès ho saben. I, a més, vostès saben que, econòmicament, tampoc té un impacte tan fort, amb les plantilles que tenim actualment, per poder fer aquesta sisena hora. Per tant, tampoc volem ser còmplices d'aquesta dualitat que vostès plantegen.

Però, a més a més, aquest Govern, que és molt valent per fer aquestes retallades, que defensa amb fermesa aquestes retallades, que no li importa que es mobilitzi la gent davant d'aquestes retallades...; aquest Govern que l'altre dia deia el conseller que els servidors públics..., que treballin més. Jo li recordo, conseller, que els servidors públics s'han retallat un 5 per cent el sou, eh?, no sé si vostè ho sap, però se l'han retallat. I vostè els demana que no facin vacances o que treballin més hores. Ah!, molt fàcil –molt fàcil! Aquests són els poderosos? No, aquests són els febles. Els servidors, que quan vostès fan un decret, se'ls abaixa el sou i *punto*. Els mateixos que fan serveis sanitaris, serveis judicials, serveis policials... Aquests són els poderosos? No, aquests són els servidors públics. I aquí, no només hem de retallar, ho hem de reforçar. I, podem debatre com? A la justícia, a la policia, a l'àmbit sanitari..., però vostès aquí apliquen les tisores; aquí sí.

Però després, en canvi, en les polítiques que vostès consideren, ja sigui per subsistència, com aquestes estructures polítiques, ja sigui pel seu principal objectiu de debò, que és la construcció nacional, allà, tot queda pràcticament igual. Fem una acció de maquillatge, però tot continua igual.

Aquí, abans es parlava de «davallada», podríem dir-ne, de l'impuls d'aquesta construcció identitària nacional. Escolti'm, vostès acaben d'aprovar ara, amb aquesta que està caient, fa una setmana, una subvenció directa de 6,8 milions d'euros per a determinats mitjans de comunicació públics i privats..., privats, però, en aquest cas, privats. Per quina raó? No de viabilitat del projecte, ni de sostenibilitat de l'economia d'aquell projecte, no –no–, només perquè estiguin fets en una determinada llegua. Aquest és l'objectiu d'aquest Govern: 7 milions d'euros en plena crisi per donar subvencions a amics i coneguts de mitjans de comunicació privats. Aquesta és la realitat, eh?, mentrestant tenim el que tenim.

Per tant, vostès estan triant prioritats. Miri, vostès tenen dos objectius: vostès poden prioritzar en això, senyor conseller: poden prioritzar en salut o poden seguir prioritzant en construcció nacional. El que vostès vulguin, poden triar, però vostès estan triant. I aquí són molt valents. Però, aquí, com que és el seu objectiu principal de partit, ho han de mantenir: han de mantenir les estructures polítiques, les estructures d'aquests espai català de comunicació; han de mantenir les subvencions als de l'editorial conjunt... Vostès són aquests, els que són, els que no volen renunciar a això. Avui ho deia el senyor Mas: «Ja veurem com acaba»,

això de la construcció nacional. «Ja veurem com acaba», jo també ho dic: «A veure com acaba.» Però vostès tenen un camí marcat, i allò és imparabile, allò no es qüestiona. Vostès no poden qüestionar tot allò, perquè forma part de la seva essència.

Per tant, aquest Govern és un govern valent per fer retallades sanitàries, però un govern que actua de forma covarda –que actua de forma covarda– per retallar estructures polítiques i, sobretot, per retallar en construcció nacional. I, per què no ho fa?

Perquè vostès, el seu propi Govern, el partit del qual formen part alguns de vostès és la seva essència: partitocràcia i construcció nacional, *establishment* i Catalunya oficial. I retallades amb els que menys tenen. I exigències amb els servidors públics i amb aquells que han de servir cada dia als nostres conciutadans. Aquesta és la seva política. I, per tant, davant d'aquesta política, nosaltres, hi insisteixo, no volem col·laborar amb el que passi amb aquestes retallades i amb el manteniment d'aquestes estructures polítiques.

Jo ho vaig fer ja abans i ho torno a repetir aquí: nosaltres –i ho farem si políticament el Govern no vol–, doncs, des del grup parlamentari proposarem una comissió, no d'estudi del concert econòmic per tirar una altra pilota al pati, no, no..., de realitats: quines competències tenim, quines estan duplicades, quines podem millorar, quines poden reduir despeses. I això és una proposta en ferm, una proposta que segurament pot ser transversal a molts partits polítics, i seria bo que tots ens hi pugéssim, al marge de debatre sobre referèndums d'independència, sobre concerts econòmics, com vostès fan –i en això sí que tenen molta pressa.

Per tant, aquest és el Govern que es gasta 350 milions d'euros –que li semblarà poc a algú– en mitjans de comunicació públics; és el mateix que dona subvencions milionàries en plena crisi als amics dels mitjans de comunicació privats; és el mateix que es gasta més de 40 milions d'euros en polítiques lingüístiques; és el mateix Govern, alhora, que tanca hospitals; és el mateix Govern que té vuitanta-tres ambulàncies menys que treballen avui dia... És aquest, és aquest el Govern. I el pitjor o el més greu, el que potser no quadra tant: és aquest el Govern i és aquell el seu soci. El Partit Popular és còmplice de tot això.

I aquest és un govern... (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), és un govern que, cal recordar-ho, al marge dels pressupostos –i amb això acabo–, és un govern que incompleix sentències judicials; és un govern que crida a la insubmissió fiscal, com feia l'altre dia, i deia el senyor Oriol Pujol que, si no s'aprovava el concert, doncs, qui més qui menys hauríem d'anar cap allà...; és un govern que..., com el senyor Felip Puig, es «tuneja» les matrícules del cotxe, o de la moto, no?, i les ensenya aquí, com una gran fita, no?, modificar les matrícules dels cotxes.

És aquest, és aquest el Govern, un govern d'insubmissió que no vol complir la llei o, en part, que alguns consellers no la volen complir, i que, a sobre, ens dona lliçons de com hem de retallar les despeses...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

...sanitàries –vaig acabant, senyor president– o les despeses en educació.

Per tant, nosaltres, amb aquesta situació, amb zero esmenes acceptades, amb uns pressupostos que no serveixen per sortir de la crisi, perquè aquí es redueixen les polítiques actives, aquí no hi ha una millora de les polítiques de creació de llocs de treball; aquí es renuncia a 300 milions d'euros de l'impost de successions, per cinc-centes famílies, aquí, en aquests pressupostos. Nosaltres, a tot això és inviable que hi puguem donar suport.

I, per això, tot i haver presentat més de cinc-centes esmenes, doncs, no donarem suport ni serem còmplices d'uns pressupostos que són molt valents amb aquells que treballen cada dia i aixequen la persiana, molt valents retallant allà, i molt covards amb aquestes estructures polítiques i amb aquesta construcció nacional que aquest Govern vol seguir liderant i cavalcant, com fa, des de fa més de trenta anys, el Govern de la Generalitat.

Gràcies, senyor president, senyores diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per defensar les esmenes presentades pel Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller d'Economia i Coneixement..., bé, pugem aquí en aquest faristol després d'unes setmanes en les quals vostès han estat negociant els pressupostos, i, finalment s'ha consumat el pacte de Convergència i Unió - Partit Popular. Un pacte que, a Catalunya, els ciutadans del nostre país, els catalanistes del nostre país pensàvem que no tornaríem a veure en la política catalana.

Vostès van pactar amb el Partit Popular de l'any 1996 a l'any 2004, amb el Govern de José María Aznar, després de l'any 2000 a l'any 2004, amb majoria absoluta. Vostès, després d'aquells pactes, van anar al notari, a les eleccions catalanes van anar al notari a prometre per activa, per passiva i davant de notari que mai més tornarien a pactar amb el Partit Popular. Vostès tornen al poder l'any 2010, i el primer que fan és pactar amb el Partit Popular la llei més important de qualsevol govern de la Generalitat de Catalunya, com són els pressupostos. Vostès no escarmenten, no n'han tingut prou.

No només això, sinó que aquesta vegada no és que vostès vagin a Madrid a intentar treure'n alguna cosa per a Catalunya, sinó que fan un pacte, que és un cavall de Troia, que permet al Partit Popular introduir-se

en la política catalana, controlar la política catalana, marcar l'agenda de la política catalana, i una de les conseqüències immediates d'aquest acord és la liquidació de la política exterior de la Generalitat de Catalunya a nivell internacional. Aquest és el primer acord polític que vostès fan al Parlament de Catalunya.

Vam assistir a la manifestació del 10 de juliol, on més d'1 milió i mig de catalans van sortir al carrer a cridar independència. Vostès van presentar-se a les eleccions apel·lant a l'esperit del 10 de juliol, al dret de decidir sense límits, un dret de decidir sense límits amb què vostès es devien referir a la política de pactes sense límits també amb el Partit Popular, amb qui estaven disposats a arribar. Diu el senyor Artur Mas: «L'esperit del 10 de juliol encara és ben viu.» És ben viu al carrer, és ben viu entre la gent, és ben viu a l'enquesta del CEO, on diu que una majoria, avui, de catalans votaria a favor de la independència; però no és gens viu en la política de Convergència i Unió amb el Partit Popular, que no és ben viu en el que és l'acció política que vostès avui haurien d'estar portant al Parlament de Catalunya. Per què es pacta amb l'espanyolisme i amb el Partit Popular, i no amb una majoria política, que també es pot conformar al Parlament de Catalunya, independentista, amb Solidaritat Catalana per la Independència, amb Esquerra Republicana de Catalunya? Aquesta és la pregunta que avui es fan els ciutadans de Catalunya, aquesta és la pregunta que es fa la gran majoria de votants també de Convergència i Unió.

Vostès van portar els pressupostos de la Generalitat, quan els van presentar, uns pressupostos marcats per les retallades socials, uns pressupostos marcats per la crisi econòmica i per l'agreujament de la crisi econòmica que comporten, i uns pressupostos marcats pel manteniment i la continuïtat de l'espòli fiscal. Després del pacte amb el Partit Popular, quins són els pressupostos que arriben a aquesta cambra? Els pressupostos de les retallades socials, de la crisi econòmica, de l'espòli fiscal i de la liquidació i la supressió de la política exterior catalana. Aquest és el peatge que els han fet pagar el Partit Popular.

Quina millora per a Catalunya? Cap. Quina millora per als objectius polítics del Partit Popular? Doncs, un pas important. I amb quin Partit Popular estan vostès pactant? No amb el Partit Popular que parlava català en la intimitat, sinó amb el Partit Popular que està fent un atac ferotge a la política lingüística, no només de la Generalitat de Catalunya, qüestionant la immersió lingüística, exigint la fi de la immersió lingüística al nostre país, sinó també al País Valencià i, sobretot, a les illes; el Partit Popular que prohibeix la recepció de TV3 al País Valencià, el Partit Popular més ferotge contra la identitat, contra el sentit de país, contra tots els avenços que s'havien aconseguit al nostre país els últims anys.

Aquesta és la crua realitat, i vostès sembla que això no ho vegin. És el que veu tot el país, és el que en aquests moments està preocupant de debò a tot el catalanisme, i vostès sembla que no ho vegin.

El pressupost de les retallades socials. Avui a Catalunya hi ha 1.375.000 persones en situació de pobresa,

726.000 aturats segons l'Enquesta de població activa, 446.000 persones que no reben cap subsidi, una situació de drama social. Davant d'aquesta situació es retallen els pressupostos en salut, en educació, en ajudes a la família, en prestacions socials.

Avui a Catalunya hi ha un 31 per cent de fracàs escolar, enfront del 14 per cent de fracàs escolar de la mitjana de la Unió Europea a vint-i-set. Com amb aquest fracàs escolar, com amb aquesta situació vostès retallen el pressupost en educació, quan és un sector absolutament estratègic? Encara hi ha més de mil barracons al nostre país, encara hi ha més de mil barracons que obliguen els estudiants a estudiar, a anar a classe en unes condicions absolutament precàries.

A Catalunya tenim 324 llits per cada cent mil habitants, llits hospitalaris per cada cent mil habitants; la mitjana de la Unió Europea a vint-i-set és de 527 llits per cada cent mil habitants. I en els pressupostos de salut d'enguany vostès retallen llits hospitalaris, vostès tanquen plantessenceres de llits hospitalaris, vostès tanquen quiròfans. Hi ha 56.670 persones en llistes d'espera, una quantitat insòlita quant a la proporció que representa respecte a la població d'altres països de la Unió Europea. I vostès retallen fins a un 7 per cent el pressupost destinat a la sanitat.

Els pressupostos de la crisi econòmica. No n'hi ha prou amb la simplificació administrativa, a la qual donarem suport, perquè això ajuda a la reactivació econòmica. Sobretot s'han d'injectar recursos en inversió en infraestructures, en la recerca i el desenvolupament, en l'educació, els tres motors de la productivitat i la competitivitat que té qualsevol tipus d'economia.

Què fan vostès davant d'aquesta situació? Doncs, miri, el pressupost d'Empresa i Ocupació és de 1.200 milions d'euros per a aquest any, un pressupost de 1.200 milions d'euros per a aquest any a Empresa i Ocupació, és a dir, a l'àrea més estratègica i fonamental per poder sortir de la situació de crisi econòmica; un pressupost retallat respecte a l'any anterior, i un pressupost que és una quantitat menor que el volum total d'interessos, de fins a 1.500 milions d'euros, que vostès pagaran a les entitats financeres, interessos derivats del volum de deute que s'ha anat acumulant tot aquest any. És absolutament paradoxal, és inversemblant que es destinin més diners a pagar interessos que no pas a tot el pressupost d'Empresa i Ocupació, quan és l'àrea estratègica a la qual hem de destinar els recursos, precisament per sortir de la crisi; és a dir, per sortir de la crisi, per recaptar més ingressos fiscals, per poder injectar més recursos a l'economia, per poder, en definitiva, sortir d'aquesta situació de cercle viciós en què hem caigut.

Perquè vostè m'ho ha de reconèixer: si retalla el pressupost en aquestes àrees, el que fem és que hi hagi menys creixement econòmic, menys ingressos fiscals. Per tant, l'any que ve què haurà de fer? Més retallades. Per tant, menys creixement econòmic, menys ingressos fiscals, més retallades. És un cercle viciós que el mateix president de la Generalitat reconeix, perquè ens diu, sense cap mena de rubor: «L'any que ve no pagarem 1.500 milions d'interessos, no, en pagarem

2.000, de milions d'interessos.» Un increment del 40 per cent, pràcticament, del volum total d'interessos. I l'any 2013 què pagarem? Tres mil milions d'interessos? I així fins quan? Fins quan ens podrem permetre aquest cercle viciós en el qual el pagament d'interessos se'n està menjant tot el pressupost que hauríem de destinar a polítiques socials i a sortir de l'actual crisi econòmica?

I el pressupost del dèficit fiscal i de l'espoli fiscal. Vostè pressuposta, el seu Govern pressuposta 5.000 milions d'euros de dèficit públic per a aquest any. És a dir, el volum de despesa és 5.000 milions d'euros superior al volum d'ingressos, 5.000 milions d'euros de dèficit. L'espoli fiscal que paguem els catalans i les catalanes a Madrid, a Espanya, i que no torna al nostre país és de 20.000 milions d'euros. Recuperant l'espoli fiscal liquidem tot el dèficit que es produeix en un any, i encara ens queden 15.000 milions d'euros per destinar a polítiques públiques, a lluitar contra la crisi i a no haver de fer cap tipus de retallada social.

I ens diu el senyor Artur Mas que el seu objectiu, per ser el millor alumne de la classe, a Espanya, és el de liderar la lluita contra el dèficit públic, és a dir, anar incrementant tota la batalla perquè no s'incrementi el dèficit públic. Els ciutadans de Catalunya el van votar perquè liderés la lluita contra el dèficit fiscal, per recuperar els impostos que en aquests moments se'n van a Madrid i no tornen al nostre país, no per liderar la lluita a l'Estat espanyol d'un dèficit públic produït per la incompetència i la ineficàcia dels governs espanyols, un rere l'altre, ja des de l'època de José María Aznar, que és el que va portar a tot l'estat de la bombolla financera amb les polítiques de liberalització del sòl. Això és la raó per la qual els han votat els ciutadans de Catalunya.

El vicepresident primer

Il·lustre diputat, si us plau, vagi acabant.

Uriel Bertran Arrué

I acabo. Els tornem a dir avui: tenim l'oportunitat al nostre país i els allarguem la mà i els estenem la mà per fer la transició de l'autonomia a l'estat propi; els allarguem la mà per fer la transició de l'autonomia a l'estat propi amb els independentistes d'aquesta cambra. No continuïn fent aquesta transició que porta Catalunya cap a Espanya, que porta Catalunya cap a perdre la seva identitat, els seus recursos, l'espoli fiscal i unes retallades continuades que només estan abocant al patiment, a la crisi i a una situació absolutament insostenible. Reflexionin. L'any 2012 esperem que aquesta situació canviï.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per fixar la seva posició sobre les esmenes reservades i el text del dictamen, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Bé, molt honorable president, il·lustres diputats i diputades, avui aprovarem uns pressupostos que són uns pressupostos d'afebliment del país, i no només per les retallades necessàries que s'han de fer com a conseqüència de la crisi econòmica, ni per la despesa desenfrenada del tripartit en la seva gestió, sinó perquè, doncs, entenc que hi ha risc de posar el Govern en mans d'un partit que avantposa els seus interessos o els seus sentiments nacionals espanyols als interessos de Catalunya, als interessos dels catalans i les catalanes.

Hem tingut una oportunitat que la política catalana fos decidida pels partits catalans, i, bé, no ha estat possible, perquè han preferit, uns i altres, el tacticisme polític, en lloc d'una entesa catalana que ens faria molt més forts a Madrid per recuperar el que és nostre. Per tant, dir que aquest presumpte pacte entre el partit del Govern i el Partit Popular..., la veritat és que dic «presumpte» perquè penso que el que ha fet el Partit Popular és un rebombori mediàtic espanyolista, però que al cap i a la fi tampoc ha aconseguit tant, com deien els que han intervingut abans de la meua intervenció. Però, en qualsevol cas, aquest pacte, doncs, veritablement dóna ganes de no votar els pressupostos, però no ho faré. Jo votaré afirmativament, o sigui, a favor dels pressupostos, perquè penso que ho he de fer pels següents motius.

Primer, per l'herència que ha deixat el tripartit. Entenc, doncs, que l'herència de les finances de la Generalitat que ha deixat el tripartit fa que aquests pressupostos siguin uns pressupostos que afronten la realitat que patim.

També per responsabilitat política, perquè penso que el Govern ha de governar, vull que el Govern governi, i la no-aprovació dels pressupostos comportaria, doncs, que el país es paralizés, i penso que la ciutadania ens demana actuar, ens demana prendre decisions, ens demana solucions.

També ho faig perquè trobo que és de justícia, honorable conseller, doncs, donar-vos suport en la tasca i el coratge que heu tingut a l'hora de fer aquests pressupostos, perquè entenc que la desobediència que heu practicat davant de les pressions del Govern central de reduir més encara el dèficit és lloable, i crec que s'ha fet una bona tasca, que aquí hi ha hagut un coratge polític a què s'ha de donar suport amb justícia, des de l'òptica catalana.

Després també penso que ha de quedar constància almenys, i sense ànim de ser pretensions, del meu vot, que significa, per una banda, que podien haver aprovat aquests pressupostos els partits catalans, i a més a més també, doncs, que el Partit Popular no ha aconseguit tant, com deia abans, que vostès han fet de cara a la galeria mediàtica espanyolista una..., han volgut donar una sensació que condicionaven el Govern de la Generalitat, i no és així, perquè si no jo, que estic treballant per la independència de Catalunya, no votaria aquests pressupostos, i els voto.

I després per coherència amb els meus plantejaments polítics, perquè he fet el pas a la política per sumar, per construir i per intentar, doncs, que hi hagi una entesa dels partits catalans, perquè penso que l'enfortiment dels partits catalans o l'enfortiment de Catalunya està per sobre de les picabaralles dels partits. Gran decepció, que Esquerra Republicana i Convergència i Unió no s'hagin posat d'acord, però tinc l'esperança que en el futur això es pot produir, perquè realment penso que tenim molt a guanyar si hi ha aquesta unitat dels partits de dependència únicament i exclusivament catalana, i no estatal.

Per tant, reitero que votaré a favor dels pressupostos, plenament convençut.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyor president, senyores i senyors diputats, avui tenim l'últim debat del projecte de pressupostos per a l'any 2011; avui Catalunya presumiblement disposarà de pressupostos per a aquest any; avui, dos-cents dies després d'haver iniciat l'any 2011, Catalunya tornarà a tenir pressupostos. I no els ha tingut abans perquè el Govern tripartit va decidir convocar les eleccions autonòmiques el més tard possible, un 28 de novembre, sabent que això significava començar l'any 2011 amb uns pressupostos aprovats abans de finalitzar l'any 2009. Per tant, Catalunya començava l'any 2011 amb uns pressupostos antics, desfasats, equivocats i imaginaris, com eren els pressupostos, els últims pressupostos, aprovats per part del Govern tripartit.

I, per altra banda, Convergència i Unió ha demorat la presentació d'aquests pressupostos perquè no coincidissin amb les eleccions municipals. Ho ha fet per interessos tàctics, electorals i partidistes, i no per als interessos dels catalans i catalanes. Aquesta actitud temerària per part del Govern tripartit i de Convergència i Unió ens ha portat que l'efecte d'aquests pressupostos per poder sortir de la crisi sigui molt limitat.

Són uns pressupostos que es van presentar en aquest Parlament per part d'un govern que pensava que tenia majoria absoluta quan en realitat no la té. I no la té, aquesta majoria absoluta, perquè així ho van dir els catalans i catalanes el passat 28 de novembre. Hi ha un govern que només disposa d'una majoria minoritària en el Parlament de Catalunya i que, per tant, necessita una actitud oberta, no prepotent i de diàleg si vol tirar endavant les seves iniciatives legislatives; un govern de Convergència i Unió sostingut per una majoria minoritària que fa quatre mesos va tombar, sense cap voluntat de diàleg i de debat, la primera proposició de llei que es presentava en aquest Parlament en aquesta legislatura, que la presentava el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i que pretenia l'esta-

bilitat pressupostària, el dèficit zero i limitar el deute, una proposició de llei que buscava recuperar la confiança en els inversors, en aquells que no acaben de veure clar que siguem de fiar, que complim el que diem, i no ho veuen clar perquè l'anterior Govern tripartit, liderat pel Partit Socialista de Catalunya, afirmava 2,4 quan en realitat el dèficit que van deixar era de 3,86, amb la qual cosa el primer pas que es podia desenvolupar per generar confiança es va tombar, es va dir que no; es va dir que no sense reflexionar, es va dir que no per dir que no.

Per tant, el Govern de la majoria minoritària de Convergència i Unió va presentar uns pressupostos sense parlar amb ningú, sense diàleg i sense escoltar. Va presentar uns pressupostos equivocats, però encara més equivocades van ser les formes i l'actitud que acompanyaven aquests números; uns pressupostos amb molt poc marge de maniobra, atès que es presenten tard, a més d'uns pressupostos amb recursos molt limitats a causa de la negativa del Govern socialista d'Espanya de pagar els 1.450 milions d'euros del Fons de competitivitat que es deuen a Catalunya; uns pressupostos que no compleixen amb els objectius de dèficit, que incrementen encara més el desbocat i desorbitat deute de la Generalitat de Catalunya i que fan previsions equivocades i poc realistes de la greu situació d'atur que es viu a Catalunya. Són uns pressupostos que vénen en aquest Parlament i que avui s'estan debatent sense disposar dels resultats que a bombo i plateret va anunciar el senyor Artur Mas, de portar a terme una auditoria de la Generalitat de Catalunya.

Senyores i senyors diputats, per què serveix ordenar una auditoria de la Generalitat de Catalunya i dels seus organismes dependents si no servirà ni per elaborar els pressupostos de la Generalitat de Catalunya?

Per tant, aquests no són els nostres pressupostos i per aquest motiu no donarem suport a aquests pressupostos. Previsiblement, seran uns pressupostos on més de la meitat d'aquesta cambra no hi votarà a favor; seran els pressupostos amb menys suport en aquesta cambra des que vam iniciar el segle XXI, fet que demostra la debilitat parlamentària de la majoria minoritària del Govern de Convergència i Unió, amb la qual cosa estem davant uns pressupostos que han vingut tard al Parlament, amb poc diàleg inicial amb les forces polítiques i amb un suport minoritari.

Però Catalunya necessita pressupostos, Catalunya necessita disposar d'una previsió d'ingressos i d'una distribució de despeses per a l'any 2011, que ja ens trobem en aquest moment al mes de juliol d'aquest any 2011. Catalunya no pot continuar per més temps sense pressupostos, Catalunya no pot continuar per més temps amb els últims comptes aprovats per part del Govern tripartit, que van deixar més deute, més atur i més dèficit de la història de Catalunya.

Per això, davant l'actitud temerària dels membres del tripartit, davant la gestió inconscient i negligent o, el que és el mateix, 3,86 per cent del dèficit quan el 27 de novembre parlaven de 2,4, i davant l'actitud inicial de prepotència amb què Convergència i Unió va presentar el projecte de pressupostos en aquest Parla-

ment, el Partit Popular de Catalunya liderem l'oposició en el Parlament de Catalunya de forma exigent, ferma, constructiva i alhora responsable; una oposició ferma i exigent en què afirmem clarament que aquests no són els nostres pressupostos, no són els pressupostos que hauria aprovat un govern del Partit Popular de Catalunya. Però alhora també entenem que Catalunya no es pot quedar sense pressupostos, Catalunya no pot continuar per més temps amb aquesta situació d'incertesa, de no disposar de la llei que orienti i determini les finances de la Generalitat de Catalunya.

Per això, el Partit Popular de Catalunya actuem des d'una posició de centralitat, de sentit comú, de responsabilitat i de seny; practiquem una oposició en què exigim per millorar, en què exigim per construir, enfront de la posició del tripartit de no entendre el que reclama la gran majoria de la societat catalana, que és afrontar els greus problemes de dificultat que estan passant nombroses famílies que no tenen cap tipus d'ingrés al mes a causa de la situació d'atur i especialment d'atur juvenil que es viu a Catalunya, o dels autònoms, emprenedors, microempreses, petites i mitjanes empreses i empreses en general, que no poden accedir al crèdit, que no poden invertir, que veuen com han d'acomiadar treballadors, tancar fàbriques, botigues, filials, a causa de la greu situació econòmica. O per no parlar dels inversors estrangers, que potser van pensar en algun moment venir a invertir a Catalunya i que no ho fan per la falta de confiança i de suport cap al desenvolupament de noves idees de negoci i de creació d'ocupació.

Aquesta situació econòmica reclama als partits polítics amplitud de mires. I així ho hem fet i ho continuarem fent des del Partit Popular de Catalunya. Per aquest motiu, el Partit Popular de Catalunya hem establert un conjunt de condicions per poder portar a terme una abstenció condicionada a aquests pressupostos; un conjunt de condicions en la línia d'afavorir la creació d'ocupació, d'afavorir l'estabilitat pressupostària de la Generalitat de Catalunya, de reduir despeses superflues, innecessàries i improductives, i d'assegurar els serveis socials que garanteixen el nostre sistema de benestar.

En aquesta línia, en els propers mesos, abans de finalitzar l'any 2012, s'aprovarà una llei d'estabilitat pressupostària que assegurï l'equilibri financer i el no-endeutament i dèficit desorbitat que actualment té la Generalitat de Catalunya; una llei que assegurï que l'Administració catalana actui com actuen la gran majoria de famílies a Catalunya, que és estalviant en els moments de bonança per no gastar més del que es té en els moments de crisi. S'ha d'acabar amb la despesa desenfrenada com la que s'ha practicat aquests últims anys a Catalunya. S'ha de fer una política fiscal d'austeritat, de no sobredimensionar l'Administració, d'afavorir l'eficiència en lloc de la burocràcia que frena i ofega la societat. S'ha d'apostar per la societat, perquè els diners no estiguin a la butxaca d'un buròcrata i sí que estiguin a la butxaca dels catalans i catalanes. Per això, el Partit Popular de Catalunya no creiem en els oligopolis i monopolis públics que només pretenen substituir la societat, que fan competència deslleial a

la societat, que són profundament ineficients, que només signifiquen despesa i que en molts casos són els responsables de la greu situació de les finances públiques a dia d'avui. L'intervencionisme no pot ser el *modus operandi* de l'Administració pública catalana; la burocràcia no ajuda, la burocràcia frena i desencoratja.

Per tot això, l'abstenció condicionada del Partit Popular de Catalunya exigeix el compromís del Govern de reduir una part important d'entitats, empreses públiques, consorcis i d'altres organismes dependents de la Generalitat de Catalunya, no només en nombre sinó també en volum. S'ha d'alleugerir l'Administració, fer-la més eficient i útil per a la societat, sense missatges confusos que generin pànic, que portin a la incertesa.

Hem de reconèixer el treball i esforç dels nostres metges, infermeres, mestres, policies, bombers, administratius, professors i de tot el conjunt de persones que tenen vocació pública i que cada dia ajuden en el funcionament de Catalunya. No s'han de fer declaracions frívols sobre els treballadors públics, no se'ls ha d'acusar del que no són, no s'han de donar missatges populistes i equivocats, com va fer la setmana passada el conseller d'Economia i Coneixement. Hem de treballar perquè els treballadors públics estiguin motivats, perquè puguin portar a terme la seva tasca amb el màxim compromís i esforç. I és aquest el compromís que comporta la condició establerta pel Partit Popular de Catalunya en l'objectiu d'assolir aquesta abstenció condicionada.

Un altre aspecte essencial és el canvi en l'anomenada «política exterior de Catalunya»; s'ha acabat intentar suplantar el Govern espanyol en aquesta matèria. El Govern espanyol és qui té la legítima representació política dels catalans i catalanes i del conjunt d'espanyols a l'estranger. La Generalitat no pot dedicar-se a duplicar serveis ja oferts per una altra administració, perquè al final és el contribuent qui ho acaba pagant amb els seus impostos.

Per això, la Generalitat de Catalunya ha d'actuar per tal d'afavorir la internacionalització de les empreses catalanes, ha de treballar perquè els nostres productes es puguin comercialitzar dins d'Espanya i exportar fora de les nostres fronteres. Ho ha de fer establint sinergies amb les ambaixades, consolats, consolats generals i oficines de l'Icex, que depenen del Ministeri d'Afers Exteriors. En aquest sentit, les oficines de la Generalitat de Catalunya destinades al comerç i al suport a les empreses han d'estar dedicades a complementar el servei exterior espanyol en l'àmbit comercial i de suport a l'empresa catalana i han de treballar de forma coordinada, d'acord amb la seva línia d'actuació i situant-se en aquelles zones on l'interès comercial d'obtenció d'inversió i d'internacionalització sigui veritablement útil i elevat.

Un altre aspecte destacable en el conjunt de compromisos per a una abstenció condicionada a aquests pressupostos és que, gràcies al Partit Popular de Catalunya, es produirà un gir en la despesa sanitària i educativa, per tal de garantir la seva universalitat, qualitat

i gratuïtat. El Partit Popular de Catalunya som els que garantim continuar disposant d'uns serveis sanitaris al servei de les persones i de les seves necessitats. Seguirem defensant el sistema sanitari i de benestar públic, per tal d'assegurar un dels aspectes troncats de l'ideari polític del Partit Popular de Catalunya, que és disposar d'un sistema sanitari, educatiu i de benestar públic universal, és a dir, per a tothom, gratuït i de qualitat.

I, finalment, com a aspecte essencial dins dels compromisos per a una abstenció condicionada, el Partit Popular de Catalunya hem reorientat part de la despesa en aquells que poden crear llocs de treball, és a dir, emprenedors, autònoms, microempreses, petites i mitjanes empreses i empreses en general. Per a això hem aconseguit introduir una línia de 25 milions d'euros en avals dirigida a autònoms amb dificultats, que s'afegeixen al total de 350 milions d'euros que van destinats a millorar la situació d'autònoms, microempreses i petites i mitjanes empreses, així com a facilitar la creació de noves idees de negoci per part d'emprenedors.

Per tant, amb aquest conjunt de compromisos per a una abstenció condicionada, hem aconseguit reorientar part de les prioritats del Govern i, a més, hem aconseguit introduir en l'agenda política l'estabilitat pressupostària, la reformulació de l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya i modificar despesa supèrflua, improductiva i innecessària per destinar-la a salut, benestar social i educació. Hem aconseguit fer un gir en aquests pressupostos davant del projecte inicial que presentava el conseller d'Economia i Coneixement en aquest Parlament, un gir necessari, que assegura la universalitat i qualitat dels serveis essencials com la sanitat o l'educació.

A partir d'ara, el Partit Popular de Catalunya fiscalitzarem el compliment dels compromisos per una abstenció condicionada, serem especialment exigents en garantir la qualitat i universalitat del servei sanitari i educatiu, seguirem reclamant al Govern que no deixi de costat els autònoms i les petites i mitjanes empreses, sinó al contrari, que els doni suport i oportunitats, que obligi que l'execució pressupostària haurà de fer-se amb el màxim rigor d'austeritat i de buscar la millor assignació de recursos dins les partides determinades pel Projecte de pressupostos.

A partir d'ara, el Govern de la majoria minoritària de Convergència i Unió té tres opcions en l'execució pressupostària. En primer lloc, tornar a la socioconvergència del debat d'investidura que només significaria anar en la línia del tripartit o del Govern socialista provisional i en funcions que encara governa Espanya gràcies al suport de Convergència i Unió i que significaria un greu perjudici en les possibilitats de Catalunya per sortir de la crisi.

Una altra opció que té el Govern és tornar a l'actitud de prepotència i falta de diàleg inicial en què va presentar aquest projecte de pressupostos en aquest Parlament, cosa que només portaria a la paràlisi governativa i legislativa que tindria importants efectes, greus, per sortir de la crisi.

O bé, el Govern també pot apostar pel diàleg, el consens i les reformes en la línia que planteja el Partit Popular de Catalunya, que no és altra que l'austeritat, l'estabilitat pressupostària, el manteniment d'un sistema de benestar universal i de qualitat i el suport als agents més dinàmics de la nostra economia que ens permeten crear llocs de treball.

El Partit Popular de Catalunya apostem per una oposició ferma i exigent, que fiscalitzi l'acció del Govern, que plantegi una alternativa política, que digui no amb arguments, amb un projecte diferenciat, però que actui amb sentit comú, escoltant la gent i amb responsabilitat. És aquesta responsabilitat que caracteritza el Partit Popular de Catalunya que fa que avui Catalunya no quedi paralitzada, que fa que avui Catalunya no entri en la incertesa econòmica sense pressupostos i que fa que avui Catalunya no entri en el desgovern sense tenir una previsió d'ingressos i una distribució de despeses per aquest any 2011.

Avui, Catalunya no entrarà en aquesta situació per la responsabilitat i actuació moderada i centrada del partit que estem liderant l'oposició al Parlament de Catalunya, el Partit Popular de Catalunya. Avui, Catalunya, després d'un any i mig, tornarà a disposar de pressupostos, per aquesta actitud responsable del Partit Popular de Catalunya, que és treballar per sortir de la crisi, des de l'austeritat, donant suport a l'economia productiva per afavorir el creixement d'ocupació, però que també és afavorir el manteniment i enfortiment de l'estat del benestar, ajudant aquells que menys tenen. És això el que ha fet el Partit Popular de Catalunya per garantir la cohesió social i les possibilitats de sortir de la greu situació econòmica en la qual ens trobem ara mateix.

Aquest és el nostre compromís amb els catalans i catalanes, i així ho continuarem fent, exigint i reclamant polítiques en la línia d'aconseguir que Catalunya pugui sortir de la greu situació econòmica i d'atur en la qual es troba.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També, per a fixar posició, i en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té ara la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Honorables consellers i conselleres, senyora Arderiu, senyor Maluquer, senyor Carné..., invitats tots, siguin molt benvinguts en els treballs d'aquest Ple. Voldria fer una intervenció, ben ajustada, que segur que els semblarà, penso, procedent.

I vull començar, naturalment, per dir el següent: hem enllestit un tràmit parlamentari de notable importància, s'hi han referit tots els grups parlamentaris, i hem assolit el nostre objectiu, el més important per aquest període de sessions. Conseller Mas-Colell, Govern, te-

nen vostès, el tenim tots, aprovat, pràcticament a les portes estem, el primer pressupost d'aquest Govern. Moltes felicitats.

I aquest és un tràmit a què hem procedit, després faré una referència a algunes de les paraules que aquí s'han dit, gràcies a l'esforç de totes i de tots els diputats, i també, vull agrair-ho, dels treballs del lletrat, el senyor Sol; del gestor, el senyor Zardoya, i de cada grup parlamentari. Jo haig d'esmentar aquí, doncs, la Clara Tarrida, per exemple, o en Pere Martínez, per exemple, i els companys que els han ajudat. Penso que, a més, interpreto tots els grups parlamentaris, ho han dit vostès: sense ells la nostra feina seria feixuga, per tant, comencem per donar-los les gràcies als qui ens han ajudat a la comissió i als qui ens han ajudat a treballar en cadascun dels grups.

I, després dels agraïments, fer-los una referència que vostès entendran, amb tota seguretat, i que explica el tipus d'intervenció que avui jo faré.

Senyores i senyors diputats, jo he tingut la paciència de comptar els minuts que vostès han intervingut, la paciència i la satisfacció. Exactament, cent deu; cent deu minuts farcits d'arguments. Uns, la veritat, més assenyats que altres, no els ho puc negar, però farcits d'arguments.

Jo tinc una intervenció de vint minuts i seria molt complicat que jo tractés de respondre aquests cent vint minuts. I he pensat un altre tipus d'intervenció: he pensat una intervenció centrada en fixar la posició del nostre grup parlamentari respecte al nostre pressupost. I, a més, un segon punt: anem a veure si des d'aquesta cambra, si més no des del nostre grup parlamentari, podem mirar, senyores i senyors diputats de tots els grups, una mica més enllà. Anem a veure si junts podem mirar una mica més enllà.

Estalviaré temps en l'àmbit del context. S'hi han referit pràcticament tots, i jo crec que, a més, com que tinc tant d'interès, té tant d'interès, el nostre grup parlamentari, que vostès entenguin el que diem, però la ciutadania entengui el que diem, que la situació és molt complicada. Vivim, consellers, diputades i diputats, dies convulsos, d'una autèntica transcendència. I Espanya i Catalunya no queden al marge de tota aquesta situació tan i tan complicada. Mots d'alarmisme? No. Mots de catastrofisme? Tampoc. Mots de realisme? Sí. I per valorar el que és el tret fonamental de la nostra intervenció com a Govern i com a grup parlamentari: coratge per afrontar la situació. És fàcil sumar-se a determinades concessions, legítimes. «Hi han altres alternatives», ho deia vostè, senyor Boada, i ho deia vostè, diputada Martínez-Sampere; ho deien tots: «Hi han altres alternatives.» Però hem cregut que aquesta alternativa –i ens han de donar el benefici del dubte– és la millor per a resoldre els problemes que el país té.

I admetem, senyores i senyors diputats, que ens podem equivocar. Però volem dir a la ciutadania que creiem que, d'aquesta manera, resoldrem els greus problemes que el país té. I assegurem que ens hi deixarem la pell per intentar-ho. Això és el que ha demostrat aquest tràmit parlamentari.

A nivell català, la situació també és important per la seva peculiaritat: dèficit, atur, deute, pagaments... La veritat és que encongeix l'ànima, però hi hem de fer front, i ho farem des de la perspectiva que millor resol els problemes. I, evidentment, senyores i senyors diputats, ho fem des de la ideologia, des de la concepció que ens és pròpia. I ja entendre el senyor Boada que no ho podem fer des de la ideologia que li és pròpia a vostè. Ens assegurarem als mateixos escons, i ni vostè ho podria resistir ni nosaltres tampoc. (*Veus de fons.*) Cadascú al seu lloc! Però ho fem des de la perspectiva que creiem –Boada, com vostè, eh?– que resol els problemes de la ciutadania. Podem estar equivocats, però ho intentem.

I, a més, crec que ho hem demostrat durant totes les comissions parlamentàries a les quals després faré una referència. Ho hem tractat fer sense posar, de veritat, la mirada al retrovisor. (*Veus de fons.*) De veritat. Inevitablement sempre hi ha una mica d'això. Encara recorde el tripartit..., set anys d'això. Sempre hi ha una mica d'això, però ho hem intentat, si més no, era la instrucció que els nostres portaveus parlamentaris ens donaven: «No poseu l'ull al retrovisor, pensem en el futur.» I així ho hem intentat de fer.

Ara, també li haig de dir el següent: vèncer la temptació d'ajustar comptes, no creguin vostès que no costa. No em costa..., de veritat que ens costa; però ho volem treballar perquè la gent ens entengui, i dir: «Escolti, ens hem trobat amb el dèficit, amb el deute, amb els pagaments, amb l'atur, i hem de combatre i tenim una llosa pesada, però ja no hi volem pensar en això, volem pensar en el futur.»

Ara, de totes maneres, no em puc estar de dir una cosa, una sola cosa: diputada, diputat, diputat Sergi de los Ríos, tots vostès, els diputats de l'oposició, han presentat un conjunt de reivindicacions que commou! Dues consideracions: cap autocrítica a fer? –cap autocrítica a fer? (*Veus de fons.*) No, no, no, no..., perdoni'm, ja dic que no em puc estar de dir-los aquesta consideració. O sigui, nosaltres podem presentar aquí tantes, i tantes, i tantes, i tantes reivindicacions, un munt!, sense una sola autocrítica?, o sense una reflexió que diguin: «Mirin, això que hauríem d'haver fet nosaltres, els toca fer-ho a vostès.» Senzill, elemental i elegant: «Això que els demanem a vostès ens hauria tocat, en part, fer-ho nosaltres.» Tot això que ens ha demanat el diputat Boada, amb tant d'entusiasme, amb tanta càrrega ideològica, i la diputada Martínez-Sampere, i el diputat De los Ríos, no podien posar aquest entusiasme, aquesta passió, aquest nervi, aquesta determinació a fer-ho durant set anys, i molt particularment els últims dos anys? No ho podien fer, això? (*Veus de fons.*)

Però, però, però, però..., diputades i diputats, he dit que volia mirar cap al futur, no el passat. (*Veus de fons.*) I només feia aquesta referència... Una última perla..., una última perla que aquesta sí que no me la puc permetre. Ha dit, el diputat Boada, i això m'ha tocat l'ànima, que som... –conseller Mas-Colell, mai l'hauria vist d'aquesta manera–, som uns fanàtics del dolor! Diu que la dreta som uns fanàtics del dolor. Pregunta: fanàtics? Boada, fanàtics? Sense adjectiu i sen-

se cap complement... (*veus de fons*), ni cap comentari. Boada, vostè ens ve a dir aquí que nosaltres som uns fanàtics? Que Déu el perdoni. (*Rialles.*)

Bé. Que Déu el perdoni i els ciutadans també, que en part només l'han perdonat en part, perquè té la representació que té: petiteta i escarransida, convençut, convençuts com estan... (*Veus de fons.*) Amb tot el respecte..., i, qui me'l reclama?, amb tot el respecte. Vam parlar, precisament, d'aquestes coses ahir a la comissió, diputat. I deia: «Mentre ens expresseu dient el que diem.» O no és petita la representació d'aquest grup parlamentari comparada amb la dels altres? O és que creu vostè, diputat, que hem d'acceptar inacabablement lliçons una i una altra vegada d'aquells que han estat en el Govern, d'aquells que han estat sancionats al vot i que vénen aquí a donar-nos lliçons..., que, naturalment, de tot allò que puguem aprendre, diputat Boada, estem interessadíssims a fer-ho. Dit això, fora.

Hem tingut serrells, també, en un debat, s'han parlat de coses... Recordo el diputat Bertran fent tot un conjunt de consideracions altament interessants; també el diputat Laporta, també el diputat De los Ríos. Vull rescatar-ne una, diputat De los Ríos, una, per passar a la segona part de la meua intervenció: vostè ha fet una reflexió seriosa sobre el pacte fiscal. De los Ríos, la compartim.

Vostè ha dit: «Escolti'm, patim el que patim, perquè no tenim el que hem de tenir.» I això és el que ha de saber el poble de Catalunya: «Patim el que patim perquè no tenim el que hem de tenir, i no podem tapar-nos els ulls.» Les alternatives són una mica diferents, n'hi han de més tenses –aquí s'ha sentit–, n'hi han de molt toves, n'hi han de molt..., de molt poc decidides, però estem d'acord en el fonamental. I vull dir aquí, mentre no hi hagi cap diputat que em corregeixi, que, per al decurs dels treballs de la Comissió per al pacte fiscal en l'àmbit del concert, o el concert en l'àmbit del pacte fiscal, com en vulguem dir, tothom està disposat a això, a parlar-ne. Jo ho agraeixo molt, senyor De los Ríos, i que vostè faci aquest esment. I que, a més, el fem com l'hem de fer: valents i decidits. No tenim el que és nostre. No tenim el que hauríem de tenir. No tanquem els ulls i batallem per tenir el que hem de tenir i per resoldre els problemes que hem de resoldre.

Primera part enllestida, anem a la segona part. El pressupost del 2011 està enllestit. I tenim pràcticament a les portes el 2012 amb el seu pressupost. Ja tenim el 2011 i el 2012. No em referiré als elements que conformaran –òbviament ho farà el Govern en el seu moment– el pressupost del 2012, però hem sentit a dir al conseller Mas-Colell i al president Mas que viuran molt, molt, molt d'aquest plantejament que ens hem vist obligats a fer per al 2011.

Volem dir a la ciutadania que treballarem amb la mateixa determinació i el mateix coratge pel pressupost del 2012. Però els volem dir, evidentment, que, diputats i diputades, mà estesa. S'han queixat vostès, tots els diputats, singularment els tres primers diputats intervinents, d'una manca de mà estesa per part del Govern. No la sé veure; no la sé veure, la manca de mà estesa –Milà, la manca de mà estesa–, no la sé veu-

re. Però, en qualsevol cas, si mirem al futur, diputats i diputades, anem a pensar a veure si el pressupost del 2012 pot ser diferent.

La senyora Martínez-Sampere es queixava, i jo l'entenc; he estat set anys –set anys, diputada–, fent de portaveu a l'oposició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i era difícil per a mi i per als meus companys i companyes: quan passava el tràmit parlamentari, comptàvem les esmenes aprovades i ens sobraven dits. (*Veus de fons.*) Sí. Ara a vostès els sobra tota la mà.

Però, Sabaté, a vostè, que no hi era, deixi'm que li faci només un recordatori. Any 2010, esmenes aprovades de Convergència i Unió: una; ens en sobraven quatre, de dits. Resta d'esmenes aprovades: cinc; autoesmenes del tripartit. Ep!, i a nosaltres, diputada Martínez-Sampere –que vostè aquí s'ha exclamat, dolguda, i jo ho entenc–, quin greu que ens sabia; ja ho entenem, això. Però jo vaig acceptar les explicacions del conseller Castells quan deia..., em costava, eh?, però quan deia: «Escolti'm, hi ha la coherència d'un pressupost, no volem que aquesta coherència trontolli.» El que va dir el conseller Castells segur que ho pot repetir el conseller Mas-Colell. La coherència, com hem entès, d'aquest pressupost no volem que trontolli.

Però això, senyor conseller –estic convençut que penssem igual–, no impedeix que, de cara al 2012, vegem si podem traduir aquesta voluntat d'acord, aquesta voluntat de pacte, aquesta voluntat de no sentir-se a banda; anem a veure-ho. I nosaltres pensem ja en el pressupost de l'any que ve, amb aquests set eixos que han caracteritzat aquest, i ja pensar de cara al futur.

Dues consideracions sobre el tràmit parlamentari, que no són usals, però jo les vull fer. Jo valoro la intervenció de tots els grups parlamentaris. He estat, durant aquest tràmit parlamentari, president de la comissió, i els he vist treballar a tots amb empena i amb voluntat de fer les coses. I jo vull donar a tots els portaveus i a tots els diputats –Boada, a vostè el primer– les gràcies per l'esforç fet a la comissió. Ha sortit com ha sortit, i tenim les diferències que tenim, però ningú posarà en dubte la voluntat per part de tots de tirar endavant els treballs de la comissió i de la manera que ho han fet.

Òbviament, el balanç és diferent per nosaltres. Hem tingut adversaris, que tant de bo els puguem canviar en el futur per aliats, i hem tingut aliats, com el PP i el senyor Laporta.

Senyor Laporta, vostè ha fet una intervenció aquí que, des del meu punt de vista, ja li ho vaig dir el dia anterior, l'honora. Diu: «Jo no estic d'acord amb tot el que vostès diuen, eh? Però vostès demostren tant de coratge que jo els dono suport. Jo no estic d'acord amb l'orientació que vostès plantegen en el seu conjunt, fins i tot el pacte amb no sé qui m'inquieta» –ha dit això, senyor Laporta–, diu: «però jo valoro el coratge d'aquest Govern, valoro la determinació d'aquest Govern, valoro l'herència que reben, valoro la situació amb què es troben, valoro les necessitats de convèncer la gent que aquest és el camí, i hi voto a favor.» Laporta, gràcies.

I el PP ha fet una variant, que sempre el senyor Coto posa en la seva dimensió corresponent. El senyor Coto té una particularitat, Coto, que Déu la hi conservi; és la següent: vostè arriba a un acord, però es passa les nou desenes parts de la intervenció quasi, quasi dient tot allò en què no està d'acord. Deu ser aquest *input* juvenil que té, que el temps ja corregirà, però l'important és que estiguem d'acord en el que estem d'acord. Vostè ha fet un llistat i, naturalment, jo no m'hi referiré. Però també vull donar les gràcies al Partit Popular, al Grup Parlamentari del Partit Popular, perquè ens ha permès tirar endavant aquesta iniciativa que per a nosaltres era tan i tan important.

I remarcar les iniciatives on hem estat d'acord. Són les següents: una, creixement econòmic i igualtat d'oportunitats; dues, suport a les empreses, política de crèdit i avals; tres, defensa de les polítiques socials; quatre, impuls de la Catalunya industrial; cinc, l'aposta per l'ensenyament i la formació; sis, a totes per la innovació i la recerca, i set, reforma de l'Administració. Aquest és el gruix, aquest el moll de l'os de la nostra política i d'aquest pressupost, i el que presentem a la ciutadania, amb la confiança que amb aquests eixos i aquests pressupostos començarem a treballar en la línia en què fa molt de temps que el país requereix que es treballi.

Voldria dir, fer la darrera part de la meua intervenció, i, sorprenentment, no esgotaré, president, el temps que em correspon. I ho voldria fer... (*Veus de fons.*) Sorprenentment. (*Veus de fons.*) Si em provoquen, el gastaré. (*Rialles.*) Si no, no. Acabo, acabo, senyora diputada, ja ho veurà.

Jo crec que un debat d'aquestes característiques exigeix enviar un missatge clar a la nació; és del que es tracta. Els he dit al començar que no tenia tant d'interès a entrar en polèmica amb els grups parlamentaris com poder enviar un missatge clar. Tenim un govern... Vostè, senyor Nadal, demanava coses semblants aquest matí; l'he sentit altres vegades que demana coses semblants. Deixi'm que digui que estem molt d'acord en això, estem molt d'acord per passar a l'acció en aquest sentit. Tenim un govern amb competència, tenim un govern amb coratge i tenim un govern en què, a diferència d'altres moments de governs anteriors, fem el que creiem que hem de fer, passi el que passi, amb un plat que no és de gust per a ningú. Vostè que, Nadal, és un parlamentari experimentat, vostè no creu que ens agradaria un altre tipus de pressupost? No creu que se'ns faria més fàcil la vida si veritablement poguéssim tenir un pressupost amb què poguéssim fer front a tot? O és que creu que aquest grup està identificat, anquilosat en un àmbit pervers d'una ideologia perversa que vol fer mal a la gent? És que hi ha algú que cregui que hi ha un govern a Catalunya que vol fer mal a la seva gent? Volem ajudar la nostra gent.

La diferència és: com l'ajudem? De manera diferent de com vostès ho plantegen. (*Remor de veus.*) No parlin, no parlin. Com hi ajudem? Ben senzill. Vostès el que diuen és: «Augin els impostos», i nosaltres diem: «Atura l'activitat econòmica. –Busquin ingressos amb l'increment d'impostos. –No serveix per la nostra situació. –Posin l'accent només en polítiques socials.

–Ens carregarem la societat del benestar.» I tenim un model diferent. Ara, el conjunt de la ciutadania ha de saber que això és el que toca, i que fem el que hem de fer, i que això és la voluntat d'aquest Govern, fer el que hem de fer.

Acabo, senyor president, dient el següent. En un debat d'aquestes característiques, senyores i senyors diputats, ens podem posar d'acord, crec, que el Parlament ha fet la seva feina, els grups parlamentaris han fet la seva feina, i des dels grups que donen suport al Govern penso –i els ho agraeixo– que hem obert una porta a l'esperança i a la confiança. A l'esperança i a la confiança per què, ciutadans del país, diputades i diputats? Confiança i esperança per què? Per vèncer la crisi, per doblegar-la, per crear llocs de treball, per reactivar la nostra economia, per fer d'aquest país un país pròsper, per posar les bases de la nostra prosperitat i del nostre creixement, i de caminar junts per fer altres coses en la línia en què alguns diputats també s'han expressat.

Aquest ha estat el *leitmotiv* i el desvetllament dels diputats i les diputades de Convergència i Unió: fer possible que, avui per avui, el país tingui un bri d'esperança. I amb un govern amb coratge, amb voluntat política i amb determinació, les coses són més fàcils avui que ahir.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Cridem a votació. (*Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar.*) Senyor Nadal, sí. Ha regalat, senyor diputat, cinquanta-nou segons.

Joaquim Nadal i Farreras

Que gastaré en la part que vostè m'atorgui, presidenta, per les al·lusions que m'acaba de fer el diputat Fernández Teixidó amb tanta amistat.

La presidenta

Trenta segons.

Joaquim Nadal i Farreras

Simplement per dir, senyora presidenta, senyor diputat, que, en tècnica pressupostària i per generar confiança a la nació, no veig en què es diferencien els diners deguts del Fons de competitivitat dels 759 o els 200 de venda d'actius patrimonials, que sí que figuren als pressupostos que ara votarem.

(*Pausa llarga.*)

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, atès que se'ls ha lliurat el dossier del Ple, en el qual apareixen les votacions que es faran per a aquest projecte de llei, els proposo que fem les votacions d'acord amb el guió que s'ha repartit prèviament, i, per tant, no esmentaré específicament els articles ni les esmenes que estem

votant, sinó el conjunt dels blocs de la votació, entenent que començarem de menor a major i que en cada bloc de votacions hi ha diferents votacions. D'acord? *(Pausa.)*

Començarem amb les votacions del primer bloc d'esmenes, que són les presentades pel Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència.

Primera votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a la segona votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 117 en contra i 13 abstencions.

Passem ara a la tercera votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 118 en contra i 13 abstencions.

Passem ara a la quarta votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 118 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a la cinquena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 128 en contra i 3 abstencions.

A continuació farem les votacions del segon bloc d'esmenes, les presentades pel Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Farem ara la primera votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 113 en contra, 18 abstencions.

Passem ara a la segona votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 110 en contra.

Passem ara a la tercera votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 100 en contra i 18 abstencions.

Passem ara a la quarta votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 62 en contra, 18 abstencions.

Passem ara a la cinquena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 62 en contra, 28 abstencions.

Passem ara a la sisena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 72 en contra, 18 abstencions.

Passem ara a la setena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 103 en contra, 28 abstencions.

Passem ara a la vuitena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 100 en contra i 28 abstencions.

Passem a la novena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 62 en contra, 27 abstencions.

Passem a la desena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 62 en contra, 46 abstencions.

Passem a l'onzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 62 en contra, 56 abstencions.

Passem a la dotzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 72 en contra, 56 abstencions.

Passem a la tretzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 72 en contra, 46 abstencions.

Passem a la catorzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 85 en contra, 28 abstencions.

Continuarem amb el tercer bloc d'esmenes, que són les presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Primera votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 83 en contra.

Passem a la segona votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 83 en contra.

Passem a la tercera votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 41 vots a favor, 83 en contra i 10 abstencions.

Passem a la quarta votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la cinquena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor i 83 en contra.

Passem ara a la sisena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 62 en contra i 18 abstencions.

Passem ara a la setena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 62 en contra i 18 abstencions.

Passem a la vuitena votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la novena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 65 en contra i 31 abstencions.

Passem ara a la desena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 80 en contra, 3 abstencions.

Passem ara a l'onzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem ara a la dotzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la tretzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 62 en contra, 31 abstencions.

Passem a la catorzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 53 vots a favor, 63 en contra, 18 abstencions.

Passem ara a la quinzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 62 en contra, 18 abstencions.

Passem ara a la setzena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la dissetena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 62 en contra, 18 abstencions.

Passem a la divuitena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la dinovena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 62 en contra, 18 abstencions.

Passem a la vintena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 72 en contra, 21 abstencions.

Passem a la vint-i-unena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 62 en contra, 49 abstencions.

Passem a la vint-i-dosena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 61 en contra, 49 abstencions.

Passem a la vint-i-tresena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 32 abstencions.

Passem a la vint-i-quatreena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 65 en contra, 46 abstencions.

Passem a la vint-i-cinquena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 62 en contra, 49 abstencions.

Passem a la vint-i-sisena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 80 en contra, 31 abstencions.

Passem a la vint-i-setena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 80 en contra i 31 abstencions.

A continuació, farem la votació del quart bloc d'esmenes, que són les presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Primera votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la segona votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la tercera votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 72 en contra, 52 abstencions.

Passem, ara, a la quarta votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 62 en contra, 31 abstencions.

Passem a la cinquena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la sisena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 62 en contra, 24 abstencions.

Passem a la setena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la vuitena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 62 en contra, 49 abstencions.

Passem, ara, a la novena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Ara passarem a la votació del cinquè bloc d'esmenes, que són les presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Primera votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la segona votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la tercera votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la quarta votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 72 en contra, 23 abstencions.

Passem a la cinquena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 62 en contra, 31 abstencions.

Passem a la sisena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra, 21 abstencions.

Passem a la setena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 82 en contra, 24 abstencions.

Passem a la vuitena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 72 en contra, 24 abstencions.

Passem a la novena votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor i 80 en contra.

Ara farem la votació del sisè i últim bloc d'esmenes, que és l'esmena presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Subgrup Parlamentari de Ciutadans.

Única votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots afirmatius, 62 negatius i 18 abstencions.

Finalment, un cop acabades les votacions de les esmenes reservades, passarem a la votació del text del dictamen del projecte de llei.

S'inicia la votació.

El Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2011 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions.

S'aixeca la sessió fins a dos quarts de cinc.

(Alguns aplaudiments.)

La sessió se suspèn a dos quarts de tres de la tarda i un minut i es reprèn a dos quarts de cinc i onze minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Francesc Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, de Cultura, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família, i de Justícia.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, reiniciem la sessió plenària amb el punt cinquè de l'ordre del dia, que és: debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de llei de mesures fiscals i financeres.

Projecte de llei de mesures fiscals i financeres (tram. 200-00006/09)

El debat s'iniciarà amb la defensa de les esmenes reservades i el posicionament dels grups parlamentaris, per ordre de major a menor.

Té la paraula en primer lloc, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Honorables consellers, honorable consellera, senyors i senyores diputades, venim a fer el debat en aquests moments de la llei que acompanya els pressupostos generals, els pressupostos de la Generalitat de Catalunya; uns pressupostos, s'ha dit i s'ha vist aquest matí, que expressen el model pel qual han optat Convergència i Unió i el seu Govern.

Aquesta és una llei complexa, una llei heterogènia en el seu contingut, però coherent, amb unes línies bàsiques ja traçades pels pressupostos aprovats aquest matí, gràcies al pacte, a l'acord entre Convergència i el Partit Popular: retallades en despesa social, rebaixes fiscals i començar a posar les bases d'un model social i econòmic que el Govern encara no ens acaba d'explicar; un model, pel que sembla, certament vergonyós

o vergonyant, vist amb quin poc entusiasme Convergència defensa el seu pacte pressupostari amb el Partit Popular, doncs, fent-se fotos, diguem-ne, robades pels passadissos del Parlament.

Deia que aquesta és una llei complexa per la seva naturalesa, i avanço que no podré fer esment de totes les esmenes que han fet la resta de grups parlamentaris per una qüestió de temps, però hem mantingut una certa coherència en allò que nosaltres defensem, en la seva orientació. Deia que és una feina complexa, que jo vull donar les gràcies per endavant als portaveus sectorials del meu grup parlamentari i a l'equip tècnic, el David Fuentes i la Odile Rombouts, per la col·laboració, i també a les entitats –aprofito per saludar els amics de la Pimec– i les persones que han fet esmenes i propostes.

Senyor conseller, per nosaltres aquesta no és una llei de mesures, és senzillament la culminació dels pressupostos més regressius que hem tingut en molts anys. I nosaltres ens hi oposarem, primer, perquè vostès han optat per triar un soci preferent per als pressupostos, però sobretot perquè per nosaltres ni els pressupostos ni aquesta llei són útils per a la sortida de la crisi, perquè desaprofiten les competències que en matèria fiscal té la Generalitat de Catalunya i perquè, en definitiva, aquest projecte de llei referma les retallades per la via de suprimir taxes, suspendre lleis socials o retallar prestacions.

Diem que no són útils per a la sortida de la crisi perquè aquest matí, quan el president de la Generalitat parlava de prioritats, parlava d'ocupació, però creiem que és un clam, ja és un clam l'absència d'un full de ruta clar, per part d'aquest Govern, de com sortir de la situació de la crisi econòmica real –real–: de l'economia real, dels empresaris reals, dels treballadors reals, dels autònoms reals, dels comerciants reals. Vostès tenen uns pressupostos comptables, s'han regit pel criteri comptable, més que pel criteri de propiciar la reactivació econòmica, i això té conseqüències.

En aquestes lleis en concret, vostès, entre altres coses, desarticulen, desfan, desnaturalitzen la renda mínima d'inserció, per exemple; suspensen la Llei de barris, per exemple; proposen apujar el cànon de l'aigua –hem de veure com acaben les seves converses amb el Partit Popular–, i suprimeixen altres cànons.

Miri, conseller, és evident que el Grup Socialista no abonarà polítiques de retallades, aquestes que estan pactant vostès amb el Partit Popular, però, malgrat això, nosaltres som conscients de la situació greu que viu la nostra economia i les conseqüències socials que té, i som també conscients de les necessitats de reformes. Però, conseller, les reformes no són necessàriament retallades, o no són l'equivalent a les retallades. Reformar és adaptar la despesa pública a la realitat de la situació econòmica; reformar és garantir la pervivència del nostre sistema de benestar; reformar és mantenir l'equitat i la qualitat de vida dels ciutadans, en especial dels més febles. I aquest és justament el sentit de les esmenes del nostre grup: salvaguardar les polítiques socials, evitar retallades i afavorir una fiscalitat justa i suficient, restablint l'impost de successions per

a les rendes més altes i implantant una nova fiscalitat de caràcter mediambiental.

Dèiem que vostès han aprofitat aquesta llei per fer més retallades, i una de les que més sorprèn i sobta és la desarticulació de la renda mínima d'inserció. Jo sobre això volia fer una reflexió prèvia: no creu, conseller, que aquesta reforma d'aquesta envergadura no hauria d'haver estat subjecta a una reforma de la llei com a tal? I no hauria d'haver estat el conseller Cleries el conseller responsable de venir a aquesta cambra a explicar les causes i les conseqüències, sobretot les conseqüències socials, que tindrà la desarticulació de la renda mínima d'inserció?

Vostès plantegen una reforma que, un cop més, té com a objectiu la comptabilitat, plantejant retallades per a les persones que han d'entrar a ser subjectes d'aquesta renda mínima d'inserció, desnaturalitzant l'objectiu de la renda mínima, posant límits temporals, teòricament per evitar cronificacions, la qual cosa tindrà com a conseqüència que faran pagar justos per pecadors, i sobretot perquè la renda mínima d'inserció, senyor conseller, amb aquesta reforma que fan així, de passada, amb aquesta llei, senzillament deixa de ser un dret; deixa de ser un dret, ras i curt. Limitar la dotació econòmica en la renda mínima d'inserció en funció de les disponibilitats pressupostàries converteix el que era un dret en una prestació gracieble del Govern de Catalunya. Aquest és el salt quàntic que fan vostès amb aquesta reforma, i aquí no vindrà ningú a explicar-ho, no vindrà el conseller del ram a explicar-ho.

I a més a més, doncs, obliden, obvien els acords que tenen subscrits amb els agents socials –amb els sindicats en aquest cas– sobre el procés d'actualització en base a l'indicador de renda de suficiència, que, com vostè sap, s'actualitza cada any.

Una altra gran tisorada és la Llei de barris. Vostès no han volgut modificar, no han volgut fer cap tipus de concessió, suspenen la llei, que *de facto* és que no hi hagi política urbana i social a molts municipis i barris de Catalunya. Ens trobem de nou davant la lògica d'un govern que pretén esborrar polítiques del passat sense substituir-les per cap alternativa. Els més de cent barris que s'han beneficiat d'aquests ajuts han tingut com a beneficiàries més de 600.000 persones a Catalunya, conseller, que han vist millorar la seva qualitat de vida des del punt de vista urbanístic i la seva convivència social.

I arribem a una altra gran tisorada, una altra gran reforma feta per la porta del darrere, no de l'envergadura de la de renda mínima d'inserció, però Déu n'hi do, que és el cànon de l'aigua. A l'espera de saber quina és la bona nova que el grup de la majoria pugui fer o a què pugui arribar amb el Partit Popular, sabent, ja d'entrada, que qualsevol acord al qual vostès puguin arribar..., al final acabaran pagant els de sempre. Això també és una tisorada, perquè la política d'aigua i, sobretot, la política de tarifes d'aigua també són polítiques socials. I ens sembla un despropòsit que el seu grup entrés, amb nocturnitat i traïdoria, aquesta apujada per via d'esmena.

I vam dir, i ho mantenim, conseller, que no donarem suport a apujades lineals de taxes o impostos de qual-sevol mena mentre es retallen impostos progressius o se suprimeix l'impost de successions. Però també li vam dir, i li ho reiterem, que estem disposats a parlar de model i estem disposats a parlar de gestió de polítiques d'aigua. Però, per a futurs debats, ens agradaria deixar clar sota quins principis nosaltres encetaríem un debat d'aquestes característiques. I és el principi d'intervenció pública –principi d'intervenció pública. Perquè el mercat de l'aigua és un mercat desequilibrat, entre el consum i la disponibilitat de l'aigua; perquè s'han de mantenir uns estàndards elevats de qualitat. I això requereix inversions en depuradores. Perquè la política tarifària és una política pública i és una política social. I això requereix intervenció.

I permeti'm que li recordi que, malgrat alguns d'aquests desequilibris pressupostaris que s'arrossegueu, feia dècades que hi havia deficiències en matèria de política d'aigua, i no va ser fins al 2006, amb els governs de progrés, que no es van iniciar les obres hídriques que el país necessitava, i que el país necessita.

També faré un esment del retall en matèria de cooperació internacional que vostès mantenen en el seu text, no només en els pressupostos de la Generalitat, sinó també en oblidar el compromís amb el 0,7 per cent; en permetre l'entrada a empreses, entitats privades amb afany de lucre, en la gestió de la cooperació, tal com està en aquests moments redactada la seva proposta, i la no-participació dels agents de la cooperació catalana en el Consell de Cooperació de la Generalitat.

Després, vostès continuen mantenint, doncs, uns regals o una mena de condonacions de cànon que no vénen massa al cas, per exemple, pel que fa a la taxa sobre la deposició controlada de residus. És a dir..., ho suposo o ho suposem, perquè no ho han aclarit, no ho van aclarir en el debat a la totalitat, que això es tracta de donar ajut al sector de la construcció: 27,6 milions, segons els nostres càlculs, en dos anys.

No seria millor, conseller, agafar aquests 27 milions i, en lloc de suspendre el cànon aquest, haver mantingut la Llei de barris i haver reactivat el sector de la construcció per la via de continuar fent reformes urbanístiques en alguns barris? No seria una manera més eficient i socialment útil? Vostès s'estimen més congelar cànon en alguns sectors i suspendre la vigència de lleis de caràcter social.

I, per anar acabant, també volem parlar de reforma fiscal. Volem parlar d'ingressos. Deia, el president de la Generalitat, que havien estat coratjosos –ha dit «coratjosos»– aquests sis primers mesos. I nosaltres ens preguntem: Coratjosos, amb qui?, amb les grans fortunes o amb els usuaris de la sanitat pública? Coratjosos en què?, en retallar despesa o en plantejar una autèntica reforma fiscal? Coratjosos, per a què?, per mantenir el nostre sistema de benestar, «model suec» que esmentava el portaveu del Govern, a partir de reformes valentes o començar de la maneta del Partit Popular un model de desregulació i desmantellament del sector públic?

Miri, el nostre grup planteja en trets generals una proposta de reforma fiscal. I fixi's que ho fa un partit de l'oposició –fixi's que ho fa un partit de l'oposició. Perquè, parlant de coratge, on era el coratge de l'oposició de Convergència, quan era a l'oposició, que denunciaven les mesures d'austeritat pressupostàries que havien d'aplicar els governs anteriors, i, alhora, demanaven rebaixes fiscals? Aquesta és la típica i tòpica equació impossible de les oposicions irresponsables. Nosaltres no ho estem fent en aquest debat, nosaltres estem plantejant apujades d'impostos i estem plantejant una nova fiscalitat que té a veure amb el medi ambient i amb altres activitats.

Per tant, nosaltres diem «no» a les retallades, però li estem dient «sí» a les reformes. I li estem dient «sí», en concret, a fer una reforma fiscal acordada, perquè sí que es pot quadrar l'equació. No és veritat que no es pugui quadrar aquesta equació si Convergència tingués el coratge de fer-ho. És més fàcil fer retallades i pactar amb la dreta. És evident, és molt més senzill. Però, si vostès tenen el coratge de plantejar reformes en profunditat, el nostre grup estarà per escoltar i per arribar a acords, si és el cas.

El nostre grup, deia, ha mantingut –l'ha mantinguda– aquesta proposta de parlar també d'ingressos. I vaig acabant, que s'acaba el temps. I, entre aquesta política, parlem d'impostos sobre els beneficis obtinguts en la generació d'energia d'origen nuclear; parlem d'impostos sobre emissions de CO₂ per part de persones físiques; parlem de taxes als consumidors de béns i serveis turístics, i estem parlant de més impostos. Però també parlem de fer un pla antifrau: no pot ser que mentre tots s'estrenyen el cinturó i demanem més pressió fiscal, no se sigui més rigorós contra l'evasió i el frau fiscal.

Per anar acabant, no tot han estat esmenes rebutjades, amb relació a la majoria. De fet, i aprofitant que tenim aquí els amics de la Pimec, els diré que nosaltres donarem suport a l'esmena transaccionada per Convergència i el PP pel que fa a venda no sedentària, amb el benentès que el nostre grup també ha entrat una proposta de resolució que ve a dir que aquest sector hauria d'estar exclòs de la directiva de serveis, per les seves peculiaritats. Nosaltres pensem que aquí hi ha la solució de veritat; allò altre tots sabem que és un camí incert, com a mínim.

En conclusió, conseller, nosaltres volem contribuir a tenir una estratègia clara de la recuperació econòmica, també, a través d'aquesta llei; que l'ajust necessari sigui compatible amb la preservació de la cohesió social, a habilitar ingressos extraordinaris si és necessari, a fer...

La presidenta

Vagi acabant...

Jaume Collboni Cuadrado

...vaig acabant, presidenta–, i a fer plans d'estímul en els sectors concrets, també, per la via fiscal.

Si vostès tenen el coratge, o haguessin tingut el coratge d'encetar aquest camí, potser ens hauríem trobat.

Gràcies, presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Senyors diputats, senyores diputades..., bé, en primer lloc, m'agradaria agrair, doncs, la tasca del lletrat i, especialment, també, de totes les persones que han col·laborat a elaborar, doncs, les esmenes que hem presentat des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida, assessors, treballadors, la gent del territori, que ens han ajudat a fer la feina de totes les esmenes que hem presentat, treballades, doncs, amb molts sectors.

Vull començar dient que aquest és un debat decebedor, per la manca, també, de diàleg en l'elaboració d'aquesta llei i per la manca de disposició en aquest diàleg. El Govern de Convergència i Unió no ha deixat d'assenyalar culpables els últims mesos, d'acusar d'irresponsables els grups parlamentaris que no compartim els seus pressupostos i les propostes que fa el seu Govern. I des del Govern van repetint que som els altres els inflexibles, els que diem «no» per al no. I avui ho tornava a fer, també, el president Mas en resposta a en Joan Herrera.

Realment, se n'ha de saber molt, d'interpretar un paper, per anar repetint que són la resta els qui no volen parlar. Han entrat a governar com una piconadora. Volen canviar set anys de govern d'esquerreres en sis mesos, i la crisi és la seva excusa; amb uns pressupostos que no retallen, sinó que passen la destal, que deixa hipotecat realment el nostre estat de benestar, o aquestes lleis òmnibus que desmantellen les polítiques de medi ambient, d'habitatge, de política industrial, i que també són una bomba en el sistema sanitari.

I tot sense voler asseure's ni amb entitats, ni amb tots els grups parlamentaris, que és el que tocava. Perquè vostès trien la foto segons els convingui. Però el que no puc entendre és com s'atreveixen a dir que la resta ens neguem a parlar quan no van dedicar ni deu minuts al debat en ponència de la Llei de mesures fiscals i financeres –ni deu minuts–; ni ens van plantejar els motius de les seves pròpies esmenes, i, evidentment, no van donar cap raó de les nombroses esmenes que havien presentat la resta de grups parlamentaris.

I és una llàstima, perquè parlem de coses substancials: parlem de la fiscalitat, de la renda mínima, d'inserció, de l'habitatge, de la Llei de barris, de l'aigua... –plantegeu-vos. Vostès no donen ni cap explicació ni cap motivació. Per què? Ja ho teníem tot enllestit amb el Partit Popular.

I, sincerament, amb aquestes formes, són vostès els que s'atreveixen, via el portaveu del Govern, que sembla moltes vegades més un tertulià que un representant institucional, a dir-nos que és el nostre grup parlamentari que no és dialogant?, o a dir-nos que defensa més un model autoritari que no pas el de Suècia? Sincerament, això deu ser que no s'han mirat cap de les propostes que els hem fet. Vostès governen amb prepotència, amb prejudicis, i el que els passa, a vostès, és que potser els agradaria tenir una oposició com Cuba, com parlava el senyor Homs, i no, aquesta oposició no és callada.

Vostès creuen que el Govern té credibilitat quan diuen que el nostre model s'allunya molt de Suècia? Nosaltres entenem que la perden, perquè, si no, és que no han llegit res del que li hem proposat.

Miri, nosaltres estem aquí, i en aquestes esmenes a la llei d'acompanyament, de mesures fiscals, el que hem volgut és plantejar alternatives a les seves, perquè entenem que sí que existeixen, i que són útils, i que estan al servei de la gent. No estem ni per fer-nos fotos ni adherir-nos al discurs de l'ortodòxia de les retallades. Per això ja tenen el Partit Popular, perquè hi coincideixen fil per randa ideològicament. Però el que plantejem, des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, són simplement uns pressupostos i una fiscalitat que reparteixen els esforços amb una mínima sensibilitat social ambiental.

Per tant, pujo al faristol convençuda que hem fet la feina de posar alternatives en aquests pressupostos. Entenem que són evitables. Des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida hem plantejat prop de setanta esmenes; esmenes treballades amb experts, amb organitzacions socials, i també amb referents polítics d'arreu d'Europa. I les esmenes les plantejaré dividides en tres blocs.

En primer lloc, i el més important, el de fiscalitat: el que plantejem són nous impostos per avançar en diversos sentits. En primer lloc, utilitzar l'autogovern i el poder tributari que tenim per avançar en una fiscalitat més justa. No plantejem una apujada d'impostos indiscriminada, com fan vostès amb el populisme fiscal, espantant a tothom, sinó que el que plantejem són mesures que afavoreixen la redistribució, i a aquells sectors que sí que tenen marge per contribuir, i que generen despeses en el sector públic o afecten negativament la salut i el benestar dels ciutadans. Per tant, demanem una contribució extra d'aquells que sí que tenen marge.

Alguns exemples de les esmenes: en primer lloc, un impost sobre els dipòsits de les entitats de crèdit. Aquest impost gravaria els dipòsits de les entitats bancàries i financeres. I això, diguéssim, no destruiria el sistema financer, això ja s'està aplicant, avui, a Extremadura o a Castella - la Manxa, i s'ha proposat recentment a Itàlia. I els ingressos potencials a Catalunya arribarien fins a 200 milions d'euros. O un impost sobre l'energia nuclear. Aquest impost gravaria la producció de quilovats d'energia nuclear, com fan, per exemple, a Suècia o a la República Txeca, o a Castella - la Manxa; i això no és un desastre per a l'economia. O un im-

post sobre les emissions contaminants de sofre i nitrogen, o sobre les emissions de CO₂.

També plantejem un impost sobre les empreses turístiques, les estades; la creació d'un impost per pernociació, i que seria progressiu en funció de la tipologia d'estada, ja sigui allotjament de luxe i, evidentment, molt menor. Això s'ha aplicat a molts països europeus, i cada vegada també ho demanen més ciutats, per l'impacte que també té el turisme en molts dels serveis d'aquestes ciutats. I no ha tingut, allà on s'ha aplicat, un impacte negatiu per al sector.

Però també exigim canvis en les decisions preses en fiscalitat, i els demanem una modificació dels impostos i de les decisions que han pres.

En primer lloc, l'impost de successions i donacions. Com a mesura de mínims, els demanem que corregixin la temeritat de la seva supressió. Però, a més, si creuen que no era gaire, i que, per tant, podien prescindir de 50 milions d'euros segons vostès, però que arribaria, entenent les seva supressió, a 200 milions, els plantejem una moratòria de la tercera fase de les reduccions que es va aplicar en l'anterior legislatura. Creiem que posposar aquestes reduccions fins al 2013 o el 2014, el que creguin necessari en funció de la recuperació de les finances, seria una decisió de justícia. Nosaltres entenem que la crisi econòmica mereix també una resposta excepcional, i, si algú pot esperar, segurament són les grans herències del país, i no altres sectors.

També creiem que hi ha marge per avançar en la progressivitat de l'IRPF en el tram català. O també plantejem el gravamen de protecció civil que vostès supprimeixen; amb aquest gravamen el que volem fer és corregir l'atreviment on volen precisament fer perdonar a AENA, com a empresa que realitza una activitat de risc, el pagament del gravamen, i això suposa deixar d'ingressar uns 30 milions d'euros anuals.

Realment, vostès són forts amb els dèbils i dèbils amb els forts: mentre perdonen cànon de l'aigua a empreses i elèctriques, ofeguen les famílies fent uns trams menys progressius. Encara ens hauran d'explicar si han arribat a un acord finalment, o no, amb el Partit Popular. Però vostès, per exemple, decideixen augmentar les taxes universitàries, quan no tenim un sistema de beques digne, quan precisament avui molta gent es vol reincorporar a les universitats, però té unes dificultats d'accés, i no es pot compatibilitzar la feina tal com està plantejat. Amb unes de les pitjors beques de tot Europa, vostès decideixen augmentar de manera astronòmica les taxes. Parlem de taxes progressives, parlem-ne, però vostès no posen unes beques a l'alçada. I aquestes són les prioritats: augmenten taxes per a alguns, però fan regals fiscals a altres.

Una altra qüestió que també plantejem damunt la taula: un autèntic pla de lluita contra el frau fiscal. Avui el frau fiscal a Catalunya s'estima en més d'un 5 per cent del PIB. Una reducció de només un 10 per cent del frau fiscal suposaria més de 1.000 milions d'euros d'ingressos fiscals. Per tant, els demanem que facin algun gest, que es coordinin amb l'Estat en aquest sentit.

Per tant, totes aquestes alternatives no són, diguéssim, un allau de generalitzar impostos per a tothom, sinó agafar aquells sectors que sí que poden fer una contribució addicional. Nosaltres creiem que és preferible, aquells que sí que es poden estrènyer el cinturó..., en comptes d'anar tancant hospitals i retallant serveis socials.

Mirin, avui, el mateix president deia que el nostre grup només deia que no i que les retallades eren l'única doctrina que val. Només els demanem que baixin del pedestal on estan col·locats vostès amb l'ajuda, un dia, del Partit Popular, i l'altre, del Partit Socialista, per entendre que sí que és possible fer les coses d'altra manera i que mirin altres països. Només els demanem que reflexionin una mica, perquè avui el que no està donant bons resultats és el model d'Irlanda o de Grècia, que és el que està fent fallida especialment. Els estem demanant que s'aproximin en fiscalitat al que passa a la Unió Europea dels Quinze i que assumeixin alguna qüestió per avançar en fiscalitat ambiental. Avui Catalunya ha de reorientar el seu model productiu i incorporar el medi ambient. Ja sé que vostès va ser arribar al Govern de la Generalitat i suprimir el departament directament; o han reduït més d'un 50 per cent també el pressupost de protecció del medi natural. Però els demanem una mínima sensibilitat, perquè d'això també en depenen l'economia i el futur, que sigui una economia a l'alçada del segle XXI, i no un retorn els anys vuitanta.

I entraré ara a parlar d'un altre bloc d'esmenes, que són destinades a corregir alguna qüestió que plantejaven de taxes i de preus públics, especialment destinats a aquells sectors més vulnerables, que entenem que haurien d'estar-ne exempts, com és el sector dels aturats o les famílies monoparentals. I altres esmenes també estan dedicades a modificar qüestions que creiem una aberració, com és l'impediment de l'accés a la renda mínima d'inserció i les traves que van posant, precisament en una situació on es disparen les necessitats i aquesta renda és l'únic instrument que tenen moltes famílies, doncs, per poder subsistir dia a dia.

També hem plantejat que la integració de l'Institut de Crèdit Agrari a l'ICF, que ens sembla una bona opció, es faci amb garanties per als treballadors i per a l'activitat que fa actualment, també en la línia del que demanava, doncs, el mateix sector. I també incloent-hi la representació en la junta de govern de les cooperatives agràries.

Després hi ha un seguit d'esmenes que van en la línia de mesures d'austeritat i transparència; unes que van en la línia de garantir controls sobre els recursos públics i el patrimoni, i, per tant, demanem les garanties de rendiment de comptes al Parlament, però també a la ciutadania. Una qüestió que plantejem, per exemple, és demanar que es publiquin els informes i els estudis encarregats pel Govern a la web. Potser en podríem parlar; com a mínim, estar-hi disposats.

També plantejem una esmena que volem explicar especialment des del nostre grup parlamentari, i creiem que en temps d'austeritat, doncs, cal posar-la damunt la taula. És tornar a plantejar allò que des d'Iniciati-

va Verds - Esquerra Unida plantejàvem ja en el debat de la Llei d'Educació de Catalunya: exigir que el servei públic educatiu, és a dir, el que rep diners públics, garanteixi l'escolarització mixta. Són diners, els que es dediquen a concert, a escoles d'élits, que segreguen per sexes, i que entenem que continuen exclouent una part de la ciutadania. Són diners que podrien anar destinats perfectament a beques menjador o a transport escolar.

I abans d'acabar voldria fer també uns breus comentaris a les esmenes que s'han fet vostès mateixos a la llei de mesures. I és significatiu que vulguin posar-ho a la llei de mesures per anar de pressa i a corre-cuita, tenint en compte que avui ja començarem a debatre tres lleis òmnibus, diguéssim, en què podrien haver aprofitat per regular-ho, ja que també ho volen tramitar per la via d'urgència; però tenen pressa.

Bé, un és el cànon de l'aigua, que no sabem com acabarà; ja ens ho explicaran segurament ara, si han arribat a un acord o no.

Però també ens agradaria saber per què en la llei d'acompanyament han de canviar la normativa del sistema sanitari català. Perquè ja utilitzen també les lleis de simplificació, etcètera, ja en parlen, però de cop s'autoesmenen la llei de mesures i volen canviar la normativa. Tan urgent és canviar els criteris que regeixen les entitats proveïdores de salut? I vostès confonen, en aquesta descripció, l'autonomia amb la privatització. Perquè, mirin, parlen de rendibilitat i no parlen d'eficiència en l'ús dels recursos. I, clar, el problema és que en els proveïdors de serveis públics la rendibilitat no és un criteri, perquè la rendibilitat el que marca és el benefici que té una empresa. És incompatible parlar de rendibilitat i alhora que s'ajustin els pressupostos. Perquè sap què?, a un proveïdor li és més rendible com més despesa fa la Generalitat, exactament així. O, si no, expliqui'ns exactament quins són els criteris que posen damunt la taula.

Vostès defensen l'autonomia de gestió també en el sistema sanitari; hi estem d'acord. Però el que no compartim és el que plantegen, que acaba sent un minifundisme, que el que genera és més dificultat del control de costos i més opacitat del sistema.

I una altra qüestió de les seves esmenes, perquè realment la seva escenificació és un premi. En cultura es planteja l'agència del patrimoni i l'oficina de suport, també, a la cultura. Escoltin, ahir el conseller de Cultura inaugurava les III Jornades de Reflexions Crítiques i demanava un gran acord per la cultura. I ens preguntem si realment, si creuen que aquestes són les maneres. Ahir parlava de fer un gran acord i de parlar amb tothom, però per la porta del darrere ens fan entrar unes esmenes a la llei de mesures que s'autoesmenen vostès creant, sense haver parlat amb ningú i sense encomanar-se a ningú, precisament aquesta agència de la cultura.

Bé, en definitiva, acabo com he començat. No som la resta, els irresponsables. Vostès tenen un model, i és legítim. El seu model és ultraliberal per l'econòmic, d'austeritat per als més febles, de regals per als qui

més tenen, de dogmatisme, de prejudicis i de molta prepotència. I per això també cal que hi hagi un grup que planteji alternatives. Això és el que hem fet, però encara no hem sentit cap motiu, sobre les propostes que hem posat damunt la taula, de per què les rebutjaran.

Gràcies, diputats, diputades.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. A continuació té la paraula, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, honorables consellers avui presents en aquest hemicicle, de fet, aquesta Llei de mesures fiscals i financeres és una llei que va íntimament lligada a la Llei de pressupostos, i, per tant, els antecedents que han guiat la nostra argumentació aquest matí, quan hem acabat la tramitació parlamentària de la Llei de pressupostos, són exactament els mateixos antecedents d'aquesta llei d'acompanyament. Nosaltres, senyor conseller, ja li vam reconèixer en el debat a la totalitat que va tenir lloc en aquest hemicicle que aquesta llei d'acompanyament, de mesures fiscals i financeres, realment s'ajustava a mesures d'aquest àmbit, el fiscal i el financer, i no s'havia aprofitat per introduir altres lleis, com en alguns casos havia succeït, que s'havia utilitzat aquesta llei per introduir lleis senceres, evidentment, aprofitant-se de la tramitació ràpida. No ha estat el cas. Tot i així, podríem ara qüestionar-ho, vistes les esmenes que el mateix Grup de Convergència i Unió ha posat sobre la taula i, de fet, resten vives encara en aquest debat. Tots estem molt pendents de la intervenció del portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular, perquè ens anunciï si hi ha bona nova o no quant al cànon de l'aigua.

Però, com deia, hi ha hagut un relat, un relat que hem fet des d'Esquerra Republicana i que el tornaré a repetir, perquè de fet ja se'n deriven una sèrie de conseqüències respecte a aquest debat de la llei d'acompanyament. Aquest relat no és altre que la proposta de diàleg que els vam fer. I, ho repeteixo –aquesta vegada ja d'una manera molt més sintètica, perquè aquest matí hem tingut temps, doncs, d'analitzar-la, explicar-la i argumentar-la amb prou extensió–, parlàvem, per un costat, de moratòria en l'aplicació de la supressió de l'impost de successions per a grans fortunes. I a canvi d'aquesta moratòria en l'aplicació –per tant, deixar sense efecte el perdó de l'impost de successions per a les grans fortunes, que fa poques setmanes va ser aprovat en aquest Parlament–, a canvi de, en matèria educativa, aplicar la sisena hora; en matèria d'ajuts a famílies i rendes més baixes, doncs, mantenir els ajuts i prestacions a famílies amb fills i filles a càrrec, en aquest cas amb un topall de cinc vegades l'índex de renda de suficiència –amb la qual cosa aquestes ajudes deixarien de ser universals, però sí que anirien clara-

ment al que són les classes mitjanes del nostre país–, i finalment, mantenir el pressupost en l'atenció primària en salut, als centres d'atenció primària, que entenem que en aquests moments són els que reben la pressió dels usuaris i usuàries quant a demanda de serveis de salut. Aquests són els cinc punts.

Per què els he tornat a repetir? Perquè, evidentment, amb la llei d'acompanyament, que és la que està íntimament lligada amb la Llei de pressupostos, hem presentat esmenes en aquesta línia. I en concret hi han dos aspectes que sí que afecten aquestes esmenes que hem presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Hi ha una primera esmena on demanem la no-aplicació del perdó de l'impost de successions per a les grans fortunes, i, per tant, el que proposem és derogar allò que va ser aprovat en aquest Parlament fa poques setmanes, quan van sotmetre, doncs, a reducció aquest impost de successions només per a les grans fortunes i vostès ja van començar a dibuixar aquest pacte amb el Partit Popular.

I per un altre costat, també amb una altra esmena, el que demanem és l'aplicació de la sisena hora a l'escola pública. Entenem que és una qüestió d'equitat; evidentment, una aplicació en el seu moment que no va estar exempta de polèmica i de moltes dificultats, però que entenem totalment necessària quant a la cohesió social del nostre país.

Aquestes dues esmenes, doncs, són la traducció en la llei de mesures del que nosaltres hem proposat o vam proposar en el seu dia: un pacte amb Convergència i Unió per poder tirar endavant aquests pressupostos; evidentment, pacte que no va ser atès, nosaltres vam estendre la mà per responsabilitat i vostès van preferir anar del braç del PP, i ara veurem si fins a la llei de mesures també es compleix aquesta situació de socis *de facto*.

Hi han altres esmenes que resten vives del nostre grup parlamentari, que atenen altres àmbits. Per exemple, en l'àmbit de l'habitatge, hi ha una deducció per lloguer de l'habitatge habitual –en aquest cas és una esmena de deducció del lloguer de l'habitatge habitual–, que nosaltres estem plantejant que es pugui deduir un 10 per cent, fins a un màxim de sis-cents euros anuals, per a famílies nombroses i monoparentals. Entenem que és una deducció per lloguer del habitatge habitual que s'hauria d'aplicar, i, per tant, ho presentem amb aquesta esmena, de la mateixa manera que suprimim aquell article, en concret l'article 41, que per la compra de l'habitatge habitual, en aquests moments, si s'apliqués –i tot..., sembla que s'aplicarà–, els mil·leneres, els aturats, les famílies monoparentals, desgravaran menys que l'any passat, si s'aplica, i, ho repeteixo, és en la compra d'habitatge habitual.

En un altre ordre de coses, també mantenim vives dues esmenes, en aquest cas són de supressió, supressió del que vostès proposen quant a la renda mínima d'inscripció. Estan plantejant un canvi de criteris i, per tant, converteixen aquesta renda mínima d'inscripció en una renda absolutament residual: és aquella que estableix el topall –és aquella que estableix el topall–, i,

per tant, el disminueixen tant que deixen fora, pràcticament, totes les classes mitjanes del nostre país. I, per extensió, també, la supressió de l'article 53, en el qual vostès es refereixen a la Llei de barris. De fet, al nostre entendre, tanquen la porta a una nova anualitat de la Llei de barris i probablement la tanquen definitivament; una llei de barris que realment ha estat molt beneficiosa per a molts municipis del nostre país, grans municipis, capitals de comarca, per atendre aquells barris desfavorits o fins i tot aquells nuclis històrics que tenien processos de degradació ja molt avançats.

Després hi ha un altre bloc d'esmenes que van més adreçades al món de la pagesia, que encara resten vives, i en aquests casos estem demanant dues mesures molt concretes. Per un costat, que es pugui compensar el gravamen autonòmic de l'impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs per agricultors i ramaders. Aquest és un compromís que no s'està atenent, i volem que surti de manera explícita en aquesta llei d'acompanyament. Així com la bonificació de la totalitat de l'IBI de les explotacions agràries ubicades en zones ZEPA com a forma de compensació fins que les esmentades explotacions rebin la corresponent indemnització. Existeixen moltes explotacions que encara estan en aquest *impasse*, no han rebut la indemnització, i, per tant, entenem que podria haver-hi una bonificació.

I, ja per acabar, una darrera, una darrera esmena, que els prego una mica d'atenció. És l'esmena número 148, esmena 148, que la poden trobar en el butlletí oficial del Parlament que se'ls ha distribuït, que realment el Grup Parlamentari de Convergència i Unió no s'hi pot negar. Estem demanant que, senzillament, es publiquin les balances fiscals –es publiquin les balances fiscals–, i que, realment, aquest càlcul de la balança fiscal corresponent al darrer exercici liquidat definitivament s'incorpori a l'informe econòmic i financer. Entenem que és una mesura que no comporta despesa econòmica. A més a més, en un moment en què hem engegat una comissió d'estudi, com dèiem aquest matí, pel pacte fiscal en la línia del concert econòmic, entenem que és una mesura pedagògica que puguin publicar-se les balances fiscals, que sempre puguin acompanyar aquest informe econòmic i financer, perquè, en definitiva, com dèiem aquest matí, no podem encara aprovar un pressupost de la Generalitat que compti amb tots els ingressos de l'esforç fiscal que es fa en aquest país. Seria una mesura pedagògica, una mesura que realment no els comportarà unes despeses extres i que, realment, els demano que en aquest temps que queda de debat l'acabin de valorar, no hi votin en contra com van fer a la comissió, i realment puguem tenir el seu vot favorable.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per a la defensa de les esmenes del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Muy honorable presidenta, honorables *consellers*, diputados, diputadas, toda ejecución requiere de un instrumento, y esta ley de acompañamiento, esta Ley de medidas fiscales y financieras, es este instrumento para ejecutar el que sin duda es el mayor ataque contra los derechos sociales que haya habido en nuestra sociedad en los últimos treinta años.

¿Se podía esperar otra cosa de esta ley? Hombre, teóricamente, en el plano de la teoría, sí. ¿Qué debería haber sido esta ley de acompañamiento, esta Ley de medidas fiscales y financieras? Hombre, debería haber sido el acompañante natural de unos presupuestos que tenían que haber tenido como objetivo la recuperación económica, la dinamización de nuestra economía y la salvaguarda de los derechos sociales, que son eso, derechos del conjunto de ciudadanos, derechos conquistados a lo largo de muchos años desde el advenimiento de nuestra democracia. Debería esta ley de acompañamiento garantizar la suficiencia financiera de un presupuesto, el cumplimiento del déficit, ser un instrumento para la recuperación económica, un instrumento que garantizase la redistribución de las cargas fiscales para garantizar la progresividad impositiva.

Debería haber sido eso, pero, obviamente, no lo es. No lo es, primero, porque no garantiza la suficiencia financiera. Eso no es una opinión, es un hecho; este Gobierno ha incumplido aquello que era de obligado cumplimiento, que es el objetivo del déficit. Recordemos que estaremos en el 2,6 por ciento cuando teníamos un límite del 1,3. A mí me vienen a la memoria –una memoria que he tenido que apuntar– las palabras del *conseller* señor Mas-Colell diciendo: «No pedimos perdón por el déficit porque no tenemos nada que ver con esto.» Y yo pondría, entre paréntesis, «sic». Hombre, pues, para ser uno de los redactores del presupuesto, por no decir el redactor, no tener nada que ver con el déficit, pues está muy bien asumirlo. Desde luego, lo que no lo han es cumplido. Y este es uno de los objetivos de la ley de acompañamiento y de las medidas fiscales y financieras, porque el objetivo es garantizar la suficiencia financiera y el equilibrio presupuestario, tal como manda la ley. Pero, claro, la ley, el cumplimiento de la ley, en Cataluña, pues, no está en sus mejores horas, ¿eh?; se ha convertido en una norma habitual su incumplimiento.

¿Qué es esta Ley de medidas fiscales y financieras? Pues es una ley ómnibus en miniatura –en miniatura–, era un *petit tast* de lo que va a ser..., de lo que iba a ser en principio la ley ómnibus, convenientemente troceada para ganar los afectos, como mínimo a nivel fotográfico, del Partit dels Socialistes de Catalunya, pero era eso, una ley ómnibus camuflada, una ley ómnibus que lejos de garantizar esa suficiencia financiera y la progresividad impositiva de los ciudadanos, lo que ha hecho ha sido consolidar recortes en los derechos sociales. Recordemos el ataque contra un derecho –lo hemos escuchado repetidamente en esta cámara–, contra un derecho que es la renta mínima de inserción. No es una dádiva que generosamente alguien ha decidido otorgar a los ciudadanos o súbditos, no, no; *era* –y digo «era», en pasado– un derecho, ya no lo es.

¡Suspenden la Ley de barrios! Después..., yo he escuchado repetidamente en las comisiones en las cuales he tenido el gusto de participar decir la importancia de los barrios como instrumentos de garantía de la cohesión social y del equilibrio territorial y... Mentira, mentira, mentira, mentira, mentira y mentira. Porque esta ley ómnibus camuflada –yo creo que no hay que llamarle lo que no es– es una verdadera amenaza a la cohesión social. Y es una amenaza a la cohesión social porque es el instrumento, como decía al principio de mi intervención, que ejecuta un presupuesto netamente antisocial.

Si como decía Montesquieu, creo recordar, a las leyes las anima un espíritu, en ese famoso libro, opúsculo, el *Espíritu de las leyes*, a esta la anima un espíritu malféfico –creo recordar unas palabras del señor Teixidó–, porque hace lo contrario de lo que tiene que hacer: sigue cargando la fiscalidad sobre las clases medias, aquellas que están soportando la gran carga fiscal de nuestra sociedad, y, más allá de la retórica que camufla el pago de intereses y el pago de deudas asumidas por este grupo y algún otro, en determinados sectores sociales, sigue penalizando a las clases medias y sigue aumentando la imposición directa sobre las mismas, lejos de utilizar la imposición indirecta para equilibrar y redistribuir y hacer progresiva la presión impositiva.

«Aquí hablamos del modelo sueco...», no, no se equivoquen: aquí hay algunos que se hacen el sueco, que es algo bien diferente. El modelo sueco está muy bien, pero es que aquí algunos se hacen el sueco, y se hacen el sueco porque tienen unas correas de transmisión mediáticas muy efectivas o muy eficientes.

El mundo se divide seguramente entre aquellos que creen en la predestinación y aquellos que creen en el libre albedrío. Ustedes nos quieren hacer creer, ustedes y su coro mediático, en la predestinación, en que no hay nada más que hacer, en la inevitabilidad de las medidas que ustedes graciosamente nos plantan en proyecto y en medidas fiscales porque no hay otra opción. Repito: es mentira. ¡Claro que hay otras opciones! Es que ustedes han hecho aquello que no ha hecho nadie en el mundo, en el planeta, que es, en plena recesión, en plena contracción de los ingresos fiscales, renunciar a ingresos fiscales. ¡No lo ha hecho nadie! ¡Ah!, pero ustedes sí. Yo les decía un día..., no sé si están ganándose alguna cátedra. Algunos la tienen, otros optan. Desde luego, la conseguirán, como alumnos aventajados; no sé de qué cátedra universitaria –a mí me vienen algunas a la cabeza–, pero seguro que la van a conseguir.

Entonces, ¿son evitables los recortes? Sí, claro que sí. ¿Cómo? Utilizando la fiscalidad. ¿Ustedes cómo consiguen un falso equilibrio financiero, que ni siquiera consiguen? Deduciendo exclusivamente el gasto social, ni más, ni menos. Y no tienen ni siquiera la valentía de incorporar la eliminación del último tramo del impuesto de sucesiones en la Ley de medidas fiscales y financieras. ¿Por qué? Porque ustedes se querían colgar una medalla utilizando la retórica dialéctica, diciendo que ustedes eliminan el impuesto de sucesiones. Mentira; una más de la larga serie. Porque ustedes utilizan una especie de maniqueísmo fiscal muy efec-

tivo –el señor Teixidó aquí nos hace siempre un alarde de Demóstenes del Parlament de Catalunya–; es efectivo, pero nada más...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...pero no es cierto.

La presidenta

...haurà d'anar acabant.

Jordi Cañas Pérez

Finalizo, finalizo, presidenta; finalizo, presidenta. Es muy complicado en tan breve tiempo defender algo tan extenso. Y finalizo.

Ustedes decían: «Vamos a ver» –porque yo creo que la ingenuidad preña esta cámara–, «vamos a ver si el Partido Popular no va a ser un cómplice en la aprobación de estas medidas fiscales y financieras.» Yo, a la salida de la cámara, he visto el Abrazo de Vergara –yo le he llamado «el abrazo de la Ciutadella»–, un abrazo entre el señor Millo y el señor Teixidó, que anuncia un acuerdo. Un abrazo efusivo –efusivo–, «el abrazo de la Ciutadella», un abrazo efusivo –efusivo–, porque, no se equivoquen, el Partido Popular y Convergència no son socios *de facto*, son pareja de hecho, aunque no se dejen hacer la foto en la noche de bodas.

Gracias, presidenta; gracias, diputados, *consellers*...

La presidenta

Té la paraula, per a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió l'honorable senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, entendran... –i aquesta és una prèvia, he anat prenent nota d'allò que s'ha dit des dels diferents portaveus d'altres grups–, entendran que no puguí donar resposta exhaustiva a tot el que s'ha plantejat; dispo del mateix temps que tenen ells, que són quinze minuts. Sí que intentaré, malgrat tot, doncs, respondre algunes de les qüestions que han estat plantejades. Però m'agradaria començar, perquè em sembla que ens ajudarà a recentrar el debat, m'agradaria començar recordant, doncs, quins són els criteris que inspiren aquesta llei que col·loquialment coneixem com la llei d'acompanyament dels pressupostos, la Llei de mesures fiscals i financeres. I ho dic perquè, a vegades, doncs, sembla que puguem sortir-nos del context en què ens trobem, el context econòmic i, particularment, financer, i em sembla, doncs, que això no ens ho podem permetre.

Els criteris que inspiren aquesta llei, de fet, no són diferents dels de la Llei de pressupostos que hem aprovat aquest matí, són l'austeritat, són la prioritització de la despesa social, i ho subratllo, són la credibilitat i són la coresponsabilitat. I això és el nord, doncs, que en tot moment ha orientat el que és aquesta llei, que tampoc tinc temps, ni vull esmerçar-lo, perquè l'hem pogut debatre i l'han pogut conèixer bé totes les senyores i senyors diputats, a subratllar-ne quins són els trets més fonamentals, no?, però sí que en destacaria dos o tres, d'aspectes. Ho vaig fer en la primera intervenció; voldria tornar-ho a fer ressaltar ara, abans d'entrar en una segona part de la intervenció per valorar, per defensar les nostres esmenes que tenim vives, per explicar en quins termes, doncs, hem estat capaços de transaccionar una part d'aquestes esmenes amb el Grup Popular, i treure algunes conclusions finals, no?

Dèiem que els pressupostos i la llei que els acompanya, la llei que estem debatent ara, se situen en un context de crisi i el que persegueixen d'una manera molt explícita i molt clara és, en primer lloc, sanejar els comptes de la Generalitat. Recordo haver utilitzat una expressió semblant a la que els diré ara ja en el debat inicial, d'esmenes a la totalitat: «Sense una administració sanejada no hi ha possibilitat de fer polítiques socials»; i és això exactament el que crec que ens estem jugant. Deia que la llei d'acompanyament, al costat d'aquest sanejament dels comptes de l'Administració pública, també de l'Agència Catalana de l'Aigua... –i tindrem ocasió, més o menys, de parlar-ne–, a més a més, aporta alguns altres elements que..., per no haver estat discutits, entenc, o entenem des del nostre grup parlamentari, doncs, que generen un grau de consens, i que crec que és bo, també, posar damunt de la taula, perquè persegueixen aquest segon objectiu, que és dinamitzar l'economia, fer allò possible, doncs, per dinamitzar l'economia del nostre país.

I, en aquest sentit, hi ha un conjunt de propostes en la llei, amb relació a l'Institut Català de Finances, la integració de l'ICA, que es farà amb garanties, com reclamava algun dels portaveus, doncs, per al sector agrari... –evidentment, no pot ser d'una altra manera–; la integració, la síntesi, doncs, d'alguns ens com Regsa, GISA i Regsega, doncs, també, en aquest àmbit es persegueix. Es persegueix aquesta unificació de criteris, aquesta reducció d'òrgans i aquest suport a l'economia productiva. Per tant, jo crec que és important que, d'una o altra manera, en deixem constància també.

Un altre aspecte, que hi vàrem dedicar molt poc temps i que avui tampoc ha estat objecte de debat per cap dels portaveus que m'han precedit, però que no és pas menor, és aquell que fa referència a tota l'empenta que es dona a les qüestions relacionades amb la recerca en el nostre país: tot el que fa costat als centres de recerca per tal que tinguin aquesta agilitat que reclamen, de fa molt temps, que necessiten, no? Per tant, aquests són aspectes, doncs, que..., d'una manera molt important, nosaltres voldríem subratllar del que és el text original. I ho faig, doncs, per deixar-ne clara constància des d'aquesta tribuna.

Al costat, doncs, d'aquests criteris que persegueixen no només la racionalització de les nostres finances, sinó també aquest suport a l'economia productiva, suport a la recerca, suport al que són els motors del nostre país..., al costat d'això, nosaltres hem presentat un conjunt d'esmenes –i vaig a la segona part de la intervenció–, esmenes..., doncs, una part de les quals hem estat capaços... –ens ha costat, i és evident, vull dir, n'han estat testimonis tots vostès de la dificultat que hem tingut, doncs–, algunes d'elles amb relació a l'Agència Catalana de l'Aigua, particularment el tema del cànon i altres aspectes del cànon de l'aigua; unes altres, relacionades a les qüestions del Departament de Cultura –i amb això respondré alguna de les interpel·lacions que s'han fet–, o amb relació a altres aspectes com la recerca.

Deixo el tema de l'aigua per al final de la intervenció. Algun portaveu demanava: «Escolti, i a què ve aquesta premsa, doncs, en l'àmbit de la cultura, de fer això si ho podien fer amb la llei òmnibus?» Molt senzill: es creen dues institucions, per entendre'ns, una fines-treta única en l'àmbit de la cultura i una agència que gestionarà el patrimoni. La creació d'aquests dos ens requereix la seva implementació, doncs, en el desplegament estatutari i organitzatiu d'aquests ens. Si esperem a fer-ho amb la llei òmnibus, perdrem tota l'anyada de l'any que ve. Si ens hi posem ara, que és el que hem fet, arremangar-nos i fer-ho per la via d'esmenes incorporant-ho a la llei, el departament disposarà d'un temps raonable que li permetrà desplegar aquests ens de manera que, quan la llei òmnibus estigui aprovada, si complim el compromís que ens hem donat entre tots, doncs, la cosa podrà funcionar. És tan nítid i tan senzill com aquest aspecte.

Hi han d'altres esmenes..., en algunes, d'aquestes, hem coincidit amb d'altres grups, no pas menors pels sectors que afecten, com el de la venda no sedentària. Celebro, doncs, que la resta de grups que s'hi han referit hagin dit que hi donen suport. Aquesta és una esmena que hem presentat nosaltres, que han presentat altres grups, que el que pretén és donar estabilitat per quinze anys a les persones que estan fent aquesta activitat econòmica, i que es veien, en el marc de la directiva de serveis, amb un greu problema. Nosaltres els fem costat, com sé que els en fan altres grups, i ho agraïm. I, per tant, jo crec que aquesta és una unitat de criteri. Recollim el suggeriment que fa, doncs, el Grup Socialista al respecte, perquè aquesta és també una esmena, en qualsevol cas, que ha presentat el Grup de Convergència i Unió.

Respecte a recerca..., s'avença encara una mica més del que feia el text inicial de la llei, en alguns casos, doncs, concrets, en tot l'àmbit de recerca universitària i en l'àmbit de la salut, amb els mateixos criteris que he expressat anteriorment, de donar aquesta facilitat d'agilitzar els tràmits, de donar aquest grau d'autonomia, doncs, que se'ns reclama.

Una altra de les esmenes que hem concertat amb la resta de grups, i fins ara no ha estat esmentada per ningú, i que no em sembla gens menor, és incrementar d'un 10 a un 15 per cent les desgravacions en l'IRPF per als habitatges a les persones amb disminució, i

que això tingui efecte, doncs, a partir de l'1 de gener –i per això ens hem hagut, en certa manera, d'autoesmenar– de 2011. Per tant, són un conjunt d'aportacions de signe, jo ho crec, altament positiu, no?

I vaig al tema, doncs, que probablement ha centrat una part rellevant del que és el debat, si més no des de la perspectiva pública, que és tot el tema a l'entorn de l'Agència Catalana de l'Aigua, tot el debat sobre l'aigua.

Deia, el portaveu del Partit dels Socialistes... –ens ha fet gairebé una mena de tractat sobre el coratge–, deia: «Escolti, siguin coratjosos, facin no-sé-què, facin no-sé-què-més.» Escolti..., res més coratjós que plantejar, doncs, un increment del cànon de l'aigua. Res més coratjós que dir: «Escolta, hem de revisar a fons aquest instrument, que és el que ens permet, en definitiva, fer o no fer les polítiques de l'aigua.» Res més coratjós que no mirar cap a un altre costat, com s'ha anat fent aquests últims anys, d'una manera exagerada.

I no tinc pas interès a llegir-los totes les xifres, però sí que dispo de dos documents que em semblen rellevants i no pas menors. L'un és l'informe que la Sindicatura de Comptes, doncs, ha fet sobre l'Agència Catalana de l'Aigua –el darrer informe. I ens adverteix, una vegada més –una vegada més–, sobre la insuficiència del cànon de l'aigua per atendre les necessitats i els problemes estructurals que té l'Agència Catalana de l'Aigua. I ho diu amb claredat. Diu, escoltin: «Cal concloure que hi ha aquesta incertesa sobre el cànon de l'aigua, com s'apreciava en els informes ja anteriors, i que hi ha una manca de capacitat del cànon de l'aigua per fer front a les necessitats financeres derivades de l'activitat de les inversions de l'Agència Catalana de l'Aigua.»

Per tant, el primer que estem fent és allò que el Govern tripartit no ha fet els últims anys, que és fer cas del que advertia l'autoritat en matèria de comptes d'aquest país. Escolti, ens estaven encenen els llums vermells des de feia molt temps. I ho fem responsablement, no ho fem aïlladament i de qualsevol manera; ho fem a través d'unes esmenes, proposant un increment per sobre de l'índex de preus al consum.

Fixi-s'hi, si el contracte programa que va aprovar el Govern, el juny de 2006, en lloc d'acabar-se el 2010 hagués durat fins al 2011, estaríem fent aquest increment. Si el contracte programa que va aprovar el Govern tripartit de la Generalitat, l'any 2006, en lloc d'acabar-se el 2010, i que establia l'IPC més tres punts cada any..., estaríem fent aquest increment que proposem nosaltres. I és l'IPC més els tres punts, agafant el mig any de més que «hem perdut», entre cometes, perquè estem fent el debat de pressupostos, no el novembre de l'any passat, sinó que l'estem fent..., a efectes pràctics, entrarà en vigor la segona part d'aquest any. Això és el que estem fent, amb una diferència substancial i amb una diferència gens menor, que, doncs, fruit del diàleg amb el Partit Popular, incorporem allò que vostès prediquen i no van fer mai amb el cànon, que és un bo social. I els en donarem més detalls, i jo només enfillo, doncs, quin ha estat un dels eixos conductors del debat: al costat d'aquest increment, mirar que

aquelles rendes més baixes... Exactament al contrari del que ens acusaven, doncs, els diputats d'Iniciativa, la senyora Laia Ortiz. Escolti, mai varen proposar, vostès, introduir el bo social en qüestions de tributació de l'Agència Catalana de l'Aigua.

I gràcies a aquest pressupost –i els convidem a donar suport a aquestes transaccions, a aquestes esmenes... (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí..., vostès no ho varen proposar mai. Vostès, que són els sensibles; vostès, que són..., alligonen a tothom, de fiscalitat; vostès, que són els grans defensors dels febles..., fixi's quina paradoxa: nosaltres que som aquells que només defensem els forts i els poderosos, doncs, els plantegem, per primera vegada, en matèria del cànon de l'aigua, un bo social. I s'explicarà amb més detall quin és el contingut d'aquest bo, i els convidem, els convidem a sumar-s'hi.

Els convidem a sumar-se a tot aquest paquet d'esmenes, perquè el que estem fent és intentar sanejar les finances de l'Agència Catalana de l'Aigua, que estan com estan perquè no hi va haver coratge de mirar la realitat de cara, durant el 2006, durant el 2007, durant el 2008, durant el 2009 i durant el 2010.

Sí que és veritat que van fer l'increment –el mateix que fem ara– de tres punts per sobre l'IPC. (*Veus de fons.*) Sí que és veritat... –sí que és veritat–, però no és menys cert –no és menys cert– que van incomplir, vostès mateixos, el contracte programa que es van donar. I, si no, revisin quines són les dades de l'Agència Catalana de l'Aigua; revisin l'informe del Síndic de Greuges i veuran com aquest gran acord de govern, que és el contracte programa signat pels consellers Castells i Baltasar, doncs, s'ha incomplert flagrantment. S'ha incomplert parcialment en allò que fa referència a l'increment per sobre de l'IPC en una de les anualitats, i s'ha incomplert d'una manera molt més preocupant en allò que fa referència a les aportacions del Govern cap a l'Agència Catalana de l'Aigua. I en tinc les xifres detallades i, com que no és molt llarga la relació, els la llegiré, perquè em sembla que no és pas menor el tema de què estem parlant.

Vostès van fer un acord de govern, que el van vendre als quatre vents i van signar un contracte programa amb solennitat, pel qual, el 2006, havien d'aportar 20 milions, i els van aportar; el 2007, 25, i els van aportar; el 2008, 30, i només en van aportar 25; el 2009, 35, i només en van aportar 22, i el 2010, 40, i només en van aportar 12. És a dir, respecte a les previsions inicials, respecte al compromís polític, respecte a l'acord de govern de juliol de 2006, el Govern va escatimar a l'Agència Catalana de l'Aigua 44 milions. I d'aquí plora la criatura, i ploren d'altres coses: dels 22 milions, doncs, de tota aquesta gestió tan esperpèntica de la sequera, i dels 18 milions que ens vàrem gastar amb els vaixells.

Saben quanta aigua potencialment es podia portar amb els vaixells famosos del conseller Baltasar? La que consumeix l'àrea metropolitana en un dia. I, saben a quin preu la van pagar? A 18 milions d'euros. I podem anar sumant, eh? I, al final –al final–, doncs, aquesta falta de coratge que vostè ens reclamava, i que nosal-

tres sí que tenim, al final resulta que tenim una administració en fallida.

I nosaltres diem: «Resolguem-ho per la via dels impostos apujant el cànon»? No. Diem: «Farem un conjunt de coses: revisarem els procediments, reprogramarem, refinançarem el dèficit, farem un munt de coses, i, en aquest context, farem, també, allò que haurien fet si el contracte programa hagués tingut un any més de durada: incrementar tres punts per sobre de l'IPC.» Ni més, ni menys.

I ara vostès poden fer l'exercici que vulguin. Jo els convido a fer un exercici d'honestedat. I el meu grup els convida a fer un exercici d'honestedat, i dir: «Escolti, tenim l'agència catalana com la tenim, i això, o ens arremanguem tots i ens hi posem seriosament o no ho salvem.» I més quan la traducció pràctica per als ciutadans d'aquest país..., primera, tindrà un coixí per a aquells més febles, a través del bo social, cosa que no va tenir mai en set anys de tripartit; i, segona, la traducció, en termes absoluts –i ho hem dit per activa i per passiva i és bo que ho tornem a dir des de la tribuna d'aquest Parlament–, en un rebut de l'aigua d'una família de tres membres a l'àrea metropolitana que tingui un consum normal d'aigua, no arriba als dos euros al mes, d'increment. És d'això del que estem parlant –és d'això del que estem parlant.

I, sobretot, estem parlant, en definitiva, de responsabilitat amb relació, doncs, al que és l'Agència Catalana de l'Aigua, de situar això en aquest context, d'introduir el bo social i de sanejar aquestes finances de l'Agència Catalana de l'Aigua.

I veig que se m'ha exhaurit el temps, i, com a síntesi del que és aquesta intervenció i aquest debat... –de fet, és la nostra darrera intervenció en aquest *pack*, doncs, de pressupostos–, tenia una cita apuntada que em sembla que ve bastant a tomb, perquè és exactament allò que estem fent. El personatge segurament no és molt conegut, és el comte de Mirabeau, presidia l'Assemblea Nacional francesa l'any 1789, i va deixar escrit que «el Govern no s'ha fet per a la comoditat i el plaer dels governants».

Jo crec que aquest Govern no ha optat per la seva comoditat ni pel seu plaer, sinó per la responsabilitat.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, ara portem a terme el debat de la llei d'acompanyament als pressupostos de la Generalitat de Catalunya; una llei que ja ho avanço que el Partit Popular de Catalunya mantindrem la mateixa posició de vot que en la Llei de pressupostos; una llei de mesures fiscals i fi-

nanceres que, tal com he dit, en el debat de pressupostos, no és la nostra llei, no és la llei que hauria presentat un govern del Partit Popular de Catalunya. És una llei que es presenta tard, de la mateixa forma que també s'han presentat tard els pressupostos; però és una llei necessària per tal d'assolir la previsió d'ingressos que determinen els pressupostos aprovats.

Del contrari, de la no-aprovació d'aquesta llei de mesures fiscals i financeres, d'aquesta llei d'acompanyament als pressupostos, el pressupost quedaria invalidat en la seva previsió d'ingressos, la qual cosa portaria a l'augment del dèficit i, en conseqüència, també, a l'augment del deute de la Generalitat de Catalunya. Amb l'abstenció, condicionada i responsable, del Partit Popular de Catalunya es permetrà l'aprovació d'aquesta Llei de mesures fiscals i financeres. A més, el Partit Popular de Catalunya, amb aquesta posició de vot, tal com vaig afirmar en el debat de totalitat d'aquesta llei, hem evitat que els partits que conformen el tripartit puguin forçar la majoria minoritària de Convergència i Unió a tornar a introduir l'impost sobre successions de pares a fills.

Ja vam veure els dubtes que va tenir la majoria minoritària de Convergència i Unió en proposar la supressió de l'impost sobre successions de pares a fills. De fet, a dia d'avui, el Govern de Convergència i Unió encara està permetent que es mantingui una part important de l'impost sobre successions i la totalitat de l'impost sobre donacions, fet que perjudica l'estalvi i comporta competència fiscal amb altres comunitats autònomes.

Per tant, amb aquesta posició de vot responsable, el Partit Popular de Catalunya hem evitat que es torni a fer afectiu un impost antic, desfasat, que descapitalitza, que va en contra de l'estalvi, i confiscador, com és l'impost sobre successions. Així mateix, atès l'anunci del que va ser fins fa poc més d'una de setmana, vicepresident del Govern, ministre de l'Interior i portaveu, de tornar a introduir un impost sobre el patrimoni després d'haver-lo eliminat, es fa imprescindible garantir el no-increment d'impostos que només representen la doble imposició.

Per aquest motiu, la reintroducció de l'impost sobre successions, tal com vol fer el tripartit, l'únic que faria seria multiplicar els efectes perniciosos i devastadors d'un impost sobre el patrimoni que vol tornar a introduir el Govern socialista a Espanya.

D'altra banda, alguns partits polítics de l'antic tripartit de govern i l'actual tripartit d'oposició també ens proposen introduir determinades figures impositives, com és un impost sobre el turisme en forma d'ecotaxa, que l'únic que faria seria perjudicar i dificultar un dels pocs sectors de la nostra economia que, a dia d'avui, en aquests moments de crisi, tenen un cert dinamisme, a més de perjudicar molta gent, ja que el turisme serà el salvavides de moltes persones durant aquest estiu a la nostra economia.

Així, doncs, davant l'obsessió impositiva d'algun partit d'aquesta cambra, que volen gravar qualsevol situació, activitat o fet, el Partit Popular de Catalunya som la garantia que l'esforç fiscal dels contribuents no augmenti, som la garantia que assegura que els impos-

tos a Catalunya no augmentin per als contribuents, fet que faria disminuir la renda disponible de les persones, perjudicant el consum, desincentivant la inversió i perjudicant el creixement econòmic i la creació d'ocupació. Només aquest fet ja justifica la posició de vot del Partit Popular de Catalunya per tal d'evitar que els membres del tripartit puguin sortir amb la seva i aconseguixin paralitzar aquesta llei d'acompanyament i, en conseqüència, tornar a introduir l'impost sobre successions de pares a fills.

El Partit Popular de Catalunya som l'únic grup polític que vam aconseguir que totes les nostres esmenes quedessin recomanades per la ponència i posteriorment fossin aprovades per la Comissió d'Economia i coneixement, fet que demostra la centralitat, la capacitat de diàleg i d'obtenir suports per part del Partit Popular de Catalunya.

En aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya vam aconseguir que s'aproveïssin esmenes dirigides a afavorir i facilitar el paper dels emprenedors i les seves possibilitats d'obtenir finançament i suport en capital. Així, doncs, la deducció en «àngels inversors», en persones que decideixen invertir en una societat de nova creació, s'incrementarà en un 50 per cent en comparació amb el projecte inicialment presentat pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Un altre aspecte essencial és afavorir la formació i especialment la formació d'idiomes en la nostra societat. Avui, molts estudis internacionals mostren que la nostra societat està a la cua en el coneixement d'idiomes, sent un element transcendental i fonamental en l'actual marc laboral. Per aquest motiu, vam aconseguir que s'aprovés una esmena per tal de congelar les taxes d'estudis d'idiomes a les escoles oficials, cosa que facilitarà la matriculació i farà més accessible i assequible l'estudi d'idiomes a Catalunya.

El suport a l'adquisició d'habitatges per part de persones amb discapacitat és un altre punt en què hem volgut incidir des del Partit Popular de Catalunya, i que permetrà que s'augmenti del 10 al 15 per cent la deducció per adquisició d'habitatges per a persones discapacitades, gràcies a aquesta esmena presentada pel Partit Popular de Catalunya i acceptada i recomanada per la ponència i aprovada a la Comissió d'Economia i coneixement.

Per tant, amb el conjunt d'esmenes, hem facilitat i millorat el projecte de llei inicialment presentat, hem aconseguit que el suport a la creació d'ocupació s'intensifiqui, a més de fer accessible i facilitar la formació d'idiomes i ajudar les persones amb discapacitat.

Quant a les esmenes vives, per part del Grup de Convergència i Unió, referents al cànon de l'aigua, destacar que aquest cànon va ser creat pel Govern de Convergència i Unió l'any 2000, que ha provocat un deute de l'Agència Catalana de l'Aigua, des del seu inici, de més de 500 milions d'euros, que es va incrementar de forma desorbitada per part del Govern tripartit, fins a 1.300 milions d'euros, que, sumats al deute d'Aigües Ter Llobregat, aquest supera els 2.200 milions d'euros. Estem parlant d'un forat insostenible, provocat per la mala gestió tant de Convergència i Unió com

del Govern tripartit. Vostès, Convergència i Unió i tripartit, són els responsables d'aquesta situació que deixa l'Agència Catalana de l'Aigua en l'absoluta insolvència i fallida, fet que pot tenir greus conseqüències en la qualitat i sostenibilitat de les aigües a Catalunya.

Tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, tots, són responsables d'aquesta situació, a excepció del Partit Popular de Catalunya. Per això no acceptem que s'apugui el cànon de l'aigua afectant a tothom, independentment del seu nivell d'ingressos. I sobretot no acceptem que aquells que han posat en perill un bé tan imprescindible per al nostre desenvolupament humà com és l'aigua ara se'n desentenguin, passin de tot, actuïn amb deixadesa, mirin cap a un altre cantó i, sobretot, no demanin disculpes... –diputada Ortiz, diputat Collboni, diputat De los Ríos–, ho torno a repetir, sobretot que no demanin disculpes a la ciutadania per haver posat en perill la potabilització i qualitat de l'aigua a Catalunya.

Davant la irresponsabilitat d'aquests grups polítics, el Partit Popular de Catalunya entenem que és bàsic disposar d'aigua potable i de qualitat a Catalunya, en cas contrari estaríem en una situació més propera a l'edat mitjana que no pas al segle XXI en què vivim. I això implica en primer lloc donar solvència a l'Agència Catalana de l'Aigua, atenuar l'increment indiscriminat que ens proposava inicialment el Grup de Convergència i Unió, i evitar l'efecte perniciosos i desproporcionat que tindria cap a les famílies més vulnerables, amb ingressos més modestos, aquesta pujada del cànon de l'aigua.

Per tots aquests motius, hem presentat una transacció amb el Grup de Convergència i Unió, en aquesta línia, amb el compromís que el Govern assumeixi part del deute de l'Agència Catalana de l'Aigua i no recaigui sobre els contribuents, que es rebaixi part de l'increment del cànon que ens va proposar inicialment Convergència i Unió, a més d'introduir els bons socials de l'aigua, perquè no perjudiqui les famílies nombroses, a més de congelar el cànon de l'aigua per a famílies amb rendes baixes, persones en atur, pensionistes i vídues.

Un cop més, la responsabilitat i sentit comú del Partit Popular de Catalunya farà possible que a Catalunya l'aigua segueixi sent potable i de qualitat, tal com no podia ser d'una altra manera. I, a més, hem aconseguit disminuir àmpliament els efectes de la pujada de l'aigua que ens proposava inicialment el Grup de Convergència i Unió.

D'altra banda, quant al conjunt del projecte, el Partit Popular de Catalunya apostem perquè es porti a terme la venda d'immobles propietat de la Generalitat de Catalunya, tal com facilita aquest projecte de llei. La Generalitat de Catalunya ha d'apostar per disposar d'una estructura més àgil per al seu funcionament, i amb aquest objectiu és imprescindible reduir l'estructura d'edificis, oficines i altres immobles, que l'únic que fan és confondre el contribuent en els seus tràmits envers l'Administració, a més de significar un increment de la despesa i fer més complicada l'organització de l'Administració. Una forma d'apropar el ciutadà

al poder legislatiu, és a dir, al Parlament de Catalunya, és disminuir aquesta complexitat de metres quadrats en forma d'oficines i edificis que componen cada departament i organisme de la Generalitat de Catalunya. A més, contribuiria, la seva venda, a millorar els ingressos de la Generalitat de Catalunya i a reduir la situació de dèficit i deute que encara mantenen els actuals pressupostos.

Per tant, amb aquesta abstenció condicionada del Partit Popular de Catalunya, garantim que Catalunya no quedi paralitzada, garantim que Catalunya no entri en el caos financer per no disposar de pressupostos, a més d'assegurar el compliment de la previsió d'ingressos que estableixen els pressupostos de la Generalitat i incidir en aspectes fonamentals, com el suport a emprenedors, facilitats per a la formació i ajudes a les persones discapacitades.

Així, doncs, el Partit Popular de Catalunya seguirem compromesos amb el conjunt de catalans i catalanes, liderant l'oposició al Parlament de Catalunya, fiscalitzant l'acció del Govern amb fermesa i alhora amb responsabilitat i sentit comú, tal com hem fet en la nostra posició de vot en aquesta Llei de mesures fiscals i financeres.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, té la paraula, per fixar la seva posició, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Bé, intervenció en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència per fixar el nostre posicionament, que serà votar no a aquesta llei, tot i que, per un moment, la intervenció del senyor del Partit Popular ens ha fet dubtar, perquè ens acabem d'assabentar que, gràcies al Partit Popular, l'aigua continuarà sent potable a Catalunya. I, clar, és una cosa molt seriosa: si per un moment depengués la potabilitat de l'aigua del suport del Partit Popular a aquesta Llei de mesures fiscals, seria per plantejar-s'ho.

Com que creiem que no és així i que l'aigua continuarà sent potable, malgrat el suport del Partit Popular a Convergència i Unió, tot i que no serà tan potable la política catalana si aquest suport es manté massa continuat en el temps, nosaltres mantindrem la nostra posició contrària a aquesta llei.

Per què votarem en contra? Doncs, per una raó molt senzilla: per la mateixa contradicció en què cau permanentment el Govern de la Generalitat de Catalunya. Ens deia aquest matí el seu president, el senyor Artur Mas, diu: «En temps de crisi no es poden apujar els impostos. En temps de crisi no podem apujar de cap manera els impostos perquè això dificulta la sortida de la crisi i dificulta l'activitat econòmica.» I què ens trobem en aquesta Llei de

mesures fiscals i financeres? Que s'apugen els impostos, que s'apugen les taxes a determinats sectors econòmics que és imprescindible que mantinguin un nivell tant de taxes com d'impostos que els permetin funcionar, normalitzar la seva activitat econòmica; poder, per exemple, formar-se.

Primera mesura absolutament antieconòmica: l'increment de les taxes universitàries. Precisament, en un moment on el que hauríem d'estar és fomentant que el jovent del nostre país es pugui formar, a uns preus raonables, que pugui estudiar a la universitat, que no hi posem traves ni obstacles de tipus fiscal, de tipus impositor, amb increment de taxes, perquè el jovent es pugui formar a la universitat, què fa el Govern de Convergència i Unió, quan sabem que acabar i finalitzar els estudis universitaris és un element clau per aconseguir un determinat nivell retributiu i per poder accedir amb més facilitat al mercat laboral? Incrementar les taxes als joves estudiants en quasi un 10 per cent.

Aquesta és una mesura que ens ajuda a poder sortir de la crisi, és una mesura que ajuda el jovent a trobar feina o és merament recaptatòria? O és merament recaptatòria per poder anar tapant els forats que vostès van generant abolint altres impostos que sí que afecten sectors molt més particulars i molt més concrets?

Què fa el Govern de Convergència i Unió? –una altra contradicció, que és absolutament alarmant. Resulta que la legislatura passada hi havia un departament que es deia «Acció Social i Ciutadania». Al Govern de Convergència i Unió no li agradava el nom del Departament d'Acció Social i Ciutadania i li posa «Departament de Benestar i Família». I el primer que fa, després de canviar el nom i de posar-li «Departament de Benestar i Família», és acabar amb les ajudes a la família amb fills a càrrec. (*Veus de fons.*) Ah, les famílies amb fills a càrrec... És clar, és que perquè sigui una família és important que hi hagi, a la unitat familiar, fills a càrrec, que pugui, aquesta unitat familiar, poder fer la tasca. Per tant, resulta que eliminen les ajudes amb fills a càrrec. És a dir, retirar les ajudes –retirar les ajudes, retirar les ajudes– a aquelles famílies que tenen fills a càrrec, en la major part..., han deixat un tant per cent molt petit que mantenen les ajudes amb fills a càrrec. Això és una mesura d'un govern de la Generalitat que vol fomentar, que vol ajudar, en una situació de dificultat econòmica, les famílies del nostre país.

D'altra banda, diu: «Molt bé. Apugem les taxes universitàries.» Però hi haurà una política de beques diferent? Tot semblava pensar que sí que hi hauria una política de beques diferent, perquè resulta que a la Comissió de Negociació de Traspassos, que es va reunir ahir, aquest era un tema que havia d'estar a l'agenda política. Acabem aquella reunió i ens fan públic que s'ha arribat a l'acord d'un conveni de gestió de l'import de les beques –un conveni de gestió de l'import de les beques. És a dir que l'Estat espanyol decidirà a qui dona les beques, per quin import dóna les beques, i la Generalitat de Catalunya farà la feina administrativa de fer una transferència bancària i recepcionar tota la documentació perquè aquesta beca es porti a terme. I surt el senyor Duran i Lleida i diu que això

és extraordinari. Té raó –té raó–, és extraordinari, és un cas únic al món que allò que havia de ser un traspàs de les beques i de la capacitat normativa sobre les beques acabí amb un conveni de gestió de l'import de les beques. És a dir, a sobre, la feina la fa la Generalitat de Catalunya. M'imagino que, com a mínim, hauran pactat que els paguin per fer aquesta feina. Doncs, no –doncs, no–; doncs, tampoc –doncs, tampoc–, no han pactat ni això.

Per tant, mantenim l'absoluta discriminació de les beques d'estudi en el nostre país, sent un 16 per cent els estudiants catalans, un 16 per cent del total dels estudiants de l'Estat espanyol, rebran..., continuaran rebent només el 7 per cent del total de les beques de l'Estat espanyol. Això sí, amb un increment de taxes que situa les taxes universitàries que es pagaran en el nostre país d'entre les més altes de tot l'Estat espanyol.

També s'incrementa, perquè..., ja, per no deixar-ho amb les taxes universitàries, el cànon de l'aigua. Bé. Aquí els senyors del Partit Popular, a més de garantir que l'aigua continuarà sent potable, permeten que a una sèrie de col·lectius no se'ls incrementi aquest cànon de l'aigua.

Mirin, en aquests moments de crisi econòmica, un aspecte tan essencial com és l'aigua, com és l'energia, de la despesa familiar és absolutament imperdonable que s'estiguin apujant els impostos sobre els consums d'aigües. Sempre anem a parar allà mateix a l'hora de cercar la voluntat recaptatòria, que és anar a buscar els sectors més dèbils, els sectors que no tenen altre remei que acabar contribuint, tots ells, amb aquests impostos per poder aconseguir uns ingressos fiscals que vostès el que haurien d'anar a fer és no anar a atacar aquests sectors més dèbils, que no tenen cap altra possibilitat que acabar pagant el rebut de l'aigua, sinó anar a buscar els sectors forts, allà on hi ha la força, que és a l'Estat espanyol, que és on s'ha d'exercir la potència negociadora, és on s'ha d'exercir la força, és on s'han d'anar a buscar aquests diners de l'espòli fiscal que s'emporta cada any l'Estat espanyol i no tornen. I no mentir al poble de Catalunya, no sortir dient que aquí hi ha acords extraordinaris per convenis de gestió de l'import de les beques, sinó anar a buscar els diners que cada any ens roba l'Estat espanyol, 22.000 milions d'euros...

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant.

Uriel Bertran Arrué

...i no apujar els impostos a les famílies, als universitaris, que són els qui més necessiten aquests recursos econòmics.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació té la paraula, per fixar la seva posició, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorables consellers, il·lustres diputats i diputades..., bé, havent votat a favor dels pressupostos, doncs, per coherència, evidentment, votaré afirmativament, a favor de la Llei de mesures fiscals i financeres.

I m'agradaria fer un breu comentari sobre alguns aspectes. Referent a l'apujada del cànon de l'aigua, entenc, doncs, que la greu situació de l'Agència Catalana de l'Aigua fa necessària aquesta apujada. El que sí que voldria és que, a més a més, aquesta mesura i les altres mesures que estan destinades a l'estalvi facin posar al dia la situació de l'Agència Catalana de l'Aigua i que, en el futur, doncs, no hi hagi cap altre augment que no sigui el que correspon en funció de l'IPC.

Referent a l'apujada del cànon de deposició de residus domèstics, dir que si l'objectiu és, a més de la recaptació fiscal, doncs, incentivar la recollida de residus, doncs, crec que és una apujada, si m'ho permeten, fins i tot moderada, perquè, de fet, no s'actualitza des de l'any 1993, aquest cànon. I ens trobem també que, si ho comparem, doncs, amb altres països europeus, l'aplicació que farem ara està molt per sota del que apliquen aquests països.

En qualsevol cas, estarem d'acord que, si el que es vol és incentivar el reciclatge, la millor manera és tocar la butxaca dels qui, doncs, no ho fan, qui no fa la recollida selectiva de residus domèstics. I, per tant, suposo que, encara que no serveixi de precedent, els companys d'Iniciativa en aquest punt estaran d'acord amb el que estic dient.

I, per acabar, doncs, el més interessant, el més innovador fa referència a dotar els centres de recerca de la independència necessària per evitar la seva burocratització i per evitar una regulació excessiva. No cal dir que estic totalment a favor de dotar aquests centres, aquestes institucions de recerca de la màxima autonomia que es requereix per al desenvolupament de les seves funcions. I això sí, ho faig i ho celebro amb l'esperança que, doncs, Catalunya pugui atraure els millors investigadors, que generin una recerca de qualitat i que tinguin un impacte positiu de llarg termini en la nostra economia.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Pausa llarga. Salvador Milà i Solsona demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Milà, atès que s'han transaccionat una sèrie d'esmenes entre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari del Partit Popular, relacionades amb les números 152, 153, 154, 155, 159 i 160, em demana vostè un minut per posicionar-se; doncs, el té ara.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. Demà farem una interpellació sobre el tema de l'aigua i la situació de

l'ACA, però em voldria, només, referir al que s'ha presentat com a cànon social, i explicar-ho potser a les senyores i senyors diputats que no hem fet la transacció i que no hem estat cridats a participar-hi.

El que es planteja aquí és mantenir la mateixa tarifa, el 0,399 euros / metre cúbic, que actualment està vigent per a tothom de forma universal en els consums entre 0 i 10 metres cúbics per família. El que s'ha fet ara, perquè tothom ho sàpiga, és que el tram queda reduït a 9 metres cúbics per família i la tarifa sols s'aplica amb un conjunt de condicions que és impossible poder controlar.

La nostra proposta de bo social, al qual es refereix, seria tan simple com, senyors del Govern, senyors del PP, mantinguin el tram de 0 a 10 amb aquest preu de 0,399, que és el que hi ha ara. S'estalviaran molta feina i s'estalviaran més diners que els que costarà controlar això. I aquest sí que és un bo social, perquè és un consum humà fonamental sigui quina sigui la situació econòmica de les famílies. Per tant, no podem estar-hi d'acord.

Gràcies, senyora presidenta.

(Ramon Espadaler i Parcerisas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Ramon Espadaler..., un minut també.

Ramon Espadaler i Parcerisas

Amb brevetat, senyora presidenta. Per agrair els consells del senyor Salvador Milà, que sempre vénen bé. Però, en qualsevol cas, el que estem fent és allò que en set anys no ha fet el Govern tripartit, que és que, en el cas de les rendes més baixes, i això queda netament explicitat en l'esmena, no se'ls aplica l'increment del cànon. I això vostès no ho van fer malgrat incrementar el cànon, any rere any, l'IPC més tres punts. Això és el que estem fent. Si els dol, doncs, no ho votin.

En qualsevol cas, convido a tota la cambra i a tots els grups parlamentaris a acollir-s'hi i a donar-hi suport, ni que sigui en aquesta mesura, perquè està carregada de sensibilitat social.

Gràcies, senyora presidenta.

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Santi Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Contradiccions amb el senyor Milà, també. Ell tampoc no ha participat en aquest debat, no? Però sí recordar-li, al senyor Milà, que el seu grup sovint apella a la memòria històrica, i els que acostumen a tenir la memòria feble són ells mateixos, que si els trams eren de 10 metres cúbics i no de 12 és, precisament, perquè el primer que va fer ell quan va entrar de conseller a l'ACA va ser reduir els trams de 12 a 10 metres cúbics.

Gràcies, senyora presidenta.

(Remor de veus.)

La presidenta

Passem, ara, a les votacions del Projecte de llei de mesures fiscals i financeres. Tenim un conjunt important de votacions, per tant, prego atenció.

Començarem, primerament, amb la votació de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

I començarem per la votació de l'esmena número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 72 en contra i 21 abstencions.

Passem ara a la votació de les esmenes números 2 a 19, llevat de l'esmena número 6.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 63 en contra i 21 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 63 en contra i 32 abstencions.

Passem ara a votar les esmenes 20, 21 i 22.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 63 en contra i 21 abstencions.

Passem a la votació de l'esmena número 23.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 63 en contra i 31 abstencions.

Passem a votar l'esmena número 24.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem ara a votar les esmenes 25 a 30.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 63 en contra i 21 abstencions.

Passem ara a la votació de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Votarem en primer lloc l'esmena 31.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i 49 abstencions.

Passem a la votació de l'esmena 32.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i 49 abstencions.

Passem a votar l'esmena 33.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 63 en contra i 62 abstencions.

Passem a votar l'esmena 34.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 63 en contra, 62 abstencions.

Passem a votar l'esmena 35.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 73 en contra, 24 abstencions.

Passem a votar les esmenes 36, 37 i 38.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 20 vots a favor, 63 en contra, 52 abstencions.

Passem a votar les esmenes 39 i 40.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar l'esmena 41.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 63 en contra, 24 abstencions.

Passem a votar les esmenes 42 i 43.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar l'esmena 45.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 76 en contra, 49 abstencions.

Passem a votar l'esmena 46.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 73 en contra, 52 abstencions.

Passem a votar les esmenes 47 a 50.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 10 vots a favor, 63 en contra i 62 abstencions.

Passem a votar l'esmena 51.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 63 en contra, 31 abstencions.

Passem a votar l'esmena 52.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 73 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar l'esmena 53.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 63 en contra, 24 abstencions.

Passem a votar les esmenes 54 a 57.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 20 vots a favor, 63 en contra, 52 abstencions.

Passem a votar les esmenes 58 i 59.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar les esmenes 60 a 65.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 63 en contra, 59 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena 66.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar les esmenes 67 a 79.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 10 vots a favor, 63 en contra, 62 abstencions.

Passem a votar l'esmena 80.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar l'esmena 81.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 63 en contra, 62 abstencions.

Passem a votar l'esmena 82.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra, 49 abstencions.

Passem a votar l'esmena 83.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 62 en contra, 59 abstencions.

Passem a votar l'esmena 84.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 63 en contra, 52 abstencions.

Passem a votar les esmenes 85 i 86.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 63 en contra, 21 abstencions.

Passem a votar l'esmena 87.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 72 en contra, 22 abstencions.

Passem a votar l'esmena 88.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra, 48 abstencions.

Passem a votar l'esmena 89.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 73 en contra, 49 abstencions.

Passem a votar les esmenes 90 a 93.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 20 vots a favor, 63 en contra, 52 abstencions.

Passem a votar les esmenes 94 i 95.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 46 vots a favor, 63 en contra i 26 abstencions.

Passem a votar l'esmena 96.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 63 en contra, 20 abstencions.

Passem a votar l'esmena 97.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra, 49 abstencions.

Passem ara a l'esmena 98.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 73 en contra, 52 abstencions.

Passem ara a la votació de les esmenes presentades pel Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Començarem per les esmenes 110 a 113.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 3 vots a favor, 102 en contra, 30 abstencions.

Passarem a votar ara l'esmena 114.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 64 en contra, 57 abstencions.

Passem a votar les esmenes 115 i 116.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 3 vots a favor, 101 en contra, 31 abstencions.

Passem a votar les esmenes 117 i 118.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 3 vots a favor, 101 en contra, 31 abstencions.

Passem a votar les esmenes 119 i 120.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 44 vots a favor, 73 en contra, 17 abstencions.

Passem a votar les esmenes 121 i 122.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 63 en contra, 59 abstencions.

Passem ara a l'esmena 123.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 63 en contra, 18 abstencions.

Passem a votar l'esmena 124.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 63 en contra, 56 abstencions.

Passem a la votació de l'esmena 125.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i 49 abstencions.

Passem a votar les esmenes 126 i 127.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 63 en contra i 19 abstencions.

Ara continuem amb la votació de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Començarem per votar les esmenes 128, 129, de la 133 a la 136, de la 141 a la 144, la 148 i la 151.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 63 en contra i 49 abstencions.

Votarem a continuació l'esmena 131.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 62 en contra, 59 abstencions.

Passem ara a votar les esmenes 130, 132, de la 137 a la 140, de la 145 a la 147, la 149 i la 150.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 63 en contra i 21 abstencions.

Ara passarem a la votació de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Votarem les esmenes de la 156 a la 158 i l'esmena 193.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 63 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions.

Ara votarem una transacció de les esmenes 152 a 155 i de la 159 a la 160. Però prèviament votarem, de l'esmena 152, l'apartat 69.8, per separat. D'acord? (*Pausa.*) L'apartat 69.8 de la 152.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 81 vots a favor i 54 en contra.

Ara votarem les esmenes transaccionals, la resta de la 152 a 155 i de la 159 a 160.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 63 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions.

A continuació els comunico que hi ha unes correccions tècniques al dictamen, de les quals s'ha donat trasllat als ponents, i sortiran publicades al *Butlletí Oficial del Parlament*, correccions tècniques.

A continuació, i a proposta del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, s'ha demanat votació separada de la disposició addicional tretzena.

Per tant, votem la disposició addicional tretzena.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 119 vots a favor, 3 en contra i 13 abstencions.

Finalment, un cop acabades les votacions de les esmenes, passarem a la votació de la resta del text del dictamen del projecte de llei.

Comença la votació.

El Projecte de Llei de mesures fiscals i financeres ha estat aprovat per 63 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions.

Projecte de llei

de simplificació i millora de la regulació
(debat de totalitat) (tram. 200-00008/09)

Passem al punt sisè de l'ordre del dia, que és el debat de totalitat sobre el Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació. D'acord amb l'article 105.2 del Reglament, presenta la iniciativa, en nom del Govern de la Generalitat, l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern.

(*Remor de veus. Pausa.*) Senyora vicepresidenta, ja pot començar.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies, molt honorable senyora presidenta. Honorables conselleres, consellers, bé, comparec avui aquí, davant del Ple del Parlament de Catalunya, per defensar i presentar tres projectes de llei que van ser aprovats al Govern passat, el dia 5 de juliol, i que varem demanar que fossin tramitats pel procediment d'urgència. Queda clar, doncs, només amb aquestes dades, que aquestes lleis són una prioritat per al Govern.

Aquest matí, en l'hemicicle, parlàvem que vivim en una situació de crisi sense precedents i que comporta gravíssims problemes per als ciutadans, per a les famílies i per a les empreses. I d'una manera o altra, com una taca d'oli, la crisi ha acabat afectant tothom, com deia, les famílies, les empreses... I en aquesta situació de paràlisi el que es requereix és que les administracions fem equilibris entre la necessitat de no ofegar encara més l'economia i, alhora, poder afrontar les despeses més urgents, les despeses més bàsiques. Segurament seria fantàstic poder tenir una vareta màgica que ens permetés disposar de recursos il·limitats i, per tant, poder fer totes aquelles inversions que tots nosaltres desitjàvem; però la realitat, senyors, és la que és, és tossuda: els recursos són els que són, i els hem d'administrar amb la màxima cura.

Són ben coneguts per aquest Parlament els esforços que ha fet el Govern en pro de l'austeritat i que l'han portat a reduir l'estructura política de l'Administració, reduint conselleries, reduint càrrecs de confiança, personal eventual; també, com és sabut, estem treballant per millorar el nostre finançament. Però no ens enganyem: els recursos són importantíssims per lluitar contra la crisi, però no són en absolut l'única arma per combatre-la. Hi ha tot un seguit de mesures que tal vegada no es poden quantificar econòmicament, però que també són de la màxima utilitat per redreçar la situació econòmica. Parlo, òbviament, de tot allò que podem fer per simplificar l'activitat administrativa, agilitzar-la i, alhora, promocionar l'economia, fent que les lleis no siguin un obstacle per a l'activitat econòmica, sinó una ajuda per impulsar projectes, una ajuda per crear empreses, en definitiva, per crear llocs de treball. I aquesta simplificació, com a eina per tal de posar-nos al capdavant en la reactivació de l'economia del país, és clau i és prioritària per a aquest Govern.

Per aquest motiu, el passat 25 de març es va celebrar una cimera econòmica i es va avançar a derogar més de 350 disposicions, algunes perquè eren poc clares, altres perquè eren obsoletes. Però ara ens toca avançar en la reordenació del nostre ordenament jurídic a nivell de llei, i per això portem avui aquestes tres lleis en el Parlament; tres lleis que sorgeixen d'una llei originària que ha estat dividida pel Govern amb la voluntat d'escollar les inquietuds dels grups parlamentaris, i que ha estat feta també amb aquesta voluntat de mà estesa per tal d'arribar al màxim de consensos possibles. Potser no hi hem arribat fins ara, però pensin que no hi renunciem i que seguirem treballant-hi. I jo crec que aquestes lleis tiraran endavant gràcies en tot moment a la voluntat de cooperar de tots plegats, de tota

la cambra, per sortir com més aviat millor de l'actual situació econòmica.

El Govern, saben que des del primer dia s'ha posat a treballar amb aquests objectius, conscient que una administració àgil, una administració eficaç és un actiu més per redreçar l'economia. Cadascú, òbviament, des de les seves posicions polítiques pot considerar si és millor o no que hi hagi més o menys administració, més o menys lleis que ho regulin tot, però de ben segur que tots estarem d'acord que el que cal és que fem unes normes, siguin les que siguin, que regulin les coses bé, unes lleis que es puguin complir i que sobretot no siguin un fre innecessari per al desenvolupament econòmic i per a la creació d'ocupació.

Per això em congratulo de presentar avui aquest projecte i els altres dos, que són el resultat, com els deia, de tot aquest esforç del Govern. I com a preàmbul m'agradaria destacar que tot aquest important conjunt normatiu ha estat elaborat pel Govern en tot just sis mesos des que va prendre possessió. Només per comparar amb altres parlaments, el famós Projecte, que vostès coneixen, d'economia sostenible, del Govern de l'Estat, va trigar setze mesos –setze mesos– des que el va anunciar fins que el va presentar al Congrés, i això que havia de ser un projecte urgent i prioritari. Per això entendran aquest tràmit d'urgència i, per tant, evitar dilacions i obstruccions *per se*. Només cal anar al diari de sessions del Congrés per trobar més d'una intervenció criticant el Govern de l'Estat amb la seva dilació a presentar aquelles mesures que havien de ser tan urgents. Crec per això que tots nosaltres podem estar satisfets per la rapidesa amb què el Govern de Catalunya ha afrontat aquesta qüestió.

Voldria destacar que ni la complexitat normativa ni la urgència a voler tramitar aquest conjunt de normes no són cap obstacle –no són cap obstacle– per al debat parlamentari de la norma. És més, aquest Govern ha sotmès el projecte de llei a la preceptiva tramitació d'audiència i, a més a més, al procés d'informació pública quan aquest no és preceptiu i quan en legislatures anteriors, les dues últimes legislatures, aproximadament unes quaranta lleis no han tingut aquest tràmit. I no únicament això, sinó que aquest tràmit també l'hem prorrogat. I d'aquest tràmit, que ha estat enriquidor, s'han rebut més de tres mil alegacions, tres mil alegacions de les quals se n'han estimat en gran part..., un gran nombre, que ha suposat per exemple que el Conca i l'Institut de les Lletres Catalanes conservin la seva personalitat jurídica o que es recuperi el Consell Superior de la Cooperació, previst a la Llei de cooperatives. Aquest exemple de transparència i de participació tant des de les parts afectades com des de la ciutadania que hi ha participat trenca sobretot la idea que s'ha volgut estendre sobre les formes d'aquesta llei. Així mateix, tots confiem que, del pas d'aquest projecte per aquesta cambra, en puguin sortir diverses millores que sens dubte ajudin encara més a aconseguir els objectius proposats.

Tots sabem que aquest no és un projecte senzill. Sabem també que comporta la modificació de nombroses lleis. Però també voldria recordar una vegada més

el compromís de tots els diputats i el del Govern que hem adquirit envers de servir els ciutadans.

I deixin-me agrair aquí, doncs, la posició d'alguns grups parlamentaris que, no presentant esmena a la totalitat, han permès que aquestes lleis tiressin endavant. Perquè és veritat que davant d'aquesta crisi tots ens hem de posar a treballar. I això què vol dir? Que, des de les posicions de cadascú, hem de treballar amb tot el rigor i tota la intensitat per tal que els projectes puguin anar endavant, puguin ser útils als ciutadans, a les famílies, als emprenedors i al país. Catalunya ara més que mai necessita la nostra capacitat de treball i la màxima dedicació de tots els seus representants, d'aquest Parlament per anar a tirar endavant aquest projecte i que ben aviat pugui oferir els fruits positius que tots nosaltres, Govern i oposició, desitgem per lluitar contra la crisi.

Per anar resumint i concretant una mica més aquesta primera llei, la Llei de simplificació i millora de la regulació, aquesta pretén avançar en el procés de simplificació administrativa introduint a les lleis actuals un seguit de mesures que comportin l'agilització de tràmits i processos per tal d'aconseguir una administració pública que sigui un instrument més eficaç i eficient al servei de la ciutadania. Des de la recuperació de les nostres institucions, especialment en els darrers anys, assistim a una gran proliferació de lleis i de creació d'òrgans administratius que, a més a més, han coincidit amb un veritable desbocament normatiu, tant de l'Estat com de la Unió Europea. I és en aquest marc que la simplificació que es pretén és una necessitat inajornable. I també amb aquesta llei donaríem compliment al que ens diu l'Estatut d'autonomia en els seus articles 30 i 45, en referència a l'afavoriment del desenvolupament de l'activitat empresarial i de l'esperit emprenedor.

En conseqüència, la llei pretén, en primer lloc, reduir els tràmits necessaris i, en segon lloc, simplificar els procediments per tal de facilitar l'activitat empresarial. I això comportaria, segons el text presentat, i en cas de merèixer la seva aprovació, la modificació de trenta lleis, la modificació de dos decrets, d'un total de vuit àmbits. Permetin-me que els en faci una breu enumeració.

El títol primer es refereix a l'àmbit agroambiental i conté mesures que afecten tant el medi ambient, com l'aigua, com la qualitat agroalimentària, el medi natural i l'avaluació dels plans i programes. I dins d'aquest títol, i a grans trets, deixin-me que els digui que se suprimeix l'ens d'abastament d'aigua, les funcions del qual passen a ser exercides per l'Agència Catalana de l'Aigua, i això suposa que l'existència d'una única entitat competent, sens dubte, evitarà les duplicitats i confusions que existeixen a moltes comarques de Catalunya.

El títol segon agrupa mesures relatives a l'àmbit cultural i a l'àmbit de l'esport. A títol d'exemple, se simplifica el procediment per a la declaració de festes d'interès nacional o el procediment per al reconeixement de federacions esportives.

El títol tercer introdueix també una modificació en el règim transitori dels poders notariais atorgats per les persones en previsió d'una futura situació d'incapacitat i que es van fer abans de l'entrada en vigor del llibre segon del Codi de família de Catalunya i sense els requisits que demanava la legislació actual.

En el títol quart, hi trobem mesures relacionades amb l'àmbit econòmic, i modifica aspectes de les lleis d'activitats firals, de cooperatives i de seguretat industrial, afectant qüestions com ara la comunicació prèvia en matèria d'activitats firals; es simplifica notablement la documentació que s'exigeix a les cooperatives; podran aportar, per altra banda, els seus comptes a través..., d'una manera electrònica, i, per tant, en aquest sentit, també s'utilitza al màxim els mitjans de noves tecnologies. La supressió de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és un altre exemple; pensin que s'està suprimint una agència que ni tan sols s'havia arribat a posar en marxa. I la modificació del règim jurídic dels organismes de control en matèria de seguretat industrial.

El títol cinquè fa referència a l'àmbit de la seguretat i inclou mesures que afecten el sistema de seguretat pública de Catalunya i de protecció civil, el centre d'urgències, el 112, els espectacles públics i les activitats recreatives i també els espectacles tradicionals amb bous.

I deixin-me aquí que destaquí el reconeixement de la condició d'agent de l'autoritat, com a col·laborador dels cossos policials de Catalunya, del personal de seguretat privada quan aquest presti serveis de seguretat en les infraestructures de transport públic de Catalunya per compte de l'Administració. Vostès saben que aquesta és una àmplia reivindicació del col·lectiu, com també de molts i molts alcaldes de l'àrea metropolitana, i que sens dubte ha de contribuir a una millora substancial de la seguretat. Tothom hem de fer alguna cosa perquè la seguretat als transports públics millori, i aquesta és una mesura que sens dubte creiem que hi ajudarà, perquè vostès saben que és molt difícil aplicar el Codi penal amb tota duresa a algú que ha agredit un vigilant de seguretat que està fent un servei de seguretat pública. Per tant, aquest és també un objectiu que sens dubte també és de justícia social.

També en aquest títol es reorganitza el Centre de Gestió de Trucades d'Urgència, el 112; se suprimeix la necessitat del visat del col·legi professional en cas de determinats certificats tècnics, i s'adequa el règim sancionador i la formació del personal responsable del control dels accessos dels establiments.

El títol sisè agrupa –i vaig acabant– diverses mesures d'àmbit sociosanitari, incloent-hi previsions que afecten l'àmbit de la joventut, dels serveis socials, mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i el sector farmacèutic, amb noves determinacions sobre la instal·lació i el trasllat d'oficines de farmàcia. Deixin-me que, en aquest sentit, els posi un exemple. Vostès saben que el trasllat d'una oficina de farmàcia al carrer del cantó o fins i tot a vegades a la porta del cantó, que podria semblar un tema menor, i, ara, que es podrà resoldre en poques setmanes..., aquests expedients, en

algun cas, havien trigat més de deu anys –més de deu anys. Per tant, també en aquesta línia és un avenç important.

D'altra banda, també se suprimeix el Consell de Coordinació de Benestar Social, es reordena el règim sancionador en matèria de serveis socials i en matèria de drets i oportunitats de la infància i l'adolescència.

El títol setè engloba tot l'àmbit de territori i afecta matèries tan importants com ara els ports, el transport d'aigües marítimes i continentals, el transport per cable, ferrocarrils i carreteres. I deixin-me aquí que els destaquí que s'inclou com a infracció l'incompliment per part de les empreses ferroviàries dels acords signats amb l'Administració, que, com saben, això no és «baladí».

Finalment, el títol vuitè inclou modificacions en la línia de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, per tal d'introduir diverses modificacions en l'elaboració de disposicions de caràcter general i en la regulació de la declaració responsable i de la comunicació prèvia. Això significa, senyores i senyors, ras i curt, no haver de patir el calvari d'esperar mesos i mesos la concessió d'una llicència d'obertura, que des d'ara es podrà aconseguir amb una simple declaració responsable; és a dir, qui assumeix la responsabilitat és el ciutadà. I això és així perquè aquest Govern creu en la responsabilitat dels catalans i les catalanes i aquest Govern no posarà traves ni als emprenedors d'aquest país, perquè no volem ser un obstacle, com els dèiem, per a la recuperació econòmica. Amb aquesta reforma volem alliberar els ciutadans d'haver de pagar innecessàriament també l'impost del temps.

Aquesta llei –i, ara sí, acabo– comporta, com els deia, una notable simplificació dels procediments administratius, permetrà per altra banda reduir tràmits sense perdre garanties i flexibilitzarà també els requisits necessaris des d'un punt de vista normatiu i dispositiu. En definitiva, aquesta llei suposarà un impacte molt positiu per a l'increment de l'activitat econòmica del país i això ara és més important que mai; com saben vostès, és una prioritat del Govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta. A continuació té la paraula, per a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'honorable senyor Salvador Milà.

(Pausa.)

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, honorable presidenta. Honorable vicepresidenta, senyores i senyors diputats, com saben, Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida presentem esmena als tres projectes en què han dividit la llei òmnibus i també presentem un text alternatiu a aquest primer projecte, dit «de simplificació i millora

de la regulació», perquè estem convençuts que, amb l'aprovació dels pressupostos del despropòsit que hem vist aquest dematí, formen un únic paquet, una única estratègia de retallada de serveis públics i de polítiques socials, tal com ha denunciat el nostre president.

Amb aquestes tres lleis es posa en evidència que les retallades en recursos públics en educació, en sanitat, en cultura, prestacions socials i assistencials o per accedir a un habitatge no són per desgràcia mesures transitòries en tant que sortim de la crisi, sinó que responen a un projecte de més abast, estructural, que s'ha marcat com a objectiu reduir a la mínima expressió el nostre estat del benestar, el nostre sistema de serveis públics en temes bàsics per a les persones, per a la cohesió social, per a la formació, per a la creació d'ocupació de qualitat o per a la protecció del medi. I això, quan precisament és aquest conjunt de polítiques socials i de serveis públics que el Govern de Convergència i Unió assenyalava com a obstacles i com a càrregues indesitjables que cal reduir a una mínima expressió el que s'hauria de reforçar, amb tant rigor i tanta austeritat com vulguin, però que hauria de reforçar-se per garantir que s'hi pugui accedir, que hi puguin accedir tots els ciutadans i ciutadanes que ho necessitin, i també per donar confiança i estimular les iniciatives individuals i socials.

Senyores i senyors diputats, amb la suma de retallades pressupostàries, desregulació de sectors bàsics i aniquilació de polítiques públiques, el Govern de Convergència i Unió està posant les bases per imposar-nos a Catalunya un model de país en què no ens reconeixem, econòmicament discriminador, socialment injust, en què els serveis educatius, sanitaris i assistencials, l'habitatge digne o un ambient saludable estaran sols a l'abast d'aquells que se'ls puguin pagar, en tant que la resta de ciutadans i ciutadanes s'hauran de conformar amb un sistema de bons..., vull dir de mínims –perdó–, de bons socials, de mínims, de poca qualitat, més propis de la beneficència del segle XIX que de l'estat social i democràtic de dret que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país s'han guanyat amb el seu esforç personal i col·lectiu i amb la lluita democràtica.

Senyors i senyores del Govern, no ens vulguin enganyar: malgrat que han dividit la llei en tres trossos, el cert és que responen a un mateix disseny. Fins i tot, senyora vicepresidenta, no ha posat els tres projectes a informació pública; ha posat a consulta pública el projecte de llei d'òmnibus, i a l'últim minut, sense contestar a les al·legacions, l'ha dividit en tres, i els tres no han estat posats a consulta. Simplement, aquest primer projecte de llei d'òmnibus, també dit llei «de l'abús» o llei «obús», s'ha convertit en una bomba de fragmentació, però que afecta i que té els mateixos objectius: una ofensiva neoliberal i destructora, com ja va advertir amb encert l'expresident de la Generalitat i primer secretari del PSC, el molt honorable José Montilla, els efectes de la qual, per desgràcia, per més esmenes parcials que hi posem, seran igualment devastadors.

L'altre gran objectiu d'aquests tres projectes, al nostre entendre, és reduir i eliminar els mecanismes de participació de les organitzacions socials, sindicals i ambientals i dels representants democràtics dels ciutadans

i ciutadanes en tots els processos de formulació, gestió, control o seguiment de les polítiques públiques en els àmbits de major interès social. On abans hi havia òrgans de participació en la cogestió, ara ens limitem a una participació reduïda; on abans hi havia participació social i ciutadana, es suprimeix o es redueix a la mínima expressió, en fer desaparèixer els representants veïnals, d'entitats socials o ambientalistes i deixar-hi com a molt els representants empresarials. Què té a veure això amb la simplificació administrativa i amb la democràcia?

Permeti'm només posar-li un exemple del despropòsit que això representa i del desconeixement, si m'ho permet, que tenen del país. En l'àmbit de la gestió ambiental dels nostres rius, volen suprimir els consells de conca, òrgans de participació i de gestió descentralitzada que estaven donant bons resultats en els respectius territoris, ajudant a confeccionar els plans de conca, i volen substituir-los per unes obsoletes comissions de desembassament, més conegudes com a «comisiones de desembalse» de l'antiga Ley de aguas del 1880, que són pròpies del segle XIX, on no tots els sectors hi són representats, i obvien, a més –no sé si ho saben–, que hi han rius en aquest país, com el Fluvià, la Torredra, el Besòs o el Francolí, que d'embaixaments no en tenen, com no vulgui parlar de la bassa de Sant Vicent, de Santa Fe del Montseny. Per tant, com s'ho faran? Crearan embaixaments perquè després s'hi pugui participar a través de *comisiones de desembalse*? Ni han mirat el país que tenen.

Una lectura conjunta dels tres projectes de llei posa de manifest que els seus continguts principals, senyora vicepresidenta, no són els relatius a la millora de l'Administració o a la simplificació de tràmits –que compartim, i per això presentem un text alternatiu–, sinó que es tracta de desregular, de fer desaparèixer del panorama legislatiu català aquells aspectes de l'actual legislació vigent, i en especial les lleis aprovades els darrers set anys, de governs catalanistes i d'esquerra, que van suposar un reconeixement i l'efectivitat de drets de contingut social, de prestacions, de mesures de protecció i millora del medi ambient i la salut pública. Deien que no havíem fet res en set anys, però, caram, quina feinada es donen per destruir l'obra de govern!

Enmig de la volateria..., senyora vicepresidenta, senyors del Govern, molta volateria: vuitanta-set projectes de llei que diuen..., de lleis que canvien. Però, enmig d'aquesta volateria, permeti'm dir-li que és fàcil detectar quines són les peces de caça major que el Govern de Convergència i Unió es proposa d'abatre amb aquestes tres lleis. En les intervencions posteriors del diputat Jordi Miralles i la diputada Laura Massana, ja els posaran de manifest aspectes concrets, però permeti'm posar les peces grosses, les que penjaran sobre la xemeneia, al costat del timó del president.

En primer lloc, faran desaparèixer les polítiques públiques del dret a l'habitatge, per tornar-ho a deixar tot en mans del mercat i de l'especulació. En la llei del dret a l'habitatge volen suprimir els aspectes més essencials que han marcat les pautes que han fet del dret a l'habitatge un dret digne, exigible i efectiu en el nos-

tre país, que ha estat posat com a exemple a altres comunitats autònomes i a la resta d'Europa i que obliga el Govern, sigui qui sigui, hauria d'obligar el Govern a fer polítiques actives per mitjà dels plans d'habitatge i el seu desplegament.

Des d'aquí vull aprofitar ja per dir que vostès no han esperat a tenir la llei òmnibus per carregar-se la Llei de l'habitatge; simplement no han complert cap dels mandats d'una llei vigent en aquest moment, de forma flagrant: ni promoció a l'habitatge de protecció oficial, ni a la rehabilitació, ni a l'ajuda al pagament de lloguers... Tot el que es carreguen amb aquesta llei ja s'ho han carregat abans.

Els resultats –senyora vicepresidenta, veig que n'està contenta– els ha posat de manifest el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya la passada setmana, quan els diu que en la primera meitat de l'any 2011 ni un habitatge de protecció oficial s'ha visat en aquest país, zero –zero *patatero*, que deia aquell. Zero habitatges de protecció oficial, zero rehabilitació, zero actuacions en la Llei de barris, zero urbanització de carrers, zero equipaments. I sap què ens diuen els arquitectes, els aparelladors? El que ens estan dient és que hi ha cent mil llocs de treball que perillen en aquest país; no que perillen, que desapareixen. De professionals mitjans, de paletes, de manobres, de gent experta, d'instal·ladors... Zero habitatges, quin èxit! Creguin-me, si volen fer estalvis, poden perfectament suprimir la Secretaria d'Habitatge i deixar simplement una persona que vagi dient que no. Amb la meitat de sou de l'actual secretari n'hi hauria prou. «No, no, no», aquesta és la política d'habitatge a Catalunya, en un moment en què necessitem reactivació.

En el mateix àmbit, em podria dir la senyora vicepresidenta en què ajuda a la simplificació administrativa facilitar la instal·lació de departaments turístics en blocs d'habitatges, tot dient ara que són «activitats econòmiques», que tantes molèsties causen als veïns i veïnes? Vostès ho varen dir, això, en el seu programa electoral? No ho he sabut trobar, que ara liberalitzarem els apartaments turístics. Estan segurs que al Raval de Barcelona els han votat per això?, per deixar que puguin instal·lar-se aquestes activitats i per desaprofitar els ajuntaments en el control d'aquestes activitats i les ordenances?

O el mateix, el gran objectiu, eliminar i reduir a la mínima expressió tot allò que suposi protecció del medi ambient, territori, prevenció de la contaminació i dels residus; vostès ho tenen al mig del cervell: són els enemics de l'economia. Fora medi ambient, desvirtuem els processos d'avaluació ambiental de plans i programes i de projectes, reduïm els controls a les activitats més contaminants o deixem, per exemple, que abocar residus sigui una simple falta lleu. Ai las, quina simplificació! I tant, que acabaran aviat els procediments.

Però això també afecta professionals, això també afecta industrials, gent que estava ajudant a l'eficiència i a l'eficàcia de les empreses, aplicant mesures mediamientals que després es tradueixen en estalvi, es tradueixen en millora de processos productius i es tradueixen en feina.

I, per si això no fos prou, s'aprofita de passada per desprotegir la fauna, els fringíl·lids, desordenar l'accés motoritzat al medi natural –després en tornaré a parlar–, desaprofitar una vegada més els municipis en el control d'aquests accessos, i de passada retallem el Parc Natural de Cap de Creus amb l'ampliació de l'àrea urbanitzable i del nucli de Santa Creu. Poc els importa convertir les directives europees; les contravenen totalment, no les comparteixen. O la legislació bàsica; els és igual. Que els obrin expedients sancionadors, els és igual. El cas és quedar-se al marge de les polítiques d'innovació i de qualitat ambiental, de posada en valor del medi natural com a recurs econòmic del territori, que en aquest moment està ajudant a sortir de la crisi, forma part de les mesures de sortir de la crisi dels països europeus més avançats.

Tercera peça de caça major: l'extinció de l'empresa pública ATLL. Ja ens ho ha explicat, però ens n'ha explicat només la meitat. La refonen, en un primer pas, dins de l'Agència Catalana de l'Aigua, però a continuació, en un segon pas, es tracta de privatitzar els serveis d'abastament d'aigua en alta i de sanejament a la regió metropolitana de Barcelona. Senyors del Govern..., senyor conseller d'Economia, ja que ha vingut i ho haurà d'administrar vostè: té present, sap com es va formar ATLL? ATLL es va formar amb l'aportació del 50 per cent d'infraestructures pagades per tots els ajuntaments de la regió metropolitana, que hi han posat els seus diners, i ATLL era –primer havia de ser un consorci, després va ser una empresa– 50 per cent Administració local, 50 per cent administració de la Generalitat. Creu que les administracions locals a la regió metropolitana, començant per la de Barcelona, acceptaran alegrement que es descapitalitzin els diners que ells han posat per després passar-los a una empresa privada? Hi han parlat? És que ni s'ho han plantejat. I això que en saben molt, d'aigua –que és cert, en saben.

En l'àmbit de la política econòmica, una de les principals aportacions de la llei és suprimir la Llei de polítiques industrials, en base a un principi prou conegut, que la millor política industrial és la que no existeix, la qual cosa suposa una veritable desconsideració pels sectors econòmics i socials interessats que Catalunya disposi de polítiques de concertació per preservar el nostre teixit industrial.

També en el camp econòmic, què té a veure, senyors del Govern –i la simplificació administrativa–, suprimir el dret d'adquisició preferent de determinades finques perquè, precisament, es puguin posar en la creació d'un banc de terres per als pagesos que vulguin conrear? Això es va aprovar en la Llei de conreus; ho suprimim.

I, en l'àmbit de la sanitat pública, l'agilitació, la simplificació i els òrgans sanitaris es volen fer per la via de l'arbitrarietat i de la retallada de la participació. Es-taria bé retallar els organismes sanitaris, però el que fan amb aquest projecte, amb la part que hi toca, és provocar un augment d'organismes i fer encara més complicat i confús el sistema sanitari.

En podríem posar encara molts exemples. Però reduir a la mínima expressió les polítiques de memòria històrica i de foment de la pau i de la cooperació és, com a mínim –com a mínim–, una desconsideració cap a les persones i els col·lectius que van lluitar per la democràcia, pels drets socials i per les llibertats nacionals.

En definitiva, senyors de Convergència i Unió, diguin-hi el que vulguin, ho venguin com ho venguin, és difícil amagar que, més enllà de simplificar tràmits o reduir terminis, el gruix principal d'aquestes iniciatives és acabar amb l'obra legislativa i de govern del 2004 al 2010.

I des d'Iniciativa i Esquerra Unida els volem dir que nosaltres no renunciem a aquestes polítiques, nosaltres no tenim res a fer-nos perdonar. Serem el quart grup d'aquesta cambra, però ningú ens ha de donar lliçons de responsabilitat ni de com hem de treballar pel bé de Catalunya, i dels seus ciutadans i ciutadanes. Nosaltres ja ho fèiem quan molts eren els que s'amagaven sota les pedres o estaven fent màsters per allà, o miraven cap a un altre cantó. Per tant, de lliçons, poques.

Fa uns dies, en la presentació de l'informe de la Comissió Jurídica Assessora, el molt honorable president de la Generalitat deia que ens calien poques normes, ben fetes i que siguin aplicables. Hi estem d'acord. Però l'anòmia –l'anòmia–, en una societat com la nostra, és afavorir els més poderosos enfront dels febles, la minoria enfront de la majoria, i no fer normes democràtiques vol dir no tenir unes bones normes. El mateix sobre les normes ben fetes: ben fetes no vol dir sols ben escrites, vol dir també fetes respectant els procediments legals, els procediments establerts al Parlament, i vostès han obviat la consulta en tots aquests aspectes. Vostès es carreguen legislació que procedeix de pactes nacionals, d'acords estratègics, i no han consultat els agents socials. Vostès han pogut llegir l'informe, el dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social? Sap què els diuen? –per unanimitat, empresaris i treballadors. Consideren que «hi han àmbits normatius que experimenten una modificació substancial, com per exemple urbanisme, habitatge i política industrial, que haurien hagut de ser objecte de tramitació individualitzada». I consideren negativa «la manca de transparència i desconsideració cap a l'àmbit de participació institucional. Les mesures incloses en l'avantprojecte no s'han comentat ni debatut en cap àmbit de participació institucional.»

I, per últim... –veig que això no els afecta, ni els hi contesten–, i, per últim, unes lleis que es puguin aplicar. Miri, només un exemple: en aquest garbuix legal, jo demanaria que consultessin el senyor Vila d'Abadal i el senyor Agustí López, que els diguin què en pensen, de les normes sobre la liberalització de l'accés motoritzat al medi, i com serà possible administrar això. Han fet una norma absolutament impossible d'aplicar –absolutament impossible d'aplicar–, que perjudica els propietaris forestals.

Nosaltres hem fet servir el procediment extraordinari d'un text alternatiu per deixar clar que nosaltres també estem a favor de la simplificació, també estem a favor

de la modernització de l'Administració. I vull recordar-los, senyors del Govern, alguns que són nous ara, que van ser els departaments dirigits per consellers d'Iniciativa per Catalunya i d'Esquerra Unida que en el mandat anterior vàrem introduir la declaració responsable i vàrem introduir la comunicació prèvia a la Llei de prevenció i control ambiental de les activitats i a la de regulació administració dels espectacles públics i les activitats. Més del 80 per cent de les activitats econòmiques d'aquest país en tenen prou amb una declaració responsable.

Ara bé, si vostès volen ser *business-friendly*, a nosaltres ens agradaria dotar aquest país d'un govern *citizens-friendly*. Si hem de ser amics del negoci i facilitar el negoci, hem de facilitar també la vida als ciutadans: *citizens-friendly*. Siguem-ho per tot.

I, per tant, les mateixes facilitats que donem a les empreses, que estan ben donades, i que subscrivim i que recolzem, quant a simplificació de tràmits, per què no introduir-les en la tramitació, per exemple, de les prestacions socials? Per què han de passar els ciutadans el calvari que han de passar portant papers que ja consten en mans de l'Administració?

Vostè ha dit que confiaven en els administrats i en els empresaris. Suposo que confien en la resta dels ciutadans. Per què no n'hi ha prou, com proposem en el projecte de llei, amb una simple declaració responsable. L'Administració comprova, i si vostè no reuneix els requisits, perd la prestació. Però les prestacions han d'estar garantides, les prestacions necessàries han d'estar garantides. I això és el que proposa el nostre projecte de llei, i han de ser renovables automàticament si es continuen mantenint les circumstàncies. Aquesta també és una bona forma de ser *citizens-friendly*, i que tots tinguin les mateixes facilitats, els uns i els altres.

Com també ho ha de ser la possibilitat que aquelles prestacions mèdiques i sanitàries que siguin acordades pels facultatius corresponents i que s'ajustin als procediments siguin prestades en el seu termini. Tots hem de ser responsables. La sanitat és un servei públic administratiu. Si s'ha de prestar una intervenció o una prestació, faci's en el termini que indiquen els facultatius, i, si no, responsabilitat patrimonial. No volem ser responsables? No volem ser moderns? Apliquem-ho per a tothom: per a les empreses i per als particulars, per als rics i per als pobres, per als que estan amb salut i per als que estan malalts.

I, per últim, apliquem tanta simplificació com vulguin en els tràmits i en els procediments. Nosaltres ja hem posat uns exemples aquí. Estem disposats a continuar-ho, però, ho repetim, per a tothom igual, amb equitat, perquè l'Administració millori. Fem efectius els drets que estan reconeguts en el nostre Estatut i que necessiten una traducció normativa àmplia. En la Llei de procediment de règim jurídic i procediment administratiu de les administracions catalanes ja ho vàrem començar a fer l'agost del 2010. Ampliem-ho, fem-ho efectiu, donem instruments perquè aquests drets s'apliquin. I l'Administració serà més àgil i més efecti-

va, i els funcionaris estaran més motivats, més reconeguts, més professionalitzats.

Per això creiem, senyores i senyors diputats, que, si de veritat volem una modernització del país, si de veritat volem ajudar la gent, a tota la gent, el que hem de fer és retornar els tres projectes de la llei «de l'abús» cap al Govern i començar a treballar per no perdre el temps. Per això que deia vostè: «Anem de pressa.» Els oferim, com a punt de referència, com a punt de partida, el nostre text alternatiu en què hi han mesures de reconeixement de la qualitat democràtica de l'Administració, mesures de reconeixement de prestacions socials, mesures de simplificació de tràmit. Aquí nosaltres estarem d'acord en arribar a aquests acords, que deia el president aquest matí que no hi volem arribar mai, no? No. Nosaltres estem disposats a arribar a acords. Nosaltres al que no estem disposats, senyors del Govern, és a ser vampiritzats. Nosaltres no tenim cap especial necessitat de la seva atracció. Nosaltres tenim les nostres posicions i sobre aquestes negociarem. No necessitem la seva benedicció, com els deia fa un moment, per dir que estem servint aquest país, que estem al costat de la gent que està patint en aquest moment, i que, si no els agrada sentir determinades coses, tenim alternatives –sí, tenim alternatives–, tenim possibilitats de fer les coses diferents. Ara, del que es tracta, també, és que vostès facin aquest gest.

Perquè, mirin, no són els amos del país –no són els amos del país–, no vinguin a donar-nos lliçons a totes les altres forces polítiques... (*Veus de fons.*) Sí, no ens diguin quins són bons parlamentaris i quins no són bons parlamentaris; qui fem bé la nostra feina i qui no vam fer bé la nostra feina.

Nosaltres creiem que, humilment, estem fent bé aquesta feina, i, sobretot, estem al costat de la gent que en aquest moment està al carrer, tipa, ja, del que està passant en aquest Parlament.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. Per fixar la seva posició, té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre diputada senyora Laia Bonet.

Laia Bonet Rull

Gràcies, president. Vicepresidenta, conseller i consellera, senyors i senyores, diputats i diputades, m'adreço a vostès per explicar el sentit del vot del nostre Grup Parlamentari, del Grup Socialista, sobre el Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació. Però no ho puc fer, primer, sense recordar el sentit de la votació que farem d'aquí a una estoneta en aquesta cambra.

Avui no votarem la llei òmnibus –no votarem la llei òmnibus– perquè la llei òmnibus, com a tal, ja no existeix. No votarem la llei òmnibus, avui, perquè la voluntat inicial del Govern de Convergència i Unió de fer un *trágala* en aquest Parlament s'ha aturat gràcies a l'ac-

ció del nostre grup parlamentari. Són diverses les previsions que s'han aturat, de fet.

Què teníem? Remetem-nos als fets. Què teníem? Teníem una llei. Què tenim ara? Tenim cinc lleis. Què teníem? Teníem un Parlament silenciats i emmanillat pel Govern. Què tenim ara? Cinc debats parlamentaris amb més garanties. Què teníem? Uns projectes de llei en els quals podíem coincidir amb els compromisos, amb els objectius; però, en canvi, en els quals discrepàvem amb polítiques que incorporaven aquests projectes de llei perquè afectaven polítiques que, per nosaltres, són essencials. Què tenim ara? Un compromís de retirada d'alguns d'aquests punts sensibles, per nosaltres.

Però anem al gra. Què teníem? Teníem un projecte de llei que, amb la voluntat declarada de resoldre els problemes del turisme sanitari, el que provocava era una conculcació dels drets dels ciutadans perquè evitava o impedia l'accés a l'assistència sanitària d'aquells ciutadans, o de ciutadans d'alguns col·lectius, fins que no haguessin residit un mínim de sis mesos a Catalunya. Què tenim ara? Un projecte de llei que ja ha corregit aquesta previsió, gràcies a la tasca, a les exigències del Grup Socialista.

Què teníem? Teníem un projecte de llei que obria la porta a la possibilitat d'emprar els centres sanitaris públics per prestar serveis per privats sense garanties sobre l'impacte que podia generar aquest fet en la prestació de l'assistència sanitària pública. Què tenim ara? Un projecte de llei que ha corregit aquesta previsió gràcies a les exigències del Grup Socialista.

Què teníem? Teníem un projecte de llei que pretenia suprimir el Consell Superior de Cooperació, tot i que Convergència i Unió al mateix temps havia donat suport, en aquesta cambra, a la necessitat d'impulsar un pla estratègic del cooperativisme amb el suport i la participació del plenari d'aquest consell superior de la cooperació. Què tenim ara? Tenim un projecte de llei que ja ha corregit aquesta previsió gràcies a les exigències del Grup Parlamentari Socialista.

Què teníem? Teníem un projecte de llei que dissolia el model de governança del sistema sanitari, fonamentat en els governs territorials de salut; un model de governança d'èxit, precisament, perquè incorporava en un paper destacat els ens locals. Què tenim ara? Un compromís ferm de retirada d'aquesta previsió gràcies a les exigències del Grup Parlamentari Socialista.

Què teníem? Teníem un projecte de llei que, en eliminar les condicions d'acreditació exigibles a les entitats privades prestadores de serveis socials, facilitava l'acreditació del sector privat i renunciava *clamorosament* a la necessitat de garantir uns estàndards de qualitat mínims als serveis socials prestats per part de privats. Què tenim ara? Un compromís ferm de retirada d'aquesta previsió gràcies a les exigències del Grup Parlamentari Socialista.

Què teníem? Teníem un projecte de llei que, malgrat proclamar la voluntat de millora de la regulació en el seu títol, suprimia, sense cap escrúpol, el primer instrument, el més important, per a la millora de la re-

gulació, implementat en els darrers anys, elevat per la doctrina, pioner en el dret comparat, i que ha servit de referent per una política de qualitat normativa celebrada per tantes altres institucions i organismes, inclosa l'OCDE. Què tenim ara? Un compromís ferm de retirada d'aquesta previsió gràcies a les exigències del Grup Socialista.

Què teníem? Teníem un projecte de llei que, amb la voluntat de llançar un missatge, diguem-ne, poc cert sobre la supressió d'alguns controls de l'Administració en l'establiment de determinades activitats per particulars, provocava una confusió lamentable entre els conceptes de comunicació prèvia i de declaració responsable. Tot i que, un cop més, en aquest tema, la nostra normativa havia estat objecte d'elogi en el dret comparat. Què tenim ara? Tenim un compromís ferm de retirada d'aquesta previsió, gràcies, novament, a les exigències del Grup Socialista.

En definitiva, senyors i senyores diputats, el compromís d'aquest dilluns entre Convergència i Unió i el Grup Socialista ha servit per a tot això. Aquesta és la realitat. Alguns pretenen presentar aquest compromís com el fet que Convergència i Unió ha aconseguit els seus objectius, d'altres pretenen que el PSC ha renunciat als seus objectius. Ni una cosa, ni l'altra, el cert és que el PSC ha impedit, amb la seva habilitat, la seva voluntat i la seva determinació, el cop de decret que pretenia Convergència i Unió. Perquè davant d'una mala llei podem fer dues coses: oposar-nos-hi o intentar millorar-la. I nosaltres hem optat per això. Hem triat per això després d'haver impedit, justament, el cop de decret que pretenia el Govern de Convergència i Unió, i per al qual, no ens enganyem, el Grup Parlamentari del PP ja havia donat el seu «sí, ho vull», a cegues i en blanc.

Quin és el gest, doncs, d'aquest dilluns? És un anunci de quin serà el nostre vot final a aquests tres projectes de llei: el de simplificació, el d'agilitat i el de promoció de l'activitat econòmica? No, sense cap mena de dubte; només és una manifestació del nostre acord perquè es tramitin aquestes lleis després d'haver aconseguit deixar enrere la voluntat d'aprovar..., la voluntat del Govern d'aprovar un sol projecte de llei amb mesures que posarien en risc algunes polítiques que, per nosaltres, són essencials. Això és el que votarem avui, i res més que això.

I ja els anuncio que nosaltres votarem a favor d'aquesta tramitació. Però està tot resolt? No, rotundament no. D'entrada, perquè considerem que, més enllà dels objectius declarats de simplificació, agilitat i promoció econòmica, que compartim, i no només compartim, sinó que ja hi vam treballar de forma valenta durant els últims set anys, i vostès ho saben..., més enllà dels objectius declarats, deia, no poques de les mesures que integren aquests tres projectes de llei no pretenen realment ni la simplificació, ni l'agilitat, ni la promoció econòmica.

Què farem, per tant, a partir d'ara? Doncs, seguir treballant; seguir treballant en l'articulat per modificar aquelles mesures que *no* considerem acceptables encara.

En què no estem d'acord? En el fet que volem continuar treballant, evidentment, dialogant amb la resta de forces polítiques, per millorar el que considerem encara uns projectes de llei desproporcionats. Avanço ja alguns temes: no estem d'acord en l'eliminació del paper del Consell de Coordinació de Benestar Social, que és l'encarregat de coordinar les polítiques públiques dels ajuntaments i la Generalitat en matèria de serveis socials i de garantir la veu del món local en el sistema de serveis socials.

Deixin-me que els pregunti: d'aquesta manera, tapar la boca dels ens locals és simplificar? No estem d'acord amb la modificació que efectuarà la normativa sobre l'accés motoritzat en el medi natural. Aquesta, sens dubte, és una qüestió complexa i no podem emetre missatges en el sentit que «tot s'hi val», ja que podria produir impactes negatius sobre el medi. En tot cas, difícilment podem pensar que es tracta d'una mesura de simplificació des del moment en què la mateixa modificació incorpora un nou tràmit consistent en la delimitació dels vials.

No estem d'acord amb els motius que vostès declaren per proposar la integració de l'ATLL a l'ACA. Ens temem que al darrere no hi ha, precisament, una voluntat manifesta de simplificar. No estem d'acord amb la disminució de les garanties de qualitat exigides a les entitats de control en la Llei de seguretat industrial. El que hi ha en joc no és merament un tema de simplificació dels tràmits, sinó de posar en risc la seguretat de les persones en entorns prou quotidians: als vehicles, als ascensors, en la maquinària industrial. Darrera la voluntat de simplificació hi ha, en realitat, una precarització del sistema de seguretat industrial.

No estem d'acord amb la substitució en el càrrec de vicepresident del 112, del conseller de Salut, pel de secretari general d'Interior. El pes polític i estratègic del Departament de Salut justifica aquesta presència. I aquesta substitució, de ben segur, pot produir un increment a mitjà termini de les ambulàncies del Cos de Bombers. Això no és simplificació.

No estem d'acord amb la modificació dels límits del Parc Natural de Cap de Creus, atès que els criteris tècnics no es justifiquen. Modificar els límits d'un parc natural no és simplificar.

Coincidim en la necessitat de resoldre el problema de l'exercici de la prostitució a les carreteres del nostre país. Sí, hi coincidim; però, sobretot, coincidim en la necessitat d'abordar el problema de la prostitució. Permetin-me que els pregunti si amb aquesta regulació que proposen pensen, realment, vostès, que resoldran el problema. Senzillament no el tindran a la vista, però el problema continuarà existint. Per tant, més enllà del que proposen, cal anar-hi. I, en tot cas, no diguin, sobretot, que treure la prostitució de les carreteres és simplificar. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Acabo, senyores i senyors diputats. Aquest Parlament estava a punt de ser emmanillat i silencià per una operació de força i de menyspreu cap a aquesta cambra; una operació impulsada pel Govern de Convergència i Unió i aplaudida i animada pel Grup Parlamentari del PP.

Ara ens toca treballar, no resoldre a cop de decret allò que podrien ser objectius compartits. Ja els he dit que compartim els objectius, que no compartim l'instrument per desmesurat i que no compartim encara part de les mesures, perquè no resolen els objectius que proclamen voler resoldre. No totes les mesures són de simplificació, no totes les mesures són d'agilitat, no totes les mesures són de promoció econòmica.

Sovint s'entreveu massa una deriva oculta o poc declarada que respon més a demandes d'interessos privats, que no pas a una visió i a una preocupació global per al servei i per als interessos públics. Per això volem treballar-hi i volem millorar-la. Aquí comença i aquí acaba el nostre compromís. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

El Grup Socialista ha actuat amb responsabilitat i amb l'únic objectiu de fer front a la crisi, que aquesta és la nostra prioritat i la primera prioritat del nostre país. I algú es podria preguntar, si això és així, com és que hem donat el nostre no als pressupostos, com és que hem donat el nostre no a la llei de mesures, i ara estem donant el «sí» a la tramitació d'aquests projectes de llei.

La resposta és ben clara, i es fonamenta en dos motius. El primer...

El vicepresident primer

Il·lustre diputada, hauria d'acabar...

Laia Bonet Rull

Acabo, president. Els pressupostos només retallen serveis i drets, no reformen. Aquesta llei reforma, potser massa i potser equivocadament, en ocasions, però reforma.

I, segon —i ara sí que acabo—, en els pressupostos vam deixar clara la nostra posició inicial, la nostra condició inicial per poder parlar amb el Govern. I Convergència i Unió, el Govern, va optar pel PP, ara han atès i han rectificat. Per això votarem a favor de la seva tramitació i treballarem, evidentment, per la seva millora.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies a vostè, diputada. També per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari Popular, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Honorable vicepresidenta, honorables consellers, en aquest debat correm el perill de centrar-nos en aspectes accessoris i defugir el debat d'allò que, al nostre entendre, és l'essencial. La pregunta que, a parer del Grup Parlamentari del Partit Popular, hem de respondre és la següent: És necessari o no abordar un procés de simplificació administrativa? Hem d'afavorir l'activitat econòmica a les nostres empreses, als nostres autònoms, que generen llocs

de treball o hem de mantenir una legislació que ofega aquesta activitat econòmica?

Aquestes preguntes són el centre d'aquest debat per al Partit Popular. I, per al nostre grup parlamentari, la nostra resposta és, d'una forma clara, que és imprescindible abordar un procés de simplificació de la normativa administrativa. L'objectiu últim és fomentar l'activitat econòmica. És a dir, la creació de llocs de treball i el mitjà són aquests projectes de llei que ens han de permetre eliminar aquella part de la normativa que només aporta traves i burocràcia, i de mantenir o modificar aquella altra normativa que ens permet garantir una activitat econòmica ordenada i segura.

La normativa administrativa ha de regular, i, en cap cas, ha de caure en un intervencionisme que ofegui la nostra economia. I, en aquests darrers anys, la legislació que ha estat aprovada en aquest Parlament i desenvolupada posteriorment, mitjançant l'activitat reglamentària del Govern, s'ha caracteritzat per un clar intervencionisme que cal corregir.

Aquest projecte de llei i els altres dos, que veurem demà, són condicions necessàries, però no suficients, per sortir de la crisi, ja que afronten la necessària simplificació de l'Administració que facilitarà l'activitat econòmica, però alguns punts queden fluixos i fan falta més instruments.

La simplificació administrativa és un dels pilars del nostre programa electoral, en l'àmbit econòmic, amb el qual vam concórrer en les passades eleccions al Parlament de Catalunya.

Per tant, el nostre posicionament avui, no donant suport a les esmenes a la totalitat presentades, és coherent amb el que hem defensat en el nostre programa electoral i en la campanya electoral. I aquest posicionament neix del convenciment que és imprescindible abordar aquest procés. Per al Partit Popular aquest procés cal abordar-lo sempre, en temps de crisi i en temps de bonança, però és evident que en temps de crisi és una obligació ineludible.

La segona gran pregunta que creiem que cal formular és la següent: «Està legitimat el Parlament per aprovar aquelles modificacions legals que siguin necessàries per assolir la referida simplificació i agilització administrativa?» I la resposta és clarament que sí, com a mínim, i ho subratllem, que, com a mínim, té la mateixa legitimació que la cambra tenia quan va aprovar les lleis, que avui s'inicia el procés de la seva modificació. Per tant, des del Grup Parlamentari del Partit Popular, rebutgem tots aquells plantejaments que intenten restar legitimat a aquest Parlament.

I, en aquest punt, nosaltres volem deixar una cosa ben clara: no acceptarem que hi hagi cap grup que es cregui que pot atorgar patents de legitimitat. I ho diem d'una forma clara i directa: s'equivoquen aquells grups que plantegen l'aprovació d'aquells projectes de llei com un procés revisionista, de l'acció del Govern tripartit. El nostre interès no és revisar l'acció del Govern tripartit, sinó com podem ajudar les nostres empreses i autònoms a generar llocs de treball. Mentre que per a uns grups parlamentaris la seva obsessió és

mirar-se el melic, l'obsessió del Grup Parlamentari del Partit Popular és contribuir a fomentar l'activitat econòmica i els llocs de treball. Ben segur que aquesta és una de les diferències essencials entre uns i els altres.

Ja hem dit que no és la nostra voluntat mantenir una actitud revisionista respecte a l'activitat legislativa del Govern tripartit. Però una cosa és això i una altra haver d'acceptar, com hem sentit a algun portaveu, que ens ha precedit amb l'ús de la paraula, que aquesta activitat legislativa és un exemple a posar.

Miri, sense entrar gaire en el fons, perquè és una qüestió que hem debatut molt, la gestió del tripartit va deixar Catalunya com la va deixar. I, per nosaltres, la veritable devastació és l'atur, que vostès van deixar; el deute, que sí que és una responsabilitat directa que vostès van deixar, i com ha afectat tota aquesta gestió al benestar de les famílies catalanes. Aquesta és la veritable devastació.

Nosaltres entenem que el Govern va cometre un error de forma en presentar totes aquestes reformes en un únic projecte de llei. És un error que el Grup Parlamentari del Partit Popular li va recriminar i el Govern va corregir. Però aquest error formal, que ha estat –i, per tant, cal que es reconegui–, no pot evitar que entrem en el debat de fons, que és el que realment ens importa. Menys burocràcia i menys intervencionisme innecessari, vol dir menys costos per a les nostres empreses i als nostres autònoms perquè puguin desenvolupar el seu projecte empresarial i generar llocs de treball. La burocràcia comporta més costos per a les nostres empreses i autònoms, uns recursos que no es poden dedicar al que s'han de dedicar que és a la millora de la competitivitat i a la creació dels llocs de treball.

Si analitzem de forma global el projecte de llei, tenim un cert grau de coincidència respecte dels seus continguts. Aquest cert grau de coincidència justifica que no donem suport a esmenes a la totalitat presentades; però, alhora, aquest grau de coincidència no és total, i el fet que trobem certes mancances en el contingut del projecte de llei justifica que abordem un procés de presentació d'esmenes parcials. En molts casos, ja ho hem dit, s'han quedat curts, cal aprofundir en les reformes que en alguns casos aborden tímidament i en altres, senzillament, no les aborden.

Per tant, davant d'aquest projecte de llei, l'actitud del Grup Parlamentari del Partit Popular serà una actitud activa, de presentació d'esmenes, per tal de contribuir a millorar el projecte de llei presentat pel Govern. Una precisió, per ficar un exemple..., escolti, honorable vicepresidenta, d'acord, atorgar la condició d'agent d'autoritat dels vigilants de ciutat, privada, que presen els serveis per garantir la seguretat en els serveis de transport públic. Era una necessitat evident, però això no pot justificar, en cap dels casos, que el Govern garanteixi la dotació d'agents de mossos d'esquadra en aquests serveis de transport públic per a garantir la seguretat. En tot cas, són dues mesures que s'han de complementar, i una no pot substituir l'altra.

I també és cert que alguna de les modificacions restrictives proposades sobten que s'emmarquin en un pro-

jecte de llei de simplificació administrativa. I caldrà, en aquest sentit, que el Govern justifiqui, realment, que la modificació proposada serveix per a aquest objectiu. I aquí es fa imprescindible que interpel·lem el Govern de la Generalitat i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió: si el procés que avui endeguem serveix realment per simplificar el procediment administratiu i afavorir així l'activitat econòmica i la creació d'ocupació, trobaran el Partit Popular de Catalunya al seu costat.

Si aquest procés acaba derivant, malauradament, només en una expressió que el Govern és capaç de pactar amb tothom, diluint les reformes innecessàries, que són necessàries a Catalunya, serà molt difícil que puguem cercar un acord.

I, per tant, aquí, fer una referència molt ràpida a la senyora Bonet, dues qüestions i precisions: primer, denunciar la seva incoherència. Vostè acusa el Govern de la Generalitat de furar el debat parlamentari presentant la llei òmnibus. I vostès es presenta aquí, manifestant que ha aconseguit no sé quantes modificacions d'aquest projecte de llei, sense iniciar el procediment parlamentari. Nosaltres treballarem per modificar en allò... (*veus de fons*), sí, escolti..., si ho acaba d'explicar vostè! Vostè se n'ha, ara, vanagloriat, i ha fet un gran exercici de vanaglòria, i ha dit: «Nosaltres hem estat capaços d'aconseguir la modificació del projecte de llei.» Abans d'iniciar el projecte parlamentari. Acusa, vostè, el Govern; és el que vostè ha fet, i ho ha reconegut avui públicament.

Nosaltres ho modificarem, sí, en el tràmit parlamentari, que és on s'han de modificar aquestes qüestions. Nosaltres volem modificar-ho en el tràmit parlamentari, no en els despatxos; en el tràmit, que tothom tingui coneixement del que estem modificant, no en els despatxos com ha fet vostè.

Per tant, escolti, això que..., ho vull, a cegues i és un xec en blanc, referint-se al Partit Popular..., senyora Bonet, ciència-ficció. Aquesta interpretació és ciència-ficció. Vostè fa una interpretació que no té res a veure amb la realitat i la fa des d'aquesta tribuna. Ciència-ficció, la referència que ha fet, li ho torno a repetir, perquè fa una cara que no m'entén. Vull..., que nosaltres volem a cegues aquesta reforma, i és un xec amb blanc del Partit Popular. (*Veus de fons.*) No..., el que li acabo d'explicar és el posicionament del Partit Popular, és aquest, no el que vostè..., dintre del seu imaginari, doncs, vostè està dibuixant.

Miri, la tramitació, al nostre entendre, del projecte de llei que avui iniciem, no és la finalitat en si mateixa, no és l'objectiu; és, senzillament, un dels mitjans que hem d'emprar per assolir l'objectiu que perseguiem: el foment de l'activitat econòmica i el foment de la creació dels llocs de treball.

El mes d'octubre passat es va celebrar a Brussel·les el II Parlament Europeu d'Empreses, amb la participació de més de vuit-centes cambres de tot Europa. Sap quins eren els temes centrals d'aquella trobada? L'excess de burocràcia, els obstacles en el funcionament dins del mercat únic i recomanacions per a una política energètica comuna.

Com veurà, aquesta problemàtica no només és una problemàtica que ens afecta a Catalunya, sinó que afecta a tot Europa. Però és evident que la nostra responsabilitat és aportar solucions per simplificar i millorar la regulació administrativa a Catalunya. I aquesta és la nostra voluntat.

Avui és un primer pas en la tramitació d'aquest projecte de llei. Caldrà molt diàleg i voluntat de consens, però, fonamentalment, caldrà la valentia del Govern per abordar el procés de simplificació i la millora de la regulació administrativa que necessiten les nostres empreses. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) En la mesura que siguem capaços d'abordar aquest procés amb aquesta valentia, no perjudicarem la creació de llocs de treball a Catalunya. I aquesta és la nostra responsabilitat: no permetre que la burocràcia i l'excés d'intervencionisme ofegui la nostra activitat econòmica, impedeixi la creació de nous llocs de treball i provoqui la destrucció de població.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té ara la paraula l'honorable diputat senyor Joan Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, avui tramitem la primera de les tres lleis consecutives del que era anomenada la llei òmnibus.

Deixin que comenci pel que hauria de ser: una qüestió de dret. Sabem que la divisió és entre qüestions de dret i qüestions de fet. La qüestió de dret és allò que hauria de ser, les qüestions de fet són allò que és. Comencem per la qüestió de dret, què hauria de ser una llei d'aquestes característiques, o unes lleis d'aquestes característiques? Doncs, hauria de significar un canvi en profunditat del que representa el model de relació entre el que és l'Administració i la societat.

Què és un canvi de profunditat? Doncs, canviar el paper de l'Administració: que l'Administració assumeixi responsabilitats, i que la societat, des d'una empresa fins a una entitat social, pugui desenvolupar-se sense els tràmits, les traves, l'excés de normativa o, a vegades, fins i tot, la contradicció de la mateixa normativa, de la mateixa..., de la mateixa Administració o, fins i tot, de dues administracions. Això és el que hauria de ser. Però no ho és. La qüestió de fet és que en el seu moment se'ns presenta una llei, anomenada «òmnibus», perquè des dels fringíl·lids fins a l'aigua, passant, doncs, pels esports o acabant en qüestions de drets fonamentals que afecten la salut de les persones, doncs, ja no és un calaix de sastre, podríem dir, que era un contenidor d'aquells del port de sastre, que contenia un excés de normativa i que calia clarificar.

I és veritat que, fruit de les diferents converses i distints grups, doncs, s'ha arribat a cinc lleis. Tenim tres lleis: una, de simplificació; una altra llei, que fa referència al que és, en definitiva, l'activitat econòmica, i una altra, l'agilització. I, finalment, tot el que fa referència i requereix un gran consens, com és la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals o el Consell Audiovisual de Catalunya, resta fora d'aquest debat que tindrem, a la totalitat, avui, i que continuarà en el nou període de sessions. Més una altra llei que mereix un capítol a part per la seva densitat, que és el tema d'urbanisme. Són cinc lleis, i, per tant, des d'Esquerra Republicana de Catalunya veiem, doncs, fruit de les converses, com un pas positiu ja passar d'una, d'una llei contenidor, passar a cinc lleis.

Ara bé, anem a les qüestions de fet. Deia que el que hauria de ser és una llei que permetés elements com la declaració responsable, mecanismes com el de la declaració responsable, fer eliminar tràmits, traves i fer perdre temps al sector emprendedor. I en això Esquerra Republicana de Catalunya sempre hi serem. I la prova és que, la passada legislatura, amb l'anterior Govern, en àmbits com en turisme, com en comerç, ja es va donar pas a aquesta modalitat de la declaració responsable. Però, senyores diputades i senyors diputats, la declaració responsable, que l'hem importada de models anglosaxons, té una conseqüència: qui la fa la paga, i la severitat és més gran.

El que ens trobem en algun dels casos de les tres lleis, senyores diputades i senyors diputats, és que s'abaixen les sancions. En el model anglosaxó, que és declaració responsable, qui vol obrir un negoci, doncs, no ha de demanar permís, l'obre i l'Administració ja actuarà; tardarà tres, quatre, set mesos, l'Administració apareixerà. I l'Administració haurà d'assumir una responsabilitat, de dir: «Escolti, si vostè no compleix cap de les normatives, ha de tancar l'establiment, ha de tancar l'activitat de negoci.» Sap quina és la resposta moltes vegades dels serveis jurídics de l'Administració? Diuen: «Escolti, això crea inseguretat jurídica.» No; el que això crea és que l'Administració, en lloc de cobrir-se a base de reglaments, ha de prendre una responsabilitat, decidir si allò es tanca o continua, i aconsellar i ajudar: «Escolti, té tres mesos, quatre mesos, ics temps per posar-se al dia.» Aquest és el mecanisme que s'hauria d'implementar. Però això és un gir copernicà en el model de l'Administració; l'Administració ja no s'empara en reglaments, el que fa és assumir la responsabilitat, ho fa *in situ*, i prendre una decisió. Això no és fàcil.

I això és el que hauria de pretendre aquesta llei, però no ho pretén. El que fa és simplificar. I podem estar-hi d'acord. Podem estar d'acord que la simplificació és necessària, hi estem d'acord; estem d'acord també que agilitzar i que els dies de tràmit dels emprendadors es redueixin, també hi estem d'acord, i estem d'acord a reordenar. Són tres criteris rectors que tenen les tres lleis. En això nosaltres estem d'acord.

Ara bé, també li hem de dir que hem tingut la sensació que les tres lleis de la llei eren la suma d'esmenes que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha anat acumulant els darrers set anys de les distintes

lleis que els anteriors governs han fet. I amb alguns elements, sí, perquè vostès són conscients que no tot hi cap, no val tot. S'hi han posat elements, dins l'àmbit de la simplificació, que després m'hi referiré, que poc tenen a veure, en definitiva, amb el que és la simplificació; són les obsessions acumulades en set anys per part del Grup de Convergència i Unió que, al final, miri, segurament han de sublimar, i ho han sublimat també en aquesta llei.

Però dit això, és veritat que vostès, de l'avantprojecte inicial, d'aquell contenidor inicial..., doncs, l'avantprojecte ha anat caminant i hem viscut i hem vist i hem aconseguir canvis importants, des de les al·legacions que han fet moltíssimes entitats que han aconseguit ja canvis, no tots els desitjables, fins a la negociació amb distints grups parlamentaris, com el d'Esquerra Republicana.

Jo avui em referiré a la Llei de simplificació. Ja els avanço que tant en el que és simplificació com en el que és la llei, en aquest cas, d'agilització, nosaltres ens abstindrem, i no hem presentat, com bé saben, esmena a la totalitat. Sí que n'hem presentat a la Llei, en aquest cas, de promoció, en aquest cas, econòmica. I l'hem presentat –m'hi referiré més específicament demà quan defensem la nostra esmena a la totalitat– perquè sí que creiem que aquí hi ha una contradicció *in terminis*. Resulta que durant molts anys Convergència i Unió era el partit que es vantava de defensar el comerç, de defensar el sector turístic, sectors fonamentals a casa nostra, però ens trobem que, amb dues batzegades, ens trobem una alteració de la preservació de les trames urbanes consolidades que defensen el petit i mitjà comerç, amb una barra lliure, corregida, a mesura de les converses entre el Grup de Convergència i Unió, el Govern i Esquerra Republicana, de les grans superfícies, en contra del petit comerç. La primera que ens trobem. I la segona és una desregularització preocupant, després del que hem viscut a Ciutat Vella, a Barcelona, en l'àmbit dels apartaments turístics. Però d'això en parlarem demà, entre d'altres coses, amb la Llei de promoció de l'activitat econòmica.

Deixin-me que retorni, doncs, al que és l'àmbit de la simplificació. Nosaltres ja li diem que, més enllà de l'ensurt inicial, i amb les diferents modificacions que s'han fet, nosaltres no votarem en contra que pugui discutir-se aquesta llei, i veurem quin és el resultat final. Aquí comença un procés, comença el tràmit de la Llei de simplificació, en el proper període de sessions, després de les esmenes, perquè estic convençut que tindrem un debat fecund en el qual hi haurà moltes esmenes i haurem de discutir, i del naixement d'aquesta llei, al final, tal com quedarà, esperem que pugui ser enriquidor i pugui millorar tècnicament, perquè li caldrà millorar tècnicament molt.

Però deixin que destaquí alguns dels elements que nosaltres, com a Esquerra Republicana, no veiem gens clars. Miri, d'entrada, sí que és veritat que, en l'accés motoritzat al medi natural, eh?, estem parlant d'una llei del 95 que en molts aspectes, siguem sincers, no s'ha pogut aplicar del tot, expliquem-ho tot, no s'ha pogut aplicar, i és lògic que pugui haver-hi modificacions, però, deixin que els ho digui, ja hi ha una petita

rectificació per part de vostès, quan diuen que es demanarà permís al propietari, públic o privat. Però és que en l'avantprojecte no apareixia ni això. Ara hem de ser capaços de regular en millors condicions, en el tràmit, com es fa aquest accés.

Segon, en matèria d'aigües. Ja s'ha dit, Aigües Ter Llobregat passa a formar part de l'Agència Catalana de l'Aigua. Amb quina finalitat: simplificació o facilitar-ne la privatització? Discutim-ho. Però hem de buscar garanties. Vostès comprendran que, si volen el nostre suport, en aquest sentit, caldran garanties. Com també una certa desregularització, o buidar de contingut, o, si m'ho permet dir, una mena de taxidèrmia, eh?, del que és el Consell de l'Ús Sostenible de l'Aigua. Escolti, aquest era un organisme... Ens en recordem de quan en aquest país vam tenir una alarma nacional per la situació de sequera? No és cap barbaritat tenir un consell d'aquestes característiques, amb participació plural. Potser molesta el Govern. Però jo crec, en aquest sentit, i el nostre grup, d'Esquerra Republicana, creu que ha de tenir una funció clara i necessària.

Llei de l'esport. Miri, només els direm una cosa, i sembla que ho han acceptat, i per tant ja ens donarem per satisfets, però resulta que tants anys Convergència i Unió dient que defensava les seleccions esportives catalanes i competint internacionalment, i s'havien deixat i s'havien oblidat, per exemple, un supòsit, que vostès el deixaven de banda, diu: «Per crear una federació esportiva catalana caldrà tenir un referent estatal, internacional o olímpic.» I jo em pregunto: «I allà on som fundadors?» L'any 20 vam ser fundadors de la Federació Internacional de Rugbi, o hem estat fundadors de la Federació Internacional de Pitch and Putt, i podria posar altres exemples. Aquest precepte no es contempla. Sembla que vostès estan disposats a corregir-ho. I, per tant, en aquest sentit, ens n'alegrem.

En matèria de serveis socials, qui fa el control de qualitat, qui farà el control de qualitat de les externalitzacions o de les privatitzacions o de les entitats privades que puguin participar de la xarxa de serveis socials? Qui en farà el control de qualitat? Hem sentit el Grup Socialistes que deia que hi ha un compromís ferm; caminant es demostra el moviment, veurem si realment és així.

En matèria, també, de protecció del cap de Creus, entenem que va haver-hi un problema de redacció, i en aquest cas, en el cas concret de la Vall de Santa Creu, podem entendre-ho. Però estem parlant del parc natural que afecta la Vall de Santa Creu o estem parlant de la trama urbana consolidada? Doncs, matisem-ho. Crec que a la llei en aquest cas s'hi nota una certa pressa, perquè, en definitiva, hi ha coses que són matisables i millorables tècnicament.

I un advertiment, en matèria com la de..., els ho diré, en matèria de cooperatives. Es parla d'un registre electrònic. Però l'han de crear, eh?, perquè, si no es crea, tendim al caos en aquest sentit, i sortirà molt més car que no tenir un registre; no tenir registre pot sortir molt més costós que en aquest cas tenir-lo.

I finalment, els diem, nosaltres, com a Grup Parlamentari d'Esquerra, treballarem, si vostès volen, per millorar la simplificació, l'eficiència, i, en aquest cas, perquè hi hagi menys tràmit. Som un país amb molt tràmit, quan ens comparem amb països internacionals. La declaració responsable és una oportunitat. Però els torno a dir el mateix: la declaració responsable exigeix una administració que prengui decisions i que no s'empari només en reglaments, sinó que sigui capaç de discernir allò que es pot fer i allò que no es pot fer. I vostès saben que la primera batalla la tindran a dins, que és amb aquells que s'emparen en la inseguretat jurídica perquè els administradors, en aquest cas la inspecció, no hagin de prendre decisions. Per tant, ja ho saben, si estan disposats a millorar tècnicament, en el tràmit de la llei, en l'àmbit de la simplificació, el Grup d'Esquerra Republicana hi serà.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. També per fixar posició, i en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula ara la il·lustre diputada senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidente. *Conselleres*, diputadas y diputados, como saben, Ciutadans no ha presentado enmienda a la totalidad a este anteproyecto de ley omnibus, porque hemos entendido que, pese a todo y a no estar de acuerdo en cómo se desarrolla y en materias que hay introducidas en esta ley, podría ser un punto de partida a la discusión sobre una necesaria reforma que quizás habría que emprender de la Administración, y de la simplificación y la agilidad administrativa que pretende o que en los motivos de esta ley se establecen.

Pero solo es un punto de partida, pues encontramos a faltar, entrando en el apartado de la técnica jurídica, una exposición de motivos que justifique las propuestas. Solo existe un preámbulo que declara que con esta reforma se pretende adelgazar la legislación, facilitar la competitividad y productividad en el ámbito económico y la simplificación administrativa y normativa.

Quizás haya que abordar una reforma de la Administración a fondo y de la muchísima tramitación administrativa a la que se ven obligadas empresas y autónomos en su día a día. Es cierto que en esta ley se abordan cuestiones interesantes e importantes y de modernización de los trámites administrativos, como es con la introducción de nuevas tecnologías, que está previsto en cuestiones de registro, que vemos y que tendremos la oportunidad de debatir en la oportuna comisión y con el trámite de enmiendas. Pero hay otros aspectos con los que somos críticos porque no vemos cómo..., lo que hacen en esta ley. Y también vemos, y concluimos, como ha concluido el señor Puigcercós, en esto coincidimos, que parece que hayan cogido todas las enmiendas que han presentado estos años y que no les han sido aprobadas y hayan dicho: «Bueno, pues aprovechemos ahora con esta ley omni-

bus, y *embolica que fa fort*, y aquí la pasamos; luego la dividimos en tres y a ver qué pasa.»

De todas maneras, nosotros no vemos que, a todo esto, muchos de los artículos que se han introducido sirvan para esta finalidad de ahorrar costes y que sirvan también para el objetivo de simplificación. Entre las cuestiones que además se incluyen, y de un modo que nosotros no compartimos y que en cualquier caso consideramos incomprensibles, queremos señalar una que destaca de modo singular por la incongruencia y por la irresponsabilidad, y en la coincidimos con otros grupos que han tenido antes la palabra. Entre el articulado se mete por la puerta de atrás una modificación del ámbito del Parque Natural del Cabo de Creus, una exclusión de un área del parque, la Vall de Santa Creu, en donde desde hace años existe un proyecto de construcción que el Tribunal Superior de Justicia ha rechazado declarando que no es urbanizable. Para nosotros esto constituye un fraude de ley.

Y como se acaba el tiempo, concluiré que esperamos que durante el trabajo en comisión se puedan abordar las reformas necesarias que no constan en este proyecto, como, por una parte, las medidas destinadas a la inaplazable reestructuración de niveles administrativos y duplicidades en la gestión del dinero público, y, por otra, que podamos suprimir aquello que no tiene nada que ver con la denominación y propósito declarado por esta ley ya que ni simplifica nada ni supone ninguna mejora en la regulación.

Por último, quiero decir y querríamos sugerir al Gobierno que impulse la verdadera ley omnibus que es precisa aquí, en Cataluña, para adecuar el ordenamiento jurídico a la sentencia del Tribunal Constitucional sobre el Estatut, que afecta a una docena de leyes y que podrían modificarse con una ley que podría llamarse «de estabilidad institucional y seguridad jurídica». Los diputados de Ciutadans ya les hemos adelantado el trabajo en la Ley de educación y en la Ley del Código de consumo.

Gracias, presidenta. Nada más, señorías.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, molt honorable presidenta. Il·lustres diputades i diputats, honorables membres del Govern o consellers, no parlaré ara, no parlarem del contingut específic ni d'aquesta llei, ni de les tres lleis en les quals ha quedat separada, les tres, la prèvia llei omnibus ni les dues que vindran d'ara endavant, perquè, d'això, ja hi haurà temps de fer-ho en les esmenes concretes i en comissió quan es tracti, sí la raó per la qual no hem presentat esmena a la totalitat, ni l'hem presentada en aquesta que ara estem veient, ni en les que vindran, previsiblement, per les dues que ja coneixem, ni..., i, per tant, votarem en contra de l'esmena a la totalitat presentada, pel fet que entenem, com a raó de cultura política, que una

esmena a la totalitat només es presenta, només es vota, quan hi ha una discrepància total amb el contingut de la llei, quan no hi ha cap mena de coincidència.

Aquí no és el cas, i no és el cas perquè seria molt difícil fer-ho, perquè aquestes lleis tenen dues característiques. Una, el fet d'un principi general, que sí que els dóna una certa coherència, a la d'avui i a les dues que es veuran demà, que és el d'un intent, que, de vegades, queda curt i, de vegades, queda mancat de la segona part, de la implementació de la segona part, que és un intent de passar de la cultura administrativa, de la cultura política, de l'autorització de la llicència, del permís, d'allò que venia de l'Administració napoleònica, de la dictadura del general Franco, i de l'herència espanyola que s'aplica a Catalunya, i en conseqüència, passar d'aquí a una cultura política i a una cultura administrativa del control *a posteriori* i no d'una administració parasitària que es dedica a posar problemes als ciutadans, i que, a més, si no té un servei civil i una ètica d'un servei civil de primera qualitat, ràpidament degenera en l'imperi de la corruptela i dels països en els quals, com els deia, no s'ha de preguntar què diu la llei, sinó que s'ha de preguntar amb qui s'ha de parlar.

Passar d'una cultura a l'altra ens sembla positiu. Veiem que aquestes lleis donen un pas en la direcció correcta. Després, ve tota una segona part que és un garbuix de mesures inconnexes, algunes de les quals responen a criteris amb els quals podem coincidir, d'altres no; d'altres responen a interessos específics, a interessos sectorials, en un calaix de sastre que es fa molt difícil de destriar què és allò que es busca per a l'interès general i què és allò que es busca per a un interès específic que no hauria de ser atès pels poders públics.

En tot cas, des del moment en el qual el Govern va acceptar allò..., no presentar-lo per tràmit de lectura única, sinó obrir-se al debat en comissió, i, des del moment en el qual estan obertes les converses de cara a tractar, específicament, cadascuna d'aquestes mesures, donem el pas de confiança de no presentar esmena a la totalitat i no votar esmenes a la totalitat. Amb el benentès que, en qualsevol dels casos, aquí el Govern està arriscant-se molt. I valorem positivament que s'arrisqui molt, perquè no és gens fàcil passar d'una cultura administrativa de la llicència i del permís a una cultura administrativa del control *a posteriori*; no només perquè això requereix uns canvis legislatius, potser més profunds que els que hi ha en aquestes lleis, sinó, sobretot, perquè requereix una implementació *a posteriori* que s'entreveia i requeria unes modificacions en matèria processal i en matèria judicial per a les quals el Govern i aquest Parlament estan mancats.

Tot i així, és millor fer un primer pas que no fer-ne cap, i és molt millor anar a una situació en la qual les empreses, els ciutadans, els emprenedors, tothom pugui veure l'Administració com a..., no com un pes que es té a sobre, sinó com una ajuda que facilita tirar el país endavant i que, per tant, facilita el creixement econòmic, cosa imprescindible en aquests moments. Imprescindible en aquests moments perquè estem en situació de crisi econòmica, però, en part, hem arribat a aquesta situació de crisi econòmica justament per

aquesta cultura administrativa del control, de l'autorització, de la llicència, del segell i de la pòlissa.

Benvinguts siguin aquests propòsits. Ja hi haurà moment de parlar del contingut concret de cada un d'aquests articles. I solament lamentar una cosa: que això s'ha fet d'un sol cop. El problema serà que serà difícil donar una aprovació d'un sol cop, igual que..., de la mateixa manera que és difícil donar-ne un refús, d'un sol cop, per una esmena a la totalitat. Perquè, és clar, amb tot aquest ventall de mesures en aquestes lleis, al capdavant el vot positiu o negatiu final dependrà del fet que, qualitativament i quantitativament, predomini allò que considerem positiu enfront d'allò que segurament considerarem negatiu; que predomini la qualitativament positivitat de la reforma enfront dels punts negatius de la reforma.

Si fos tot tal com està ara, ja avanço que, tan qualitativament com quantitativament, la nostra posició seria negativa. Però entenem que la voluntat de diàleg amb els diversos sectors, pels quals ja s'han modificat els esborranys inicials sobre els projectes inicials com els diversos grups parlamentaris, entre ells el nostre, això dóna peu per a parlar-ne i per a arribar a una nova cultura administrativa a Catalunya que ens faci superar aquesta llicència, permís, que ofega les empreses, ofega els emprenedors i, al capdavant, ofega el propi país.

Moltes gràcies, senyor presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Voltaré en contra de l'esmena a la totalitat, perquè considero necessari, doncs, que hi hagi un debat a fons de la Llei de simplificació i millora de la regulació. Entenc, doncs, que, votant a favor d'aquesta llei, el que sí que estic fent és votant per una millor accessibilitat i millor..., en aquest sentit, estem intentant, honorable consellera, simplificar i millorar la regulació, no? I, per tant, doncs, el que penso és que el que cal, sobretot, és una administració àgil i eficaç; i, en aquest sentit, doncs, tenim mancances. Sobretot, estic votant l'agilització dels tràmits i dels processos.

Vagi per endavant, doncs, que totes les mesures que estiguin dirigides a afavorir l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor, doncs, les votaré a favor. I, a més a més, doncs, penso que això ho faig amb la finalitat de millorar les condicions de competència i de protegir l'economia productiva. Seran benvingudes, també, totes les mesures pal·liatives que ens ajudin a superar les dificultats que té la petita i mitjana empresa, entenent, la petita i mitjana empresa com..., crec que coincidim gairebé amb tothom, que és l'eix econòmic del país, i també crec que el que cal és eliminar traves, eliminar peatges i el que deia abans, no?, incentivar l'esperit empresarial.

Entenc que l'esperit de la Llei de simplificació i millora de la regulació també pretén donar compliment a les prescripcions de l'Estatut d'autonomia. Jo demanaria que no ens quedéssim aquí. Sabem, doncs, que el poble de Catalunya, doncs, l'Estatut que va votar era més ambiciós que el redactat, jo diria, trist redactat, de l'actual Estatut que van signar l'actual president del Govern espanyol i l'actual president de la Generalitat. El que demano és que ara que governen, doncs, siguin més ambiciosos amb aquesta qüestió nacional, especialment quan parlem, també, del títol setè de la llei de mesures, que fa referència a l'àmbit territorial i, especialment, al d'infraestructures. El que penso és que calen, doncs, més competències, exclusives, si és possible, i especialment, doncs, amb infraestructures fonamentals com podrien ser els ports.

De ben segur, honorable consellera, que trobarem molts punts de coincidència en aquests 211 articles de la llei, però també anuncio que presentaré alguna esmena en el moment del debat profund a què feia referència, que intentaré, doncs, corregir o, si cal, millorar el redactat de la llei.

En qualsevol cas, votaré en contra de l'esmena a la totalitat i a favor de la llei de mesures.

Gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, presidenta. Molt honorable vicepresidenta, senyores i senyors diputats, primer de tot, m'agradaria comentar que, de les intervencions dels grups parlamentaris que s'han fet fins ara, noto un cert pessimisme o un cert negativisme davant d'aquest projecte de llei, que nosaltres, des de Convergència i Unió, avui no podem compartir de cap de les maneres. Creiem que estem en un moment, avui, que iniciem una llei important, una llei que serà transcendent, una llei que no deixarà indiferent a ningú, i, per tant, creiem que és un dia important.

Abans hi ha hagut un comentari, del diputat senyor Milà, que deia: «Vostès, de Convergència, no coneixen el país.» Nosaltres creiem que sí que el coneixem. Ens atreviríem avui a afirmar que aquesta llei o aquest paquet de lleis que avui presentem són lleis que la ciutadania, en general, la majoria de ciutadans del poble de Catalunya, doncs, esperen, i que creiem que els..., podríem dir que, fins i tot, els agradaria, els agradaria la música, la filosofia, doncs, que avui iniciem amb aquests projectes de llei.

Una segona consideració, òbviament, serà que votarem en contra de l'esmena a la totalitat, i que votarem a favor que, doncs, s'iniciïn els tràmits d'aquesta llei.

Una tercera consideració, que m'agradaria fer, és agrair expressament a la resta de grups parlamentaris que no hagin presentat esmena a la totalitat i que, per tant,

permetin que iniciem aquestes lleis. I agrair la bona feina feta des del Govern per presentar aquests projectes i aquest projecte en concret, i la bona feina que han fet els ciutadans de Catalunya presentant tantes esmenes, la societat civil ha presentat moltes alegacions, i que, ja, doncs, part de la feina o part dels treballs que s'han realitzat fins ara, doncs, poden ser útils i molt profitosos.

Quarta cosa, des de Convergència i Unió volíem reafirmar-nos en la conveniència de les lleis òmnibus, recordant que el mateix president Mas en el seu discurs d'investidura deia, textualment, en el setè eix, referit a les administracions..., ell deia: «No s'entendria que, des de la política, es prediquessin reformes per a tots els sectors excepte per a aquells que en som directament responsables. Govern i Parlament han d'assumir que no poden defugir de fer front a la gran reforma pendent, la de l'Administració i la de la funció pública, tot i les limitacions que encara tenim a nivell de marc legal. La reforma que els proposo s'ha de fer comptant amb els actius interns de la mateixa Administració. L'objectiu que perseguim és una administració amb bona capacitat de resposta, tràmits més senzills i menys burocràcia. He parlat sovint d'una triple a, que ha de caracteritzar el funcionament de les administracions: austeritat, aprimament i agilitat.»

Això ho deia el president Mas en el seu discurs d'investidura, i aquest grup parlamentari que creu fermament en aquest full de ruta emmarcat pel nostre president, creiem que..., com s'ha vingut demostrant fins a la data, s'estan fent grans esforços d'austeritat —no cal que ho remarcuem— i que amb aquests tres projectes de llei, que es discuteixen en aquest Ple, cerquem una simplificació, un aprimament i més agilitat de l'Administració catalana.

Com es diu en el preàmbul del projecte de llei, que crec que està molt ben resumit, sobre els objectius de la llei, què busca la llei? La llei aborda el fenomen de la simplificació, des d'una doble perspectiva: administrativa i normativa.

La primera, la simplificació administrativa, comprèn totes les modificacions legals, la finalitat última de les quals és la reducció efectiva de tràmits innecessaris i la simplificació dels procediments considerats en el seu conjunt. Aquesta mesura suposa un avenç real per a la reactivació d'alguns sectors, facilitant l'activitat dels empresaris en eliminar règims autoritzatoris, suprimir registres no imprescindibles, així com d'altres càrregues, i eliminant determinats aspectes regulatoris que, a més de no ser conseqüents amb el model de simplificació, afegeixen un plus de confusió per als destinataris últims de les normes.

Aquest és el fenomen administratiu que la llei aborda i després hi ha un altre fenomen de simplificació normativa, que el mateix preàmbul del projecte de llei diu que: «La simplificació de caràcter normatiu conté, d'una banda, aquelles reformes legislatives que responen a la necessitat d'adaptar un ordenament jurídic a les finalitats perseguides, així com la integració d'aquelles iniciatives legislatives consistents en modificacions puntuals de l'articulat de diverses lleis, i correcció d'errors que s'han detectat en diferents lleis.»

Per tant, si analitzéssim ara..., que no és el moment ni tenim temps per a això, article per article, tots els articles d'aquest projecte de llei van en aquesta direcció: són corresponsables en aquesta voluntat de simplificar l'ordenament jurídic de l'Administració catalana.

Només, entrant en detall en diferents àmbits que ens agradaria remarcar..., en el primer gran àmbit, ja ho ha dit la vicepresidenta, l'àmbit agroambiental, es modifiquen sis lleis: la de regulació de l'accés motoritzat al medi, que, com han dit diferents grups parlamentaris, haurem de discutir; la de qualitat agroalimentària; la de l'Institut de Recerca; la de les normes addicionals de protecció als espais d'interès natural, i dues lleis que són importants, que es modifiquen, que és la de matèries d'aigua, que, entre d'altres, ja també s'ha dit aquí, es proposa la supressió de l'ens d'abastiment d'aigua, les funcions del qual passen a ser exercides per l'ACA; i, per acabar aquest paquet en l'àmbit agroambiental, es modifica la Llei d'avaluació ambiental de plans i programes, modificació que bàsicament elimina l'obligació de presentar diversos documents ambientals, sense que, en cap cas, es perdi la garantia de respecte i la protecció del medi ambient. Nosaltres, des de Convergència i Unió, tenim clar que el medi ambient no va en contra ni és l'enemic de l'economia, i això quedarà més que demostrat en el projecte de llei i en l'articulat final.

En l'àmbit de la cultura i de l'esport es modifiquen quatre lleis, com ja s'ha dit: la Llei de l'esport, també comentada... I un aspecte que no s'ha comentat, que és la Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional. En aquest sentit, es suprimeix el Consell de Cultura Popular i Tradicional catalana, que era un òrgan consultiu, i es vol crear un òrgan d'impuls de la dinamització sociocultural i de les associacions culturals que vingui a substituir el Centre de la Cultura Popular i Tradicional Catalana. Aquest òrgan seria un òrgan pensat més generalment. I creiem, des de Convergència i Unió, que és necessària aquesta modificació.

Quant a l'àmbit de dret privat, ja s'ha comentat que es modifica la Llei 25/2010.

I en l'àmbit que tracta sobre l'àmbit econòmic, es modifiquen tres lleis, que també s'han comentat aquí: la Llei d'activitats firals... I es modifica la Llei de cooperatives en el sentit que es permet que les cooperatives agràries puguin realitzar diferents labors agràries en les finques dels seus socis. Abans també s'ha dit aquí que la Llei de contractes de conreu semblava que ja donava resposta a aquestes necessitats de les cooperatives, però, pel que semblava i pel que aquest grup parlamentari coneix, les modificacions legals que es van fer en el seu moment en la Llei de contractes de conreu no donaven respostes a les necessitats que tenen les cooperatives agràries en el fet de poder treballar les terres dels seus socis i, si hi donava resposta, els era molt difícil legalment portar a terme aquestes. I, per tant, doncs, ens consta que el sector agrari, el sector cooperatiu agrari veu molt bé aquesta reforma. Igual de bé que ho veu l'àmbit de les cooperatives de treball associat, en què, en aquest projecte de llei, també s'incorpora una altra reivindicació d'aquest món cooperatiu, que és que, quan una cooperativa de tre-

ball associat cessi per causes que no li són imputables en un contracte de serveis o concessió administrativa i una nova empresa se'n fes càrrec, les persones sòcies treballadores afectades perquè estiguessin desenvolupant la seva activitat en aquests, tenen idèntics drets i deures que els que els haurien correspost si haguessin estat treballadors per compte aliè.

Un altre gran àmbit que es modifica és l'àmbit de la seguretat, que ja ha estat àmpliament comentat.

En l'àmbit del sector sociosanitari, també la vicepresidenta ja s'ha referit al tema de les farmàcies, al sector farmacèutic.

La Llei de serveis socials, que proposa suprimir el Consell de Coordinació de Benestar Social i les seves funcions passen al Consell General de Serveis Socials.

I, per acabar, doncs, també manifestar que es canvia la Llei de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i la Llei de polítiques de joventut.

El setè i últim gran àmbit tracta sobre territori, que també, àmpliament, ha estat comentat.

I, en conjunt, aquest Grup Parlamentari de Convergència i Unió entenem que la llei recull mesures que s'han estimat necessàries per tal de facilitar el desenvolupament de l'activitat empresarial dels ciutadans. Això és del que es tracta.

És una llei, com he dit, important; és una llei que nosaltres, des de Convergència i Unió, considerem transcendent, i per això els demano la implicació de tots i totes els diputats d'aquesta cambra, de tots els partits polítics, per tal, doncs, que a partir d'ara puguem fer la millor llei possible, una llei que nosaltres, com dic, considerem que és molt important i que ens agradaria que acabés sent una de les millors lleis de la legislatura.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores diputades, senyors diputats, passem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Atès que l'esmena a la totalitat ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 93 en contra i 31 abstencions, aquesta iniciativa legislativa continua la seva tramitació.

Se suspèn la sessió i es reprendrà demà a les deu del matí.

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i nou minuts.